003410

CORREO Argentino Central (Bs. As.)
FRANQUEO PAGADO Concesión Nro. 1585
TARIFA REDUCIDA Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: Avenida Boedo 737, Buenos Aires
DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoj 20 pezų metams; 12 pezų pusmečiui.
UŽSIENĮ kitur 30 argentiniškų pezų arba 3 am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RAŠTUS ir prenumeratas siųsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENIŠKAI KREIPTIS: Avenida Boedo 737, Buenos Aires
Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 316340

Nr. 907 * BS. AIRES, KETVIRTADIENIS, RUGPIŪTIS 17 D., 1950 METAI. Año del Libertador General San Martín 1950 * METAI (AŇO) XXII

CENTENARIO SANMARTINIANO

1850 — 17 de Agosto — 1950

El Gran Libertador de la Argentina, Chile y Perú, el inmortal General Don José de San Martín, coronado de gloria, a quien está dedicado este año — tan fatal para toda la humanidad — es grande no solamente como militar, sino tambien como el político y como el hombre.

El Gran Capitan de los Andes no ha anhelado subyugar a los pueblos liberados, sino, en su visión lejana y clara y en su nobleza para con todos esos pueblos liberados les ha dado la libertad completa y la posibilidad de organizar cada uno sus estados libres e independientes. Con esto se ha glorificado a si mismo y a su pueblo argentino para siempre!

Hoy día, cuando los innumerables pueblos yacen en la esclavitud de un sangriente y cruel despotismo, todo el mundo leal clama por Libertador, de tal temple como lo fué San Martín.

Es inapreciable el mérito de Su Excelencia Señor Presidente de la Nación, General de la División Don Juan Domingo Perón y de sus fieles paladines, especialmente de Su dignísima Esposa, la Excelentísima Señora Doña María Eva Duarte de Perón, de que tan sistematicamente propagan y practican la idea y el culto sanmartiniano, creador del sistema de justicia[illegible], martirizado un camino por el cual puede llegar hasta la paz interior y exterior.

Si en todo el mundo reinase el espíritu sanmartiniano de justicia, de libertad, de igualdad y el sistema justicialista que reprende al goloso e insaciable capitalismo y el despótico y atéo comunismo, la humanidad no tendría que temblar ante los horrores y el espanto de una tercera guerra mundial.

Gloria eterna al inmortal Libertador General Don José de San Martín!

Viva el espíritu sanmartiniano!

Argentinos Didvyrio Gen. S. Martín Pagerbimas

Išlaisvinęs Argentiną, Generolas San Martín su savo kariuomene žygiuoja per Andų kalnus kuriuos perėjęs išlaisvino Čilę ir Perú.

DIDINGOS SAN MARTIN MINĖJIMO IŠKILMĖS

Rugpiūčio 17, 1950 sukako lygiai 100 metų nuo Argentinos Išlaisvintojo Generolo José de San Martín mirties. Visi Argentinos visuomenės sluoksniai tą dieną minėjo nepaprastu iškilmingumu, vadovaujant respublikos prezidentui, Gen. J. D. Perón.

San Martin gimė vasario 25, 1778 m. Argentinos Corrientes miestelyje Yapeyú. Jis yra didis ne vien kaipo laisvės karys, bet savo dvasiniu didingumu jis užsipelnė viso laisvojo pasaulio pagarbą. Iškovojęs laisvę Argentinai, ją iškovojo Čilei ir Perú. Visos Amerikos respublikų delegacijos dalyvavo San Martin mirties šimtmečio minėjime Buenos Aires mieste 17. 8. 1950. Perú delegacija lėktuvu atgabeno Laisvės Varpą Huaura, kuriuo skambindamas San Martin paskelbė Perú nepriklausomybę. To varpo garsas, dabar susiliedamas su Argentinos varpų garsais, skelbė pasauliui Didvyrio pagerbimą

Mirė San Martin Prancūzijos Boulogne sur Mer rugpiūčio 17 1850 metais. Istorija žino daug atsitikimų, panašių San Martino likimui: Paliuosavęs tris Pietų Amerikos tautas, turėjo išvykti iš savo gimtinės. Jo palaikai pargabenti ir saugojami Mouzoliejuje, Buenos Aires Katedroj, kur šiemet kasdien sudedami gėlių vainikai. Lietuviai ir kiti pabaltiečiai taipgi sudėjo vainikus.

Ne tik visa Amerika, bet Prancūzija ir kitos demokratiškos Europos valstybės rugpiūčio 17 mini Argentinos didvyrio, Generolo José de San Martín 100 metų mirties sukaktį. Visame krašte paskelbta Tautos šventė.

ARGENTINOJE PADIDINTI PELNO MOKESČIAI

Argentinos Senatas rugpiūčio 9 d. ir Atstovų Rūmai rugpiūčio 10 d., 1950 priėmė naują progresyvių pelno mokesčių sistemą.

Naujoji sistema remiasi šalies interesais. Kas daugiau uždirba, tas turi daugiau atiduoti į valstybės iždą.

Uždirbdami nuo $ 5.000 iki $ 10.000 į metus sumoka tik 2 %. Bet uždirbanti nuo $ 10.000 iki 15.000 moka 3 % ir $ 100. Uždirbanti $ 50.000 moka 17 % ir $ 4.800. Uždirbanti $ 100.000 moka 21 % ir $ 13.800. Uždirbanti $ 1.000.000 ir daugiau moka 33 % ir $ 265800. Kol daeina iki milijono, įstatymas numato 14 kategorijų.

Paliuosuojami nuo nuošimčiais gaunamo pelno Valstybės Paskolų lakštų ir Bonų pirkėjai. Taipgi paliuosuojami nuo pelno mokesčio pašarinių žolių augintojai ir į miškų auginimo ūkį nuo 1948 metų savo kapitalus investuojanti asmenys.

Paveldėtojai arba dovanomis gaunanti palikimus — kapitalą arba kitą turtą, — išskirstyti 18 kategorijų paveldėjamos sumos atžvilgiu ir nuošimčiai valstybei yra šešeriopi:

Pavyzdžiui, jeigu paveldėja iki $ 5.000 sumą tėvai, vaikai arba vyrai - žmonos, tai valstybė ima tik 1,5 % tokią pat sumą paveldėdami antros eilės giminės moka 5,5%, trečios eilės moka 8,0 %, ketvirtos moka 10,4 procentų, tolimieji giminės ir pašaliečiai moka 11,7 %. Tolyn, — juo didesnė suma ir juo tolimesni giminės, tuo daugiau atitenka valstybės iždui. Pav., paveldėjant $ 50.000 iš aukščiau pažymėtos giminystės eilės nuošimčiai eina: 7,3; 7,7; 15,9; 20,0; 22,6 ir 25,4 %. Be to, nuo tos pačios palikimo sumos atsiskaito valstybei nuo $ 957 iki $ 5.000, žiūrint giminystės ryšio.

Jeigu pirmos eilės giminės paveldi nuo $ 400.000 iki $ 500.000, tai valdžiai sumoka $ 56.000 ir 24,0 % nuo likusios sumos; gi tokią sumą paveldėdami ne giminės, valdžiai sumoka $ 140.000 ir 48,0% nuo likusios sumos. Antra, trečia, ketvirta ir penkta kategorijos moka pagal nustatytus laipsnius.

Virš milijono paveldėdami pirmos eilės giminės valstybei sumoka $ 260.000 ir 45,0 % nuo likusios sumos, o tolimiausi giminės arba šiaip paveldėtojai sumoka $ 506.000 ir 75,0% nuo likusios sumos.

Dėl nuo kapitalų gaunamo pelno ir paveldėjystės mokesčių labai susirūpino svetimų valstybių kapitalistai, ypatingai anglai, kurių Argentinoje uždirbti milijonai pereidavo iš rankų į rankas, nešdami šaliai skriaudą, nes tie kapitalai, dažniausia, išplaukdavo užsienin.

— ARGENTINOS parlamente 11.8. 1950 priėmė miestų namų ir ūkių nuomos įstatymo patobulinimus Nepaisant, kiek nuomininkas buvo atsilikęs su mokesčiu, apmokėdamas už visą praeitą laiką su nuošimčiais, negali būti išmestas.

— EUROPOS SĄJUNGA kuria bendrą apsigynimo kariuomenę

Rusai Gabena Vladivostokan Lietuvos Javus

LIETUVOS GRŪDUS GABENA KORĖJON

Rusų tanklaiviai iš Juodmario uostų gabena naftą savo bolševikiškiems sąjungininkams Azijon.

Reuterio telegrafo agentūra praneša iš New Yorko, kad iš Pabaltijo uostų rusų prekybos laivai gabena Lietuvos, Latvijos ir Estijos kolchozų grūdus Azijos komunistams, kariaujantiems prieš amerikečius Korėjoje.

Rusų karo laivyno dalis koncentruojama Vladivastoke, 500 mylių nuo Korėjos.

HITLERIO „GENIALIŠKUMO" VAISIAI

Sudurninės vokiečių tautą Hitleris ją žadėjo padaryti laiminga, — plėšdamas kaimynines tautas. Okupuotuose kraštuose Vokietijos naciai paliejo nemažesnius nekalto kraujo klanus, kaip ir jų bendrininkai — Rusijos bolševikai.

Neskaitant, kiek vokiečių grobdami žuvo, kiek miestų (vis kalbant apie taikos norą!) jų pradėtame kare sugriauta, dabar Bonn vyriausybė praneša, kad vien vakarų Vokietijoje tebesikankina 1.440.000 invalidų, milijonas moterų paversta karo naślėmis ir tėvų - motinų netekusių karo naślaičių skaičius siekia 400.000 vokietukų.

ŠEŠI ŠIMTAI VOKIEČIŲ PLAUKIA KANADON

Kanados laivas Beaverbay, išplaukęs iš Bremeno, Quibeck uostą pasieks rugpiūčio 23 su 662 Vokietijos emigrantais.

Šimtas tų keleivių yra gimę Vokietijoje, o visi kiti iš Vokietijai kaimyninių valstybių atgabenti Vokietijon po antrojo pasaulinio karo.

LENKŲ DIPLOMATAS LIEKA BRAZILIJOJE

Komunistinės lenkų ambasados Rio de Janeiro prekybos atstovas, Jerzy Sturm, pasitraukė iš savo pareigų ir atsisakė grįžti rusų kontroliuojamon Lenkijon.

Savo pasitraukimo priežasčių Sturm neaiškina, kadangi jo šeima gyvena Lenkijoje.

RUSAI SU AMERIKIEČIAIS KORĖJOS KARE

Warren Austin, JAV atstovas Jungtinių Tautų posėdyje Lake Success 8. 8. 50 pirmą kartą tiesioginiai ir viešai apkaltino Sovietų Rusiją, kaipo karo Korėjoje kaltininkę. Austin pabrėžė, kad ir dabar Sovietų atstovas, Jakob Malik reikalauja, kad komunistinės Kinijos atstovai būtų priimti į Jungtinių Tautų organizaciją. Tuo tarpu 59 tautos pageidaujančios, kad komunistai išsikraustytų iš pietų Korėjos, kurion smurtu įsiveržė.

Korėjos karas pakenkė ir Amerikos prestyžui. Su mažomis kovos jėgomis už pietų Korėjos laisvę, Amerika susitiko su Azijos milžinu, komunistų iki dantų apginkluotu. Naujai atvykusi JAV karo aviacija 8. 8. 50 per klaidą kulkosvydžių ugnimi atakavo savo kariuomenės 24 diviziją Naktong srity, tuomi palengvindama komunistams žygiuoti link Taegu, laikinosios Korėjos respublikos sostinės.

JAV Karo Departamentas Vašingtone skelbia, kad JAV karo aviacija tikrai nužudė kelis savo kareivius, bet ne klaidingai bomborduodama, o tik puldama labai arti savųjų esantį priešininką.

Rusai taipgi nesijaučia ramūs. Malik sugrįžo JT Saugumo Tarybon, kur pirmininkaus iki rugsėjo 1. Korėjos karas atvėrė akis visam demokratiniam pasauliui. Visi dabar įsitikino, kokios „taikos" rusai siekia.

Rusija ne tik didina savo karo jėgas, bet savo karo laivyną ruošia naujiems puolimams Pabaltijo ir Skandinavijos vandenyse.

Amerikiečiai ne tik savo kariuomenę didina, bet įveda būtiną karo prievolės atlikimą visiems karinio amžiaus vyrams.

Nors dar skamba kalbos apie taiką, bet ginklų žvangėjimas Korėjoje kelia nerimą visame pasaulyje.

— BUENOS AIRES policija 5. 8. 1950 suėmė moterų radikalių veikėjas Rosa Clotilde Sabąttini de Barón Riza, Celia Feijóo de Salmun ir dar keletą asmenų, apkaltindama pasipriešinime policijos potvarkiams dedant gėles ant San Martin žmonos kapo, kapuose Recoleta. Po 30 dienų dabokles moterys bus San Miguel prieglaudoje, o vyrai Villa Devoto kalėjime.

Po savaitės visi paleisti

SPAAK IŠRINKTAS EUROPOS TARYBOS PIRMININKU

Buvusis Belgijos premjeras, socialistų partijos vadas, Paul Henri Spaak, 90 balsų prieš 23, isrinktas 15 Europos tautų tarybos pirmininku.

Spaak išrinktas nepaisant katalikų protestų, kurie kilo dėl to, kad Spaak daugiausia prisidėjo prie susikompromitavusio Belgijos karaliaus, Leopoldo III nuvirtimo nuo sosto.

RUSAI GIRIASI SAVO BOMBOMIS

Sovietų Mokslų Akademijos pirmininkas, Sergei Vavilov, paskelbė straipsnį „Pravdos" laidoje iš 7. 8. 1950, kuriame sakoma, kad „visi atominiai sekretai rusams yra gerai žinomi ir Sovietų atominės bombos yra skirtingos nuo kapitalistinio pasaulio bombų".

United Press praneša, kad 8. 8. 50, vienam Amerikos mokslininkui atvykus Londonan, iš jo portfelio tapo pavogta bombų gamybos tyrimo paslaptys. Portfelis rastas. Kas išvogta neskelbiama.

NEW YORKO APSAUGAI 540 MILIJONŲ

New Yorko civilinės apsaugos komisijos pirmininkas, gen. Lucius D. Clay pataria skubiai statyti užmiesčio ribose pastoges milijonui žmonių ir ligonines dėl 150.000 sužeistųjų.

Miesto burmistras, William O'Dwyer apskaičiuoja, kad skubiai reikalinga 450.000.000 dolerių gyventojų apsaugai nuo atominių bombų.

Ne vien Atlanto didmiesčių — New Yorko, Bostono ir Philadelphijos — gyventojai susirūpinę, bet ir Ramiojo vandenyno pakrančių miestai — San Francisco ir kiti — ruošiasi apsaugai nuo galimų užpuolimų.

— PERÚ karo delegacija, atskridusi dalyvauti San Martin 100 metų sukakties minėjime 17. 8. 50, lėktuvu atgabeno varpą Huaura, kuriuo buvo skambinama pranešant Perú nepriklausomybės paskelbimą.

— HENRY WALLACE nustojo tikėjęs Stalinui. Likusi be vado Wallace „progresistų" partija pakriko. Wallace smerkia bolševikus, veidmainingai kalbančius apie taiką.

TRIUKŠMADARIAI PRIVERSTI NUSIRAMINTI

Argentinos parlamento narių Colom, Fregasi, Rocse ir Tomasi projektą panaikinti komunistų partiją, parlameto pirmininkas Dr. Cámpora prijungė prie bendro respublikos prezidento tarptautinės politikos darbo plano.

Kompartijai tapus nelegalia, rusų agentai kelia triukšmą. Vaikėzai po keliolika metų triukšmauja Buenos Aires gatvėse. Policija sulaikė Vaismaną, Goldmaną, Simuraną ir kitus garsiausia šaukusius vaikėzus, kurie yra kieno nors pastumdėliai, o patys neturi jokio supratimo apie Rusijoje siautėjantį darbo žmonių pavergimą.

— WINSTON CHURCHILI Europos konferencijoje Strasburge 12. 8. 1950, pareiškė, kad „atominės bombos gali išlaisvinti Rusijos liaudį nuo bolševizmo, sugriovus jomis susisiekimo priemones". Tai būtų atsakymas už jų „taikos" karą Korėjoje

— BUENOS AIRES geležinkelio stoty Constitución 7. 8. 50 keleivinis traukinys Nr. 596, atėjęs iš Ranelagh, dėl tormozų sugedimo, atsimušė į hidrauliškus stabdžius. Besirengianti išlipti keliaiviai jau stovėjo ant laiptelių. Sužeista 50 žmonių.

MOBILIZUOJAMI AMERIKOS KARININKAI

Neatsiradus pakankamai savanorių karininkų, JAV vyriausybė mobilizuoja 6.052 leitenantus ir 1.803 kapitonus 21 mėnesio karo tarnybai.

— BULGARIJOS vyriausybė deportuoja Turkijon ketvirtadalį milijono turkų kilmės žmonių. Pirmoj eilėj deportuojami visi įtariamieji neištikimume bolševikams.

— BUENOS AIRES provincijos miestelyje Quilmes 4. 8. 50, kompartijos lokale nušautas tos partijos narys. Kitas mirė vėliau. Eina tardymas

— ARGENTINOS Centralinis Bankas 14. 8. 50 išleido apyvarton nikelinius pinigus po 5, 10 ir 20 centavų, su šios šalies Laisvės Tėvo, Generolo San Martin atvaizdu.

HIROŠIMA BUS ATSTATYTA PER 30 METŲ

Grįžus iš Šveicarijos 52 japonų delegatams, dalyvavusiems „Tarptautinėje Moralinio Nusiginklavimo Konferencijoje", Hirošima miesto majoras, Šinso Hamai, pasakė kalbą. Minėdamas 5 metų sukaktį nuo pirmutinės amerikiečių atominės bombos kritimo ant Hirošima miesto pastebėjo, kad truks dar 30 metų, kol tas miestas bus atstatytas.

Anot Hamai, Hirošima gyventojai ant nieko nepyksta, nes jie supranta, kad karas, yra karas. Japonai stengsis išvengti, kad kas nors jos miestus kada nors griautų.

ŠVEICARIJOS ŠOFERIAI GAVO RADIOTELEFONUS

Ciuricho taksimetristai 9. 8. 50, gavo pirmuosius Europoje radiotelefono aparatus. Važiuodamas keleivis susijungia su bile kurio draugo telefonu ir pasikalba.

Šia naujove Šveicarijos sostinės gyventojai labai patenkinti, — sako United telegrafo agentūros pranešimas.

— BRIUSELYJE Belgijos leopoldistai 9. 8. 50 akmenimis ir buteliais išdaužė Anglijos ambasados langus. Vienok Leopoldas III vistiek negavo pakaraliauti: Perleido sostą savo sūnui.

— BELGRADO laikraštis „Borba" kaltina Bulgarijos vyriausybę už tai, kad pastaroji tremia Bulgarijos gilumon tuos Jugoslavijos pasienio gyventojus, kurie turi giminių Jugoslavijoje.

— RUMUNIJOJE trys piliečiai sušaudyti ir daugelis įkalinta už ryšių palaikymą su Jugoslavijos maršalu Tito.

Korespondentai rašo

URUGVAJAUS LIETUVIAI

IR URUGVAJUJE REGISTRUOJA ATEIVIUS KOMUNISTUS

Dienraštis „La Tribuna Popular" savo laidoje iš 3. 8. 50, rašo, kad krašto saugumo sumetimais Montevideo miesto policija jau prodėjo ateivių bolševikų ir jų simpatizantų registraciją. Kartu yra registruojami ir visi Sovietų Rusijos piliečiai, gyvenantieji Urugvajuje. Beregistruojant paaiškėjo, kad kai kurie ateiviai komunistai turi dviejų valstybių — Urugvajaus ir Sov. Rusijos — pilietybes, kas prieštarauja Urugvajaus įstatymams. Registruojantieji policijos pareigūnai tam tikrose blankose atžymi ateivio komunisto bei simpatizanto tautybę, amžių, šeimos sudėtį, darbovietę, gyvenamąją vietą, judomąjį ir nejudomąjį turtą, iš kurios valstybės atvyko į Urugvajų ir kada, kokiai organizacijai priklauso ir visą eilę kitokių klausimų.

Ši registracija nieko malonaus nežada ir Urugvajaus lietuviams kurie visai nepamatuotai žavėjosi Lietuvos „išlaisvinimu" ir net pasiraišinėjo ant Urugvajaus Lietuvių Centro paruoštų blankų, kad Urugvajaus vyriausybė pripažintų Lietuvos aneksiją. Šiame atsitikime būtų kaip ir neteisinga kaltinti ir bolševikinti visus pasiraišiusiuosius, nes daugelis jų pasirašė nežinodami ant ko. Teisingai elgiantis, tai vadeivas tenka kaltinti, kad jie traukė mūsų tautiečius į dumblyną, iš kurio jie ir nemanė jų ištraukti. Prie kapitalistinių sunkumų, tie vadeivos pridėjo dar ir bolševikiškus sunkumus, lyg trokšdami, kad neturtinga Urugvajaus lietuvių darbininkų visuomenė susilauktų dvigubos Golgotos. O tikrai būtų užtekę ir vienos.

Žydų dienraščio „Folksblatt" redaktoriui ponui Schwartz, kuris yra specialaus pašto skyr. virš., įteikti vertimui komunistų dvisavaitraščio „Darbas" kompletai už šešis paskutiniuosius metus. Žydų redaktorius mažai temokėdamas lietuvių kalbos, ieško pagelbininkų, kurie padėtų perskaityti istorinę medžiagą... Čia bus atrastos ir tų autorių pavardės kurie nieko blogo nemanydami rašė apie rašytojus Donelaitį, Žemaitę ir kt.

Kai mūsų perspėjimai savu laiku ne buvo svarbūs, tai jie bus dabar gerais prisiminimais. Jurgis Erdvilas.

STREIKAI URUGVAJUJE

Pragyvenimui smarkiai pabrangus, darbininkai praranda perkamąją galią ir vis labiau patenka į ekonominius sunkumus. Tie sunkumai smarkiai palietė ir valstybinių įstaigų bei privatinių bankų pareigūnus, kurie su darę kontaktą su darbininkų autonominiais sindikatais, reikalauja: nupiginti pragyvenimą 35%, arba tiek pat nuošimčių pakelti algas. Urugvajiečių spauda sako, kad tasai valdininkijos susijungimas su organizuotaja darbininkija yra pirmas įvykis Urugvajaus istorijoje.

Iš vienos pusės kabo ant nosies trečiojo pasaulinio karo pavojus, o iš antros — protestų ir streikų banga gaubia Urugvajų. Krinta į akis valdančios klasės baisus nesiorentavimas ir egoizmas, jei jau ir policija, ir toji nepatenkinta savo ekonominiu gyvenimu, vos neprisidėjo prie streikuojančių. Bet buvo laiku susigriebta ir pakeltas atlyginimas policijai taip pat.

Jei komunistų įtaka būtų nesusmukusi, galima būtų kaltinti komunistus, bet, kas kaltas dabar? Kalti tie, kurie nežiūri bendro ūkio J. E.

IŠ BELGIJOS LIETUVIŲ GYVENIMO

Belgijos lietuviai, latviai ir estai 18. 6. 50 Liege bendrai minėjo siaubingas deportacijas iš Lietuvos.

K. Matukevičius, iš Belgijos išvykdamas Venezuelon, „Gimtosios Šalies" redakcijai papasakojo apie savo pergyvenimus okupuotoj Lietuvoje:

„Matukevičius su kitais 6 bičiuliais išėjo į miškus, kur išbuvo 8 mėnesius. Ypač žiauru buvo žiemą; įsikasę kranto urvuose po egle dienomis miegodavo, o naktimis išeidavo jieškoti maisto. Kartais tekdavo badauti ištisą savaitę. Ūkininkai bijodavo įsileisti į namus, bet atnešdavo maisto sutarton vieton ir taip maitindavo partizanus".

„Gimtoji Šalis" skelbia, kad surinkus Belgijoje gyvenančių lietuvių statistines žinias, rasta apie 830 liet.: Hainaut prov. 340, 63 šeimos, 130 vieng., 75 vaikai; Limburgo prov. 250, 47 šeimos 98 viengungių, 58 vaikai; Liége 190, 47 šeimos, 67 vieng., 43 vaikai; Bruxelles - Anvers 53, 15 šeimų, 14 vieng., 9 vaikai. Kasyklose dirba apie 400. Per metus 15 - 17 gimimų, 10 santuokų, 3 - 4 mirimai. 51 mokyklinio amžiaus vaikų. Lietuvių skaičius žymiai mažėja: vieni išemigruoja, kiti bėga Vokietijon arba kurdinasi kur kam pasitaiko. Išsiblaškę tautiečiai dažnai nepalaiko santykių su bendruomene ir nyksta. J. S.

SANTA FĖ KORESPONDENTAS SAVUOSE NAMUOSE

Ilgametis „A. L. Balso" korespondentas Jonas Rudzevičius, šiemet padarė visapusišką pažangą pirmyn: Pasistatė nuosavus namus ir apsivedė.

Apsivedė taipgi su „A. L. Balso" bendradarbe, p-le A. Abraityte, po karo atvykusia iš tremties. Naujas adresas: Calle Brasil 4869, Barrio Barranguitas, Santa Fė. Kaimynas.

MUS APLANKĖ MALONI VIEŠNIA

Iš sostinės į Tukumano provincijos miestelį Tafi Viejo lėktuvu buvo atskridusi gerb. O. Kristelevičienė su sūnum. Paviešėjusi pas savo sesutę ir švogerį J. Čepėnus, vėl grįžta į savo šeimos židinį.

Viešnios lankymosi proga maloniai pasikalbėta ir pasivažinėta po gražias šios vietovės apylinkes

Kaz. Telyčėnas.

—Nebūk atsilikęs, sek ką rašo lietuviškoji spauda, skaityk lietuviškas knygas!

PAMOKOS
matematikos, fizikos, chemijos — pagal Argentinos mokyklų programą — duoda
Prof. Dr. Jurgis Mačernis
Isleta 3865 — 4 de Junio

DVASINIO TURINIO LITERATŪROS GALIMA VELTUI ĮSIGYTI RAŠANT Į MŪSŲ RAŠTINĘ JAV

LIETUVIŲ MISIJOS DRAUGIJA INCORPORATED
P. O. Box 488, Chicago 90, Illinois, USA

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Šviežias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

RESTORANAS "DOS AMIGOS'
K. Paulausko ir M. Kamsiuko
PASEO COLON 449, Bs. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervadai šeimynoms.

Baras - Restoranas
"EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1735
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Puikus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gėrimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

E. SKIKAS
LIETUVIŠKAS KNYGYNAS
Reikmenys Mokykloms
Priima „A. L. Balso" pren.
Comercio 4311 — Berisso, FCNGR

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

JONAS KRUTAS
Įrengia elektrą, taiso radio, prosus ir kt.
Catamarca 3335, Avellaneda

RESTORANAS — BARAS
A. Degulis, P. Olišauskas ir A. Švarlys savininkai
Geras valgis. Pirmos rūšies gėrimai. Nebrangios kainos.
c. Pedro Mendoza 2117.
Tel. 21 - 2952

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

BRAZILIJOS LIETUVIAI

LIETUVOS PAŠTO ŽENKLAI BRAZILIJOJE

Rio de Janeiro Filatelijos Klūbas rugpiūčio pirmą savaitę, 1950, buvo suruošęs pasaulinę „Sporto ženklų" parodą.

Visą savaitę, kol tęsėsi paroda, lankytojų domę kreipė Lietuvos pašto ženklai: Tautinės Olimpijados ir Europos Krepšinio Pirmenybių.

Greta kiekvienos tautos pašto ženklų kabėjo tos tautos vėliavėlės, jų tarpe ir mūsų trispalvė. Ed. Girčis

— Kazimieras Stasilevičius, gimęs Rio de Janeiro (kur jo tėvai turi rūbų siuvyklą ir motociklų atstovybę), garbingai atsitarnavo Brazilijos kariumenėje.

— Hipolitas Milokinas, 64 m. amžiaus, šulinių kasėjas, 25. 7. 50, Villa Bella rajone, prie Sao Paulo, žemių užgriūtas, žuvo. Lavoną išėmė gaisrininkai.

— Poetas Kl. Jūra, juokų žurnalo „Garnio" leidėjas, iš Sao Paulo buvo atvykęs į Rio de Janeiro, šį kartą jau savo žurnalo reikalais, „varlių rankioti", kaip jis pats sakėsi. Rimtam mūsų spaudos darbo veteranui linkėjome daug laimės.

Ed. Girčis.

ŠYPSENOS LAIKRAŠTIS „GARNYS"

Išleista jau keturi Nr. „Garnys" smarkiai plinta ne tik Brazilijoje, bet ir kituose kraštuose: Kanadoje, Australijoje, Amerikoje.

Argentinoje „Garnys" gaunamas „Arg. L. Balso" redakcijoje.

IŠVYKO KANADON

Brazilijos lietuvių jaunųjų skautų organizatorė ir ligšioliné jų vadovė sk. Regina Kutkaitė 26 birželio išvyko į Kanadą. Apsigyvens Toronte. S. Paulo skautai ir kolonijos šviesuomenė linki p. Kutkaitei ir tenai būti tokiai veikliai kultūrininkei.

Vedaras.

ŽINGSNIAI..

(Atkelta iš 5-to pusl.)

jis stebėjosi, kad šis banditas buvo taip neišpasakytai jaunas, — Pavlovas galėjo jam duoti nedaugiau devyniolika metų. Ir šis jaunas vaikėzas buvo toks drąsus!

Tą akimirką vaikinas ramiai perėjo kambarį ir atsidūrė prie durų. Dar sykį atsigręžė ir mikliai užtrenkė paskui save duris.

Visa tai įvyko taip greitai, kad Pavlovas tik dabar atsipeikėjo: deportacijų sąrašus išnešė! Šeši mėnesiai atydaus darbo, šnipinėjimo ir registravimo nuėjo velniop! Jis prišoko prie lango, bet — gatvėje buvo tamsu. Jie nupiovė laidus ir aptemdė gatvę. Gudrūs žalčiai!

Ir tą akimirką Pavlovas pajuto ligšiol nepažintą jausmą: jis buvo gyvas! Jis liko gyventi, dar ilgai, ilgai gyventi!

Staiga jis pagalvojo: kodėl aš likau gyvas? Ir jam pasidarė viskas nebeaišku: tie vyrai nenorėjo jo mirties. Jie nebuvo žmogžudžiai, jie sieké kažko kito, bet ne mirties.

Pavlovas pasirėmė lango stakton ir ilgai galvojo. Gi juo ilgiau galvojo, tuo jam labiau neaišku darėsi. Viena tik jis galėjo permanyti: šis kraštas yra visai kitoks, negu jo plačioji tėvynė, ir žmonės čia visai kitaip galvoja bei elgiasi, negu Charkove, Kijeve ir Maskvoj. Tačiau kodėl jie taip darė, Pavlovas nesuprato.

„A - tis"

KAVINĖ-BARAS-BILIJARDINĖ
"KAUNAS"
Vladas Masiokas
Savininkas
CACHI 809 Tel. 61-4615

A. P. E.
TEISINIS IR NOTARIALINIS BIURAS
Padeda išgauti šios šalies pilietybę ir pasus „No Argentino". Cedulos ir apsigyvenimo teisė. Bylų vedimas, metrikai, vertimai, darbo nelaimės, giminių atsikvietimas. Patarimai kasdien:
NUO 10—13,30 IR NUO 15—19 VAL.
25 DE MAYO 140, PISO 2, OFIC. B-C.

S. L. ARG. ŽINIOS

TEPFERIO „TESTAMENTAS" TURI PASISEKIMO

Susivienijimo scenos veikėjas. Otonas Tepferis, paraše vieno veiksmo komediją iš vietos lietuvių gyvenimo: „Testamentas". Jau du kart vaidinta su didžiausiu pasisekimu, mat, komedijoje pašiepiama tie žmonės, kuriems nesutelpa dvi kalbos galvoje.

Režisierius Tepferis, kaipo IMDAI firmos technikas, virš ménesio laiko praleido Santa Fė provincijoje, pastatydamas destiliatorius Inquimar spirito varyklai, Sauce Viejo. Ten būnant dalyvavo šachmatų turnyre ir lošė semultanea, nugalėdamas visus Sauce Viejo ir Coronda šachmatininkus. Rep..

SUSIVIENIJIMO RŪMŲ STATYBA

Kas iš S. L. Arg. narių dar neprisidėjo savo aktyviu darbu arba aukomis, prašome prisidėti, nes tie rūmai priklausys patiems lietuviams, — atei nančioms mūsų kartoms. Susivienijimą adresas: Avenida Gral San Martin 5215, Lanus Oeste, 4 de Junio, prov. Buenos Aires. Narys.

BERISSO LIETUVIAI

„VARGDIENIS" VADINSIS VARDU „NEMUNAS"

Seniausia Pietų Amerikos lietuvių draugija prieš 41 metą susikūrė vardu „Vargdienis". Joje švaistęsi keli okupantų šalininkai kenkė draugijai. Kenkėjai tapo pašalinti. Reakcijos metais ją terorizavo jon įsiskverbę tautininkai. Virš meto buvo uždaryta. Apsivaliusi nuo abiejų kraštutinybių ši draugija pavyzdingai veikia savišalpos ir tautinės kultūros bei meno srityse. Jos nuosavūs namai su puikiu salionu, scena, raštinėmis ir bufetu viršina visas Argentinos lietuvių draugijas. Vadovybėje stovi didžiumoje Argentinoje gimę inteligentiški lietuviai jaunuoliai, kurių dalis jau sukūrė savo šeimas. Jie nenori jokių „izmų".

Po senovei įprasta ją vadinti „Varg dieniu", bet ji turi Juridinio Asmens teises ir oficiališkai vadinasi „Sociedad Cultural Lituana de Socorros Mutuos de Berisso" (Berisso Lietuvių Kultūrinė ir Savišalpos Draugija).

Bet kadangi tame pačiame Berisso mieste jau pora dešimtmečių gyvuoja ir kita vienodų tikslų draugija — tik su priedėliu „katalikiška", kuri vadinasi „Mindaugas" — tat buvę vargdieniečiai dabar nutarė parinkti kitą lietuvišką vardą savo draugijai. Didžiuma jos veikėjų nusitarę duoti vardą „NEMUNAS". Tesivadina didžiausios Lietuvos upės vardu, lengvai ištariamu ir parašomu ir reikšmingu. Kas norėtų pasiūlyti kitokį vardą, teparašo to draugijų veterano valdybai: c. Montevideo 1578, Berisso, FCNGR.

Nadas Giedraitis.

J. M. FANGIO — BERISIEČIŲ DUKROS KRIKŠTO TĖVAS

Berisso lietuvaitė Voksvaitė, ištekėjusi už adv. Katuchino, su Arg. min. Dr. Cantoni vyko Maskvon, bet rusams jų neįsileidus (nepaisant, kad abu buvo bolševikuojanti ir vyko kaipo ambasadoriaus Contoni tarnautojai) pasiliko Europoje konsularinėje Argentinos tarnyboje. Romoje Voksvaitę - Katuchinienę aplankė garnys, padovanodamas pirmagimę dukrą. Krikšto tėvu buvo pasauliniai pagarsėjęs argentinietis sportininkas - automobilistas Juan Manuel Fangio.

Krikštynoms iš Berisso į Romą buvo nuskridusi ir ponia Voksvienė, kuri neseniai sugrįžo Berissan. Pasakoja, kad jos duktė su žentu jau pilnai pasveiko nuo bolševikiškos karštligės, kuri juos kankino gyvenant Berisse. Rep.

SEKANTI PARENGIMAI

Vargdieniečiai savo salione rengia didelį vakarą 26. 8. 50.

Mindaugiečių vakaras, dalyvaujant muziko A. Petraičio vadovaujamam chorui įvyks Ukrainiečių salėje 30. 9. 1950. Rep.

Nuomonės

KOKIS TURI BŪTI SENŲ IR NAUJŲ IŠEIVIŲ KELIAS

Brooklyno savaitraštis „Lietuvių Kelias" (N. 9) rašo:

Šį kartą liudna istorija.

Ir papasakojo ją vienas naujai atvykusių.

— Pasiekęs šią šalį nusprendžiau tuojau aplankyti savo tikrą dėdę — tėvo brolį. Radau jį smarkokai paraudonijusį. Čia gyvendamas jis pateko į savo kaimynų ir draugų įtaką ir pasidarė komunistinių parengimų lankytojas ir remėjas, o taip pat ir raudonosios spaudos skaitytojas. Žmogus niekados savo akimis tikro bolševiko nematęs, su jų darbais ir totaliniu režimu nesusipažinęs, patikėjo melagingai propagandai ir nekritiškai priėmė kiekvieną jų teigimą. Taip ėjo metai po metų, žmogelis priprato prie tos aplinkos, susigyveno su nuolatos komunistiniuos susirinkimuos skelbiamom mintim ir pradėjo galvoti, kad taip ir turi būti...

Bet štai atvažiavau aš. Pradėjome kalbėti. Mano dėdė tebegyveno savo senais atsiminimais, anais laikais atsivežtais iš tėvynės. Ir kad aš paprastai ir nuoširdžiai pradėjau pasakoti ką išgyveno visa tėvynė, jo artimieji ir giminės komunistų valdžioje, kai jam paaiškėjo, kad ten jokios laisvės nebuvo, kai jis patyrė jog visa jo draugų propoganda nieko bendro neturėjo su tikrove — sunkiai susimąstė senis. Pradėjo abejoti. Keliais atvejais vis mane klausinėjo apie tuos įvykius, kurių aš pats buvau liudininkas. Iš mano pasakojimų jis suprato, kad jo ankstyvesnis jam tolimo režimo supratimas nebuvo tikras.

Tai visa pasibaigė žymiu mano dėdės atšalimu prie savo ankstyvesniųjų draugų. Šie paskutinieji taip pat nuo jo atsitraukė.

O mano dėdė amatininkas. Jis turėjo darbą iš savo kaimynų ir ypač tų, su kuriais jis anksčiau artimesnius santykius palaikė. Dabar šie jo jau nerėmė. O kiti vis dar laikydami jį komunistų pakaliku taip pat vengė jam duoti darbo.

Susidarė nepavydėtina būklė. Dėdės reikalai žymiai paślijo. Žmogutis nusiminė.

— Kokią išvadą galima iš tos istorijos padaryti? — paklausiau pasakotoją.

— Išvada pati prašosi padaroma, — atsakė jis, — mūsų patriotinė visuomenė privalo būti žymiai jautresnė. Kiekvieną, kurį pastebime atsitolinus nuo komunistų klikos turime nuoširdžiai sutikti ir be jokių priekaištų priimti į savo tarpą ir visokeriopai jį remti. Tada atsiras drąsos daugeliui peržiūrėti savo ankstyvesnius politinius nusistatymus.

— — —

Girdėjau kalbant... Kiek ten viso lietuvių kilmės žmonių šiame krašte yra ne visai aišku. Bet tik yra neabejotina, kad lietuvių spauda, lietuviška veikla ir savo tautiečių likimu domisi, girdi, ne daugiau kaip dvidešimts tūkstančių žmonių. Ir jie gal būt sudaro vos penktąją dalį visų lietuvių čia gyvenančių. Kur visi kiti JAV lietuviai?

Jie yra čia greta mūsų. Jie tokie pat žmonės, kaip ir mes patys. Tik jų gyvenimas nuo mūsų atskirtas tuo nelemtu materialinių vertybių gaudymu. Yra žmonių, kurie nesilanko jo kiame pobūvyje ar susirinkime, nes ten gali prireikti kokį graši paaukoti Jie jau neskaito lietuviško laikraščio, nes bijo išleisti vieną kitą dolerį. Jie pasiduoda aplinkos įtakai, sparčiausia nutautėja. Gaila tų žmonių, kurie amžiams dingsta mūsų tautai. Bet dar būtų pusė bėdos, jei jų būtų tik maža saujelė. Bet dabar kai minimi tokie dideli skaičiai, jau darosi baisu"

Tas mintis tenka sveikinti ir vykinti gyveniman taip pat Argentinoje ir kitose Pietų Amerikos šalyse.

S. Barauskas

NAUJI KAPAI

SARMIENTO LIGONINĖJE MIRĖ VIKTORAS ŠLAPELIS

Argentinoje Išgyveno 54 Metus

Rugpiūčio 5, 1950, Sarmiento ligoninėje mirė Viktoras Šlapelis, sulaukęs virš 70 metų amžiaus. Tą liūdną žinią pakartotinai pranešė radio ir vietinė spauda. Palaidotas 6. 8. 50 Sarmiento kapuose.

Vėlionis buvo vyriausias Justino ir Salomėjos Gurklytės Šlapelių sūnus, gimęs Kupiškio valsčiuje. Argentinon atvyko 1896 metais sykiu su savo tėvu, Justinu Šlapeliu (mirusiu Patagonijoje rugpiūčio 24, 1931) ir su pamote, Sofija Jankauskaite - Šlapeliene, (taipgi jau mirusia), su broliais Juozu ir Jonu, su sesute Paulina (ištekėjusia už Hernandez ir mirusia 14. 10 1945) ir Kazimieru. Pastarasis jau antros Justino Šlapelio žmonos sūnus, gimęs Lietuvoje.

Viktoras Šlapelis buvo nevedęs. Didžiausiame nuliūdime Argentinoje liko jo minėti Lietuvoje gimę broliai ir Argentinoje gimę: Bonaveturas, Ignas, Povilas ir sesuo Justina Fernandez. Brolis Izidorius žuvo laike darbo traktoriaus apvirtime savo ūkyje.

Šlapelių šeima tenka laikyti didžiausiais pionieriais šioje šalyje, nes vėlionies diedukas, Izidorius Šlapelis, atvykęs daug anksčiau už čia minėtus, buvo pirmasis tyrinėtojas Entre Rios ir Patagonijos sričių Argentinoje. Tik vėlionis Viktoras buvo nevedęs, o visi kiti broliai ir seserys sukūrė skaitlingas šeimas, iš savo darbo gražiai įsikūrė ir išlaikė pirmą lietuvišką mokyklą Pietų Amerikoje, o taipgi įsteigė pirmuosius lietuvių kapus Sarmiento kolonijoje. Apie garbingą šlapelių šeimą „A. L. Balso" skaitytojams bus patiekta daug įdomios medžiagos, kaipo pirmuosius pionierius pereitame šimtmetyje. B. K. A.

MIRĖ JUOZAS BLADŽANAUSKAS

Rugpiūčio 11, 1950 savo būte, c. B. Rivadavia 299, Pineyro, nuo gripo komplikacijų, 3 dienas sirgęs, mirė Juozas Bladžanauskas, 51 m. amžiaus. Buvo kilęs iš Lauksodos kaimo, Žarėnų valsčiaus, Telšių apskr. Argentinoje išgyveno 24 metus. Čia didžiausiame nuliūdime liko žmona Elena Petreikaitė, 15 metų amžiaus duktė Elena, švogeris Povilas Eitutis su šeima ir du pusbroliai, Jonas ir Leonas Simpukai.

Laidotuvėse dalyvavo giminės ir draugai, reikšdami moralę ir materialę užuojautą šeimai.

Palaidojimui aukavo:

Jonas Simpukas $ 150. Po $ 50: Ant. Girdūnas ir C. L. Leith. Kaz Liaudanskis $ 30. Po $ 20: Domas Parsauskas, Fr. Blaszkow, Juozas Griškevičius, J. Juozapaitis, Ant. vytis. Po $ 10: J. Jurkšaitis, J. Činžagaris, Jonas Masalskis ir Ant. Šiaudkis, E. Česn, Jonas Stonis, H. Gudinis, St. Majauskas, A. Vidžiūnas, Mačionis, St. Krasauskas, J. Astrauskas, T. Jonikas, P. Poderis, Antonio Gerlas, A. Toro, L. Simpukas ir K. Norkus. Po $ 5: J. Stepšys, P. Loda, E. Centara ir J. E. Stankelis.

Lai bus velioniui lengva ilsėtis amžinai Argentinos žemėje. J. S.

A. A. JUOZAS BLADŽANAUSKAS, palaidotas Sarandi kapuose 12. 8. 50.

BERISSE MIRĖ JUOZAS RUDOKAS

Sulaukęs 71 m. amžiaus, rugpiūčio 4 d., 1950, savo namuose Berisse mirė Juozas Rudokas. Velionis buvo atvykęs prieš pirmąjį pasaulinį karą. Jo namai visuomet būdavo naujai atvykstančių lietuvių prieglauda. Daly vaujant giminėms ir kaimynams velionis iškilmingai palaidotas La Platos kapuose 5. 8. 50.

Berisse didžiausiame nuliūdime liko velionies žmona, Uršulė Rudokienė ir jau šeimas sukūrę sūnus Petras ir duktė Adelė.

Lai bus velioniui lengva ilsėtsi amžinai svetingos Argentinos žemėje.

K. P.

STAIGA MIRĖ LIONGINAS MATIUKAS

Rugpiūčio 12, 1950 nuo kraujo spaudimo staiga mirė Lionginas Matiukas, apie 40 m. amžiaus.

Velionis dirbo kaipo durininkas, Rawson 15, Bs. Aires, kur suklupęs ant laiptų ir mirė. Policijos gydytojui padarius skrodimą, palaidotas durininkų sąjungos rūpesčiu.

Velionis buvo kilęs iš Panemunėlio, Rokiškio apskrities. Buvo nevedęs Argentinoje giminių neturi, išskiriant pusseserę, esančią Kordoboje. Kadangi L. Matiukas buvo taupus, tat banke liko keliolika tūkstančių pezų ir išmokėtas žemės sklypas, Villa Porvenir, 4 de Junio. Turtas liks valdžiai. K. J.

MIRĖ MATAS MARČIULIONIS

Rugpiūčio 2, 1950, nuo kraujo spaudimo staiga mirė Matas Marčiulionis, Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro narys. Palaidotas kapuose Flores.

Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko velionies žmona, sūnus Alfonsas, 22 m. amžiaus, ir duktė Antanina, 19 m. Marčiulioniai turi kėdžių dirbtuvę.

Dėl netikėtos M. Marčiulionio mirties jaudinasi visi Villa Lugano lietuviai. Lietuvių Centras, velionies šeima, giminės ir kaimynai papuošė velionies kapą gražiais gyvų gėlių vainikais.

Velionies šeima gyvena savo namuose, Montiel 5749, Villa Lugano, Buenos Aires. Lai bus jam lengva ilsėtis Argentinos žemėje amžinai. Liūdinčiai šeimai reiškiu gilią užuojautą.

J. Z.

MIRĖ ANTANINA LANGIENĖ

Rugpiūčio 2, 1950, Buenos Aires ligoninėje Muniz nuo plaučių ligos mirė Antanina Langienė, 60 m. amžiaus. Palaidota kapuose Flores.

Argentinoje didžiausiame nuliūdime liko vyras, Petras Langa, ir ištekėjusi dukte Antanina.

Lai bus velionei lengva Argentinos žemelė. S. P.

— ROSA M. RAFFO DE DIKSAITIS mirė 12. 8. 50. Palaidota Buenos Aires kapuose Chacarita 13. 8. 50. Vėlionės šeima gyvena gatvėje Gallo 757.

— GILARAS KONDRACKAS mirė Buenos Aires mieste 12. 7. 50. Buvo kilęs iš Kauno. Palaidotas Chacarita kapuose savo kaimyno Edmundo Gailevičiaus lėšomis.

— ONA M. JURKŠTIENĖ mirė 10. 8. 1950 Rosario. Nekrologas tilps sekančiame „A. L. Balso" numeryje.

J. LAZDAUSKAS — TOLIUŠIS.

Asmenybės Ugdymas

Buvo laikai, kuriuose žmogaus asmenybė buvo vertinama kaipo tam tikra gamtos dovana, kuri puošė vienus ir kurios neturėjo kiti. Šiandieną psichologai jau žino, kad asmenybė yra įgyjama jos kultyvavimo ir ugdymo būdais tiek pat, kaip ir inteligentiškumas arba intelektualinis pasiruošimas; kad asmenybė išugdoma kasdieną besimokinant kūrti ką nors naujo išvien su kitais ir dėl kitų.

ASMENYBE suprantame sugebėjimą, kurį turi individas užindomauti kitus ir jiems kuo nors patarnauti, kas priklauso nuo išsiaukléjimo ir potyrių, įgyjamų juos praktikuojant.

Augant mūsų asmenybei, auga kartu ir mūsų laimė. „Laimė'' sakydavo filosofas Emerson'as, „tai tas kvepalas, kurį neužpilsi ant kitų taip, jog nė vienas jo lašas nepaliestų tavęs''. Tai nėra gamtos dovana, nė atsitiktinumas, bet yra kas tai to kio, ką mes patys išugdome savyje. Taip asmenybė, kaip ir laimė, yra išugdoma tam tikromis mūsų pastangomis ir potyriais, bet su tam tikra sąlyga: kad mūsų darbai, kuriuos atliekame, ugdytų ir tarnautų kitų asmenybei, dargi ir tuomet, kai esame verčiami paaukoti jų įvykdymui mūsų pačių norus. Reikia, kad pastangos nebūtų daromos tuo išskaičiavimu, jog už jas sulaukti atlyginimo bei padėkavojimų. Tiktai pavartojant mūsų talentą ir mūsų energijas atradimui svetimos laimės, be vilties būti už tai privilegijuotu, galime pasitarnauti mūsų pačių laimei.

Šiais paskutiniais laikais nemažai kalbama apie naują „socialinį jautrumą'', ir visi esame dėlių projektų šalininkai, kad įgyvendinti teisingesnę socialinę santvarką žmonijai; bet pasiliekame indiferentiškais savo tautiečiams, kurie karo tremtyje ir čia pat po mūsų nosimi aiškiai reikalingi paramos. Daugelyje mūsų gali būti pasikeitusios politinės idėjos arba religinės tikybos, bet mūsų asmenybė tebėra toji pati, jei dar ne menkesnė.

Vienas lietuvis, karo tremtinys, autorius vieno ar dviejų poezijos rinkinėlių, važiuodamas iš Italijos į Argentiną, pakeliui buvo išlipęs Montevideo uoste, kur jį buvo sutikę su tikru džiaugsmu ir susidomėjimu keli Montevideo lietuviai. Jie, pasiėmę poetą iš laivo, apvažiavo su juo miestą, aprodydami įžymesnes vietas, puikiai pavaišindami ir apdovanodami rūbais, pinigais ir sugaišta diena. Bet katalikų poetas, nuvykęs į Argentiną, nė laiško savo geradariams neparašė, tuo mi įpyldamas į jų sielą nusivylimo nuodų, nuodijančių jų asmenybę, kuri užtarnautai turėjo būti pagerbta ir įvertinta.

Ar tie mūsų tautiečiai privalėtų dabar apgailestauti gero padarę poetui? Ne, tūkstantį kartų ne. Apgailestaus kada nors tas poetas, kuris pats neturėdamas asmenybės, nepajėgė įvertinti tų, kurie ją turi ne žodžiais, o darbais. Kai viena lietuvaitė paklausė to paties poeto, kaip jis čia atvažiavo, kaip jam sekėsi kelionėje, tai gavo šį juokingai keistą atsakymą: „Laivu atvažiavau'', lyg duodamas suprasti, kad toji lietuvaitė galvoja, jog jis pervažiavo Atlanto vandenyną „primusą'' apsižergęs. Tai pajuokimas visai ne vietoje ir labai nevykęs. To karo tremtinio susidomėjimas čia sutinkančiais lietuviais buvo ne jų malonumui ir pagerbimui, bet atstūmimui nuo savęs ir nuo kitų tremtinių.

Ne tiek svarbu, kaip bus įvertinami mūsų geradarystės aktai, kuriuos realizuojame, — gerai ar blogai, — principas yra tas pats: pačių Urugvajaus lietuvių laimės atsiekimui būdas — tai padėti atrasti laimę kitiems, padedant jiems kuo galima, kai jie yra reikalingi tos paramos. Tai šis yra žmoniškumo kelias, galimas daiktas, vienintėlis, kuris veda į tą harmoningą ir platų moralinį gyvenimą, kurio siekiame visi.

Specialiai Argentinos Lietuvių Balsui

Mūsų asmenybės išugdymo raktas yra mūsų noruose įsigyti naujų potyrių ir išplėsti mūsų gyvenimo horizontus bei mūsų galvoseną. Bet daugelis mūsų susilaiko pavartoti nevartotus savo pagarbos ir humanistinio solidarumo jausmus tik todėl, kad kas nors nesuprastų mus klaidingai. Šioj vietoj mažai kas galėtų apsirikti ir pergyventi apgailestavimus. Bet jei kuris panašios baimės užvaldytas atsisako nuo pasiryžimo praplėsti savo bendradarbiavimą su kitais, padidinti savo bičiulių ir draugų skaičių, niekad jis nepagilins nė savo, nė kitų galvosenos ir potyrių; nė susilauks iš kitų šilto ir sielą gaivinančio įvertinimo. Ir matys savo asmenybę ir laimę mažėjančią, o ne didėjančią.

Dažnai nepastebime net eilinio pagarbos reikalo. Tie, kurie nepraleidžia nepastebėję savo giminaičių, savo draugų ir savo kaimynų gimtadienių arba vardadienių, pavyzdžiui, jie daugiau gali savo asmenybės ir laimės ugdyme už anuos, kurie visą tai neprisimena, kuriems tėra svarbūs tik jų ir jų vaikų gimtadieniai bei vardadieniai. Be abejonės, daugeliui mūsų nelengva turėti po ranka šias datas, kurios turi neįkainuojamos sentimentalinės vertės mūsų giminaičiams, bičiuliams ir kaimynams. Atsiminti šias progas užtenka tam tik mažo pastabumo bei kavalieriškumo, ką visi galime įsigyti, pavartoję tam tikras pastangėles.

Kažin kas yra pasakęs: „Nėra malonesnės muzikos mirtingojo ausims, kaip jo paties vardo ir pavardės aidas''. Be abejonės, kai paskaitome mūsų spaudoje apie sergančius tautiečius, besigydančius namuose ar ligoninėse, tai ne tik neaplankome, bet dargi ir jų pavardes tuojaus pat pamirštame. O kiek tautiečių pasimirė, dargi mums gerai pažįstamų, kurių laidotuvėse mes nedalyvavome, dėl kokios nors priežasties A arba priežasties B. Galima būtų argumentuoti tuo, jog neapsimoka varginti perdaug save tais sergančiais ir mirštančiais, kurie permažai mus įdomavo, bet tikroji tiesa yra ta, kad gerai išauklėtą lietuvišką asmenybę įdomauja visi tautiečiai, nežiūrint, ar jie sveiki ar serga, turtingi ar beturčiai, intelektualai ar eiliniai, mano politiniai srovei priklausą ar mano priešininkų.

Daugelis turime apribotą draugų ratelį, kuris mums turi šiokią tokią vertę, bet ne visi turime ryšių su žmogumi, kaipo tokiu, ypač su lietuviu. Kalbame apie socialines neteisybes, bet mūsų širdys užšalusios ir akys užmerktos, kai matome tiek ir tiek mūsų tautos žmonių skurde skęstančių. Švelniai garbiname politikierius, kurie tunka žmonių nelaimės sąskaiton, mūsų pritarimu ir mūsų pinigais, paversdami juos Lietuvoje vergais ir ubagais. Plaukte plaukiame į bažnyčias, kaipo tikintieji į dešimts Kristaus prisakymų, kurie įsako mylėti savo artimą kaip save patį, bet mūsų širdyse tokios meilės nėra.

Montevideo, 30. 7. 50.

Formoza -- Azijos Aruodas

Kas seké paskutiniuosius Tolimųjų Rytų įvykius, ne kartą girdėjo Formozos salos vardą.

Formoza, arba kinų vadinama Taiwan, yra viena didesniųjų vakarinio Pacifiko salų. Ji turi 6 mil. gyv. ir yra 13.429 kv. mylių didumo. Šiuo metu ji priklauso Kinijos Respublikai. Salos sostinė Taihoku.

607 m. prieš Kristų pirmieji į salą atvyko kiniečiai. Greit po to pasirodė ir japonai. Bet, matyt, anų laikų valdovams laukinė sala atrodė nereikšminga, ir jie ją paliko.

Iš europiečių pirmieji salą atrado portugalai 1520 m. Jie ją pavadino Isla - Formoza (gražioji sala) Bet kinai ir japonai ją vadino Taiwan. Portugalai saloje terado vietinius gyventojus ir kiniečius. Vėliau dėl salos varžėsi ispanai ir olandai, kol 1622 m. ji atiteko kinams, kurių valdžioje išbuvo iki 1905 m.

Geografinė salos padėtis buvo labai svarbi japonams, nes jie iš Formozos galėjo veržtis į pietus. Tad po kinų — japonų karo Formoza atiteko japonams ir tik 1945 m. vėl grįžo Kinijai.

Salos augmenija ir klimatas yra tropiškas. Kraštas nepaprastai derlingas ir turtingas žemės turtais. Neveltui Formoza yra vadinama Azijos aruodu. Čia auga ryžiai, cukrinės nendrės, bananai, arbata ir kt. Dėl palankių klimatinių sąlygų dukart imamas ryžių derlius. Tas nepaprastai svarbu, nes ryžiai azijatams yra pagrindinis maistas. Iš žemės turtų randama anglies, žibalo, sidabro, auksso. Formoza yra vienas iš tų kraštų, kuris daugiausia pasaulio rinkai teikia kamparo, opiumo, arbatos. Jų monopoliai priklauso valstybei.

Iki 16 a. saloje daugiausia gyveno malajų, polonezų kilmės žmonių. Dabar gyventojų dauguma sudaro kinai ir apie 309 tūkst. japonų. Bet taip pat yra išlikusių 150.000 senųjų salos gyventojų.

Nors šalyje dažnai keitėsi politinė padėtis, bet senieji gyventojai, gyvendami krašto vidury tarp kalnų, išlaikė savo senąjį charakterį, papročius ir valdymosi būdą.

Jie gyvena pasiskirstę giminėmis ir yra vieni iš nedaugelio pasaulio gyventojų, kurie išlaikė gryną senąją matriarchalinę valdymosi sistemą.

Giminės vadas pas juos yra ne vyras, bet moteris, kuri drauge yra vyriausias kunigas ir gydytojas. Jos valdžia yra paveldima. Jos žinioje yra visos giminės derliaus aruodai. Prie jų nė vienas vyras negali prieiti. Šeimoje šeimos galva taip pat moteris. Ji tvarko visus reikalus. Tėvai vaikų prievarta, kaip kinai, neapvezdina. Patys vaikai laisvai pasirenka žmoną, vyrą. Peršasi vyras. Svetimoterystė griežtai baudžiama, bet skirybos leidžiamos. Moterystė monogomiška. Iki šių dienų čiabuvių tarpe buvo išlikęs baisus paprotys medžioti žmonių galvas. Mat, tikėta, kad nukautasis priešininkas pomirtiniame gyvenime vergausiąs nugalėtojui. Japonai prieš šį paprotį griežtai kovojo, ir jis jau baigia išnykti. Bet ir šiais laikais per vestuves geriama iš žmonių kiaušų, kuriuos tėvai laiko išsaugoję iš senovės laikų.

Tai tiek apie Formozą, kurioje dabar sprendžiamas Kinijos likimas.

SENIEMS DRAUGAMS

Daug iš mūsų jau nėra, kurie savo laiku bendradarbiavo „A. L. B.''. Jie žuvo kasdieninėj kovoje, kuri emigrantui buvo tuo labiau sunkesnė; bet daugelis likome.

Likome gyvi ir pražuvome juodose raidėse, kas buvo taip šventa mums prieš penkis metus ar daugiau, nes žinojome, jog reikia lietuvybę palaikyti, reikia skelbti tai, ko norėjo, ko nori tuo labiau šiandien kiekvienas lietuvis.

Apleidome kovos eiles? Apsivylėme? Nukrypome? Pasenome? Tą klausimą gali išgirsti jau ne tik tarp naujų ateivių pasikalbėjime, bet dargi spaudoje: „Kur kai kurie buvę ben dradarbiai pasislėpę ir kodėl?''

Tokį klausimą liečiant, reikia gal šiek tiek būti asmenišku, nes, pasakysiu tiesą, ne su daugeliu senų bendradarbių teko kalbėti šiuo klausimu, ir jų nuomonė pasireiškė vėliau, kaip mano dabar.

Esame šiek tiek nuvargę (nepateisinama, tiesa?), bet tai pasireiškė. Antra, naujai atvykę, mums seniams pasirodė toki galiūnai visame kame, tiek dinamiški, daugiau žiną, jog rodėsi, kad galima palikti jiems tęst darbą, kurį tiek metų tęsėme mes.

Gyvenimo realybė parodė, jog nauji emigrantai, lygiai kaip mes savo laiku, turi paskirti pakankamai daug laiko, kad atsistotų ant kojų, bet reikia pripažinti, jog ir jie toki, kaip mes buvome: energingi visuomeniniam darbui ir, aišku, kaip labiau išprusinti, sugeba daug geriau organizuoti ir pasiekti geresnių rezultatų, negu mes, trumpesniame laike. Tiesa, mes seni emigrantai papurenom šią dirvelę ir šiandien kartais reikia tik akėti, kur buvo verčiami kelmai pirmų lietuvių emigrantų kultūros dirvone.

Ir būt veik galima palikti naujiems emigrantams tęsti darbą, bet kyla antras klausimas: jei dar yra jėgų, valios, įsitikinimo, noro, kodėl apleisti dirvą, kur telpa tiek daug artojų, ypač dabartiniu momentu, kuomet ko vos klausimas aktualėja ir reikia visas pastangas dėti, kad įvykdinti visų lietuvių norą — išlaisvinti Lietuvą?

Ir todėl tikiu, jog nesuklysiu pasakęs, kad dėl ko bebūtų, kurie buvome atsilikę, apsileidę, ar pasitikėję naujais atvykusiais, meskimės visi vėl kovon ir raškykime, kalbėkime, kovokime dėl bendro tikslo, nes kartais kovoje kūdikis ar senukė, kuri paduoda kaušelį vandens kariui — gal tuomi irgi laimėti mūšį!

Į bendrą ir energingą darbą, seni mano plunksnos draugai!

St. Miščikas.

Bs. Aires, 1. 8. 50.

BUENOS AIRES PROVINCIJOS STATISTIKA

Buenos Aires provincija savo 305,125 kv. kilometrų plote dabar turi 4,528,451 gyventojų, neskaitant federalinės sostinės, Buenos Aires miesto, turinčio virš 3,000,000 gyventojų..

Visa Paragvajaus respublika turi 450,000 kv. kilometrų ploto, o Urugvajaus tik 186,296 kv. klm.

Vien Bs. Aires provincija turi daugiau gyventojų, negu Bolivija, kuri priskaito 3,300,000, užimdama 1,470-000 kv. klm. čilė turi 4,685,000 gyventojų.

Visos Argentinos plotas siekia 2,888,113 kv. klm., t. y. 6 kartus daugiau, negu Ispanija.

Caras ir... Komisaras

Rusijoje caro laikais tauta tevadino rusai save — rusus, o visi kiti (lietuviai, latviai, estai, suomiai, gudai, ukrainiečiai, lenkai ir kt.) tebuvo vadinami tik narodnosti, o tai lietuviškai tėra „tautybė'', bet ne „tauta — nacija''. Dabar bolševikinėje Rusijoje išriuktoji tauta (kaip koks Izraelis) tėra ta pati — rusai, o visos kitos Rusijos paglemžtosios tautos tėra mėšlas „išrinktajai'' trėšti ir penėti.

Vadinasi, caro ir komisaro metodai ir terminai nepasikeitę. Sakysit, o rusų demokratai?

Kerenskis, dabar gyvenąs Amerikoje, buvo Rusijos galva 1917 metais per visuotinę Rusijos revoliuciją, kol rudeniop nuvertė bolševikų valdžia. Ergo — kerenščina, arba Kerenskio laikai, yra jau vadinamosios demokratijos laikotarpis, o ir šiandie aplink Kerenskį visokiais vardais yra išeiviai rusai susispietę. Ir štai, nekartą rusų spaudoje skaitome dar vieną „prijomą'', arba „gudribę'', arba akių dūmimą: Rusijos tautas vadina bendru vardu rossijanė, o lietuviškai pra rusėnai, skiriami nuo tikrųjų rusų, kurie rusiškai vadinasi ruskij, russkijė (lietuviai nuo seno pasako ruskis, ruskiai). Kas čia slypi? Gi ir rusų emigrantai, kaip ir carai ir dabar bolševikai, svajoja tą pačią juodašimtišką mintį: svajoja jedinnaja nėdielimaja Rossija — vienalypę, nesuskaldytą Rusiją, kurioje ruso smegenyse šmėkšti rossijanė — rusinai, t. y. vienoje bendroje Kremliaus valdomoje teritorijoje įštisos dešimtys nerusų tautų — tik rossijanė, tik rusiškai kleimuoti.

O tuo tarpu Rusijoje buvo ar yra slavai: rusai, ukrainiečiai, gudai, lenkai. Bet pastarosios trys tautos yra kitos, europinės kultūros, tuo tarpu kai rusų tauta gravituoja Azijon net nuo totorių jungo laikų. Visos kitos Rusijos pavergtos tautos net ne slavai, t. y., nieko bendro nei krauju, nei kalba, nei papročiais su slavais (ar rusais) neturintys. Lietuviai ir latviai yra baltai, arba aisčiai. Suomiai, estai, karelai, lybiai, daugybė šiaurės Rusijos tautų — finų-ungrų (suomių - vengrų) giminės. Visokie mongoloidai, senieji Sibiro gyventojai, visi Kaukazo gyventojai, visų stepių ir kalnų gyventojai — tai vis atskiros, neslaviškos ir nerusiškos tautos. Rusai į dabartinę Rusiją tik atėjūnai.

Carų ar bolševikų Rusijoje persveria visos kitos tautos rusų tautą, turėjusią ir turinčią pažabojusią visas kitas tautas. Štai, iš ko ir bendrieji apetitai iš pažiūros atrodantiems nevienodiems Rusijos valdymo partneriams: rusams carams, rusams bolševikams ir rusams „demokratams''. Vadinasi, rusiškoji juodašimtija neatlyžta ir be „moderniškojo kūjo ir priekalo'' neatlyš.

T. Rusija tuoj griūtų

Dažnai skaitome net didelius vyrus rašant: kas Rusiją benugalės? Mačiusieji Europos — Lietuvos Latvijos, Estijos, Lenkijos ir t. t. tragediją beveik visi tvirtinte tvirtina, kad T. Rusijos nenugalės konferencijos, skraidžiojimai, „pripažinimai'' ir pokyliai su fotografais. Jei nebūtų buvę „didžiųjų zabovos'' nuo 1945 m. gegužės 7 d. Vokietijos kapituliacijos su Rytų kaimynu, jau seniai pasaulis būtų tikrąja ir lyginga taika džiaugiąsis.

T. Rusija ir šiandien nugalėta: visi jos pavergtieji milijonai visokiomis sąlygomis laukė, laukia ir lauks. Kad tik būtų orinio akstino!... Net pačioje kompartijoje pilna neištikimųjų bolševikų valdžiai ir režimui. Nors Rusijoje visais laikais šaudė, korė ir girdė piliečius, betgi nuo 1947 metų bolševikai bent įstatymiškai buvo mirties bausmę panaikinę. O, štai, su 1950 metų pradžia — reikšminga naujiena: T. Rusijoje vėl grąžinta mirties bausmė. Vadinasi, Ivan, deržis (laikykis)! Kažkas labai paševinkę tavo troboje! T. Rusijos visos, o visos pavergtosios tautos ir jos piliečiai per 24 valandas išsivaduotų: tiek įgriso melo, šantažo, kriminalo valdžia, kurios priešakyje vis dar riogso generalissimus (jis net ne karininkas) Stalinas su savo penkiaisias šarvuotaisiais automobiliais. Be to, vėl yra žinių apie Maskvos Politbiūro skaldymąsi.

V. — J. N.

Tikėk! Vienatvės valandose knyga liks Tavo ištikimiausiu draugu.
Ji Tau visur ir visada suprantama kalba kalbės ..

Senos Argentinos Lietuvių
SPAUDOS RINKINIAI
perkami ir keičiami naujomis knygomis
Balsas, Žvaigždutė, Proletaras, Rytojus, Darbininkų Tiesa, Išvien, Šviturys, Išeivis, Aušra, Mūsų Dienos, Žinios, Argentinos Žinios, Pietų Amerikos Žinios, Pietų Amerikos Naujienos, Lietuvių Laikraštis, Bedarbis, Momentas, Vienybė, Tiesa, Argentinos Naujienos, seni kalendoriai ir čia išleistos knygos rinkiniais ir pavieniais numeriais, pažymint, kokio atlyginimo reikalaujama, prašome siųsti, adresuojant:
A. L. BALSAS,
Casilla de Correo 303,
Buenos Aires

Spauda

* NAUJIENOS, pažangus ir seniausias lietuvių dienraštis JAV, minėdamas Mahanojaus „Saulės' 61 m. „švietimo'' sukaktį, straipsnyje „Keistas Laikraštis'', šitaip rašo:

„Jau šešiašdešimt vieneri metai, kaip eina mūsų laikraštijos istorijoj keistenybė laikraštis „Saulė'', kaip ji save vadina: du-kart sanvaitis laikrazstis, iszeina kas utarninka ir petnyczia. Tas laikraštis eina Mohanoy, Pa.

Laikraštis todėl yra keistenybė, kad jis savo dvasia ir turiniu yra užsilikęs dar iš tų laikų, kai mūsų tautoj veiké „cūdai'', buvo „viečnastys'', žmonės buvo kupini „griekų'' ir atsidėję skaitė „peklaknyges'' norėdami susižinoti, kaip jie po „smerties'' bus „pekloj kotavojami'', kaip licipieriai pils jiems į gerklę smalą. Visi tvirtai tikėjo amžinam žydui ir vienas kitam pasakojo, kur tas žydas pasirodė. Seniau ir „Saulė'' plačiai rašė apie amžiną žydą, o dabar tiek jau pažengė pirmyn, kad, tą amžiną žydą pamiršusi, pradėjo daugiau įsivelti į politiką ir duoda panašių žinių, bet tvirtai laikosi savo senobinės rašybos ir subarbarintos lietuvių kalbos. Jei „Saulė'' iki šiol tebeeina ir veik jokių skelbimų neturėdama, tai tenka spėti, kad turi tvirtą savo skaitytojų kontigentą, kuris ją pamėgo. „Saulė'' leidžia ir savas knygas. Tokių knygų yra išleidusi per du šimtus. Štai kai kurie tų knygelių pavadinimai: „Trumpas katekizmas pagal iszguldymą kun Piliausko su nekuriais naudingais padėjimais'', „Kapitonas velnias'', puikus apraszymas, didele knyga, 404 puslapių, „Istorija apie amžiną žydą, jo kelione po svieta ir liudimas, apie Jezu Kristu'' ir panašios.

Štai tų jo leidinių kalbos pavyzdys:

„... Tarnaudamas welnui Kristupas daug wisokiu piktibiu žmonims padari; va kaip galėjo kitaip welniui tarnaut? Uszpuldinejo ant moteru užmuszinėjo žmonis ir giwulus, degino triobas ir naikino, uszsetus jewus...''

* MŪSŲ PASTOGĖ, Australijos Lietuvių Draugijos savaitinis laikraštis: Box 58, Milson's Point P. O., Sydney, Australia. Mūsų Pastogės redaktorius, žurnalistas Juozas Žukauskas, savo laikračio Nr. 73, birželio 14, 1950 metų laidoje plačiu ir labai teisingai mūsų sunkų spaudos darbą įvertinančiu straipsniu paminėjo Argentinos Lietuvių Balso numerio 900 pasirodymą. Jo straipsnis — Spaudos sukaktuvininkas Argentinoje —mums teikia dar daugiau paskatinimo purenti spaudos darbo dirvonus šioje šalyje. Kolegai Juozui Žukauskui, pažinusiam spaudos darbo sunkumus naujoje kolonijoje, esame dėkingi už teisingą įvertinimą ir linkime visokeriopos laimės vykinant užsibrėžtąjį mūsų lietuviškos, nepartinės spaudos darbo tikslą.

* AUSTRALIJOS LIETUVIS, 43 ir 44 numeriai, pirmas lietuvių laikraštis Australijoje, 35 Cator St., W. Hindmarsh, Adelaide, S. Australia. Rėmėjų skaičius didėja. Ruošiasi įsigyti spaustuvę.

GAUNAMOS „ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSO'' KNYGYNE:

LIETUVOS KELIU, skaitymai lietuviškai ištrėmimo mokyklai, paruošė spaudai B. Babarskas. Pirmoji dalis 192 puslapiai, antroji 160. Kiekviena dalis po $ 5. Lietuvos Keliu, tai įvairių mūsų poetų ir rašytojų kūrinių rinkiniai, istoriniai, mokslíniai pasiskaitymai.

LITUANIA, parašė Petras Babickas. Ispanų kalvon vertė Leonardas Sruoga. Gražiai išleista senovės Lietuvos istorija, gausiai iliustruota, didelio formato, 32 puslapiai. Kaina $ 3.

LAPKRIČIO NAKTYS, Henriko Nagio poezijos kūriniai, 112 puslapių. Kaina $ 5.

TILTO SARAS, P. Tulpės novelės, 151 pusl. Povilo Abelkio leidinys. Dail. R. Veselausko iliustracijos. Kaina $ 5.

DAKTARAS KRIPŠTUKAS PRAGARE ir kitos Juliaus Kaupo pasakos, suraśytos slaptose Kauno miesto kronikose, Povilo Abelkio leidinys, 190 puslapių. Iliustravo dailininkas Adolfas Vaičaitis. Kaina $ 5.

Šios knygos Argentinoje parsiduoda kelis kart pigiau, negu JAV.

Kiekviename Argentinos lietuvių šeimos židiny turėtų rastis lietuviškų knygų rinkiniai.

Siųsdami užsakymus sykiu su pinigais adresuokite:
„A. LIET. BALSAS''
CASILLA DE CORREO 303 —
BUENOS AIRES.

Asmeniškai atvykstant, šias ir kitas knygas galima pasirinkti „A. L. Balso'' Administracijoje:
AVENIDA BOEDO 737 —
Buenos Aires

San Francisco Solano
Geriausi Sklypai Prie Klm. 16

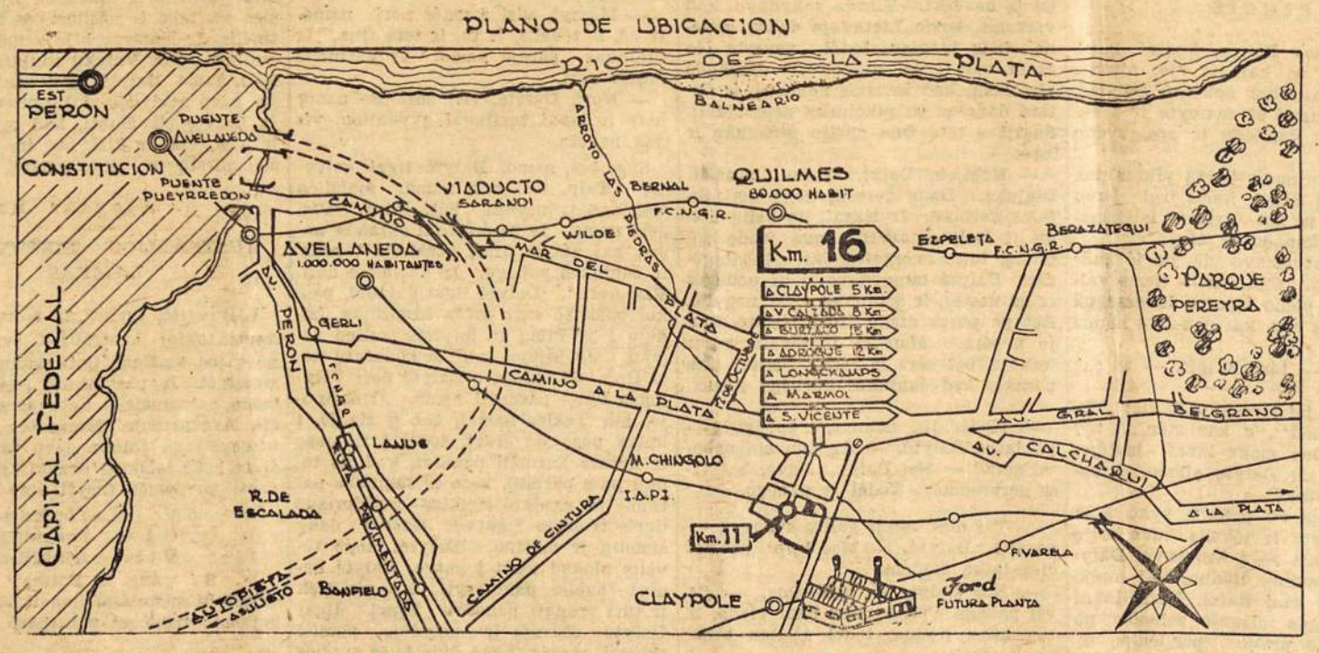

Dėl kainų ir mokėjimo sąlygų kreipkitės laiškais arba asmeniškai darbo dienomis nuo 10 ik 12 ir nuo 17 iki 19 val. į nuosavybių skyriaus vedėją šiuo adresu: SR. ČESLAVAS BUIVIDAS, TULSA, VIAMONTE 190.

Pasiteiraukite ir pirkite dabar!

Savos Muzikos Albumas

Komp. V. Kerbelio Darbas Argentinoje

Pagaliau pasirodė spaudoj Vytauto Kerbelio muzikos albumas, pavadintas „Lietuvių liaudies dainos jauniesiems pianistams". Tai vertingas leidinys išeivijoj ir retas tarpe kitų lietuviškos muzikos leidinių. Šį kartą tos gražios mūsų liaudies dainos yra ne tik dainavimui, bet ir fortepionu skambinti skirtos. Tai 32 populiarios dainos, parašytos specialiai fortepionui lengvoj formoj, nenutolstant nuo autentiškos dainos melodijos ir pritaikintos besimokantiems skambinti. Prie gaidų taip pat yra atspausdinti ir dainos žodžiai.

Lietuvių liaudies dainos yra taip pat vienas tarp kitų punktų lietuvybei svetur išlaikyti. Pamėgimas savų dainų didina meilę savam kraštui. Tačiau nepalankios aplinkybės svetur pamažu išdildo tas dainas iš mūsų atminties. Dažnai pasitaiko, kad susiėję lietuviai draugėn, pagal savo prigimtį, imasi tuoj už dainos, ir tos gražiosios liaudies dainos vis rečiau būna tų dainavimų „repertuaruose".

Gal būt svarbiausia problema su liaudies dainom yra mūsų lietuviškam jaunimui ir ypač gimusiam svetimam krašte. Retas iš jų moka kelias dainas, o tačiau bene visi norėtų jų, galimai daugiau, mokėti. Tėvai dažniausiai primiršę, arba savotiškai, neteisingai prisiminę, vaikams įspūdžio savo daina nepadaro. Taip pat daugelis jų vaikų mokosi skambinti pianu ir, be abejo, norėtų tėvai, kad šie ką nors lietuviško paskambintų, tačiau dėl trūkumo priemonių (gaidų) nėra galimybės.

Kompozitorius Vytautas Kerbelis, matydamas tą trūkumą, savo tautiečių pageidavimą patenkino, parašydamas šį gražų albumą žavių liaudies dainų. Gal būtų buvę dar geriau, kad tautinės propagandos dėliai, šalia lietuviško žodžių teksto, būtų ir ispanų kalbos vertimas, tačiau šį kartą, atrodo, kompozitorius savo darbą skyrė tik lietuviams.

Be to džiugu paminėti, kad šio gražaus leidinio leidėju yra p. Kaz. Deveikis-Pipiras, žinomas mūsų pramoninkas, kuris savo materialine parama dažnai remia kultūrinius reikalus.

Komp. Vytautas Kerbelis gimė 1921 metais Kaune. Pirmąsias muzikos teorijas ir piano pamokas pradėjo būdamas 9 metų. Vėliau įstojo Kauno Valstybinėn konservatorijon, kur mokėsi kompozicijos pas prof Gruodį. 1944 metais, karo audros nublokštas Italijon, Romoje studijavo aukštąją kompoziciją pas žymų italų maestro Garofolo. Gyvendamas svetimuose kraštuose, nors ir neturėjo tinkamų sąlygų muzikiniam darbui, tačiau nežiūrint to, jo kūrinių „bagažas" jau yra nemažas: kelios dešimtys solo ir choro dainų, „Baladė" — smuikui ir ištisa eilė kūrinių fortepionui, iš kurių Vizijos „Prie Jūros", Elegija, Variacijos ir kt., jau yra girdėtos Argentinoj per radio arba scenoj. Vyt. Kerbelio tikslas — naudotis liaudies motyvais savoj muzikoj. Paskutiniu laiku rašo eilę preliūdų, kuriuose pagrindinės temos eina liaudies motyvais, iš jų preliūdas Nr. 1. „Varpas" jau tapo išgirstas per radio, skambinant pačiam autoriui. Be to, greitu laiku žada patiekt siuitą fortepionui, kurios pirmą numerį „Velnių šokis" jau užbaigė.

P.

Buenos Aires, 1. 8. 1950.

Kompozitorius Vytautas Kebelis, studijavęs Neprikausomoj Lietuvoj ir Romoj, atvykęs Argentinon užbaigė savo kompozicijos kūrinį — Lietuvių Liaudies Dainos Jauniesiems Pianistams. Tai puikus albumos, kuriame telpa 32 populiarios dainos. Jų leidėju yra p. K. Deveikis-Pipiras. Šio naudingo kūrinio pasirodymas užpildo labai didelę spragą. Komp. Kerbelio kūrinys turėtų rasti garbingą vietą visuose lietuvių šeimų židiniuose, kur jaunimas skambina pianu.

GEN. T. DAUKANTO RAŠTAI VERČIAMI ANGLŲ KALBON

„Argentinos Lietuvių Balso" ir kitų laikraščių bendradarbis, gen. T. Daukantas, dabar gyvenantis Kordoboje, per „A. L. Balso" Redakciją gavo laišką iš JAV, kuriame prašoma leisti verst anglų kalbon gen. T. Daukanto darbo, telpančio „Vienybėje". Seka laiško ištrauka:

„1950. V. 25 New York, N.Y.
600 west 144 st. 313
Algimantas Šalčius.

D. g. Tamsta, tik po ilgo ieškojimo pasisekė gauti man Tamstos adresą, kad galėčiau kreiptis į Jus man svarbiu reikalu. Jau kuris laikas su didžiausiu susidomėjimu skaitau Jūsų straipsnį „Rusų galvosenos bruožai", kurio mintis panaudoju diskusijose Universitete. Aš studijuoju Fordham'e vienoje N. Y. Aukštųjų mokyklų. Amerikiečiai profesoriai nekartą pareiškė Jūsų mintimis susidomėjimą. Tas mane paskatino kreiptis į Jus ir prašyti leidimo versti šį Jūsų kurinį anglų kalbon. Jums sutikus, vasaros atostogų metu šį savo pasiryžimą atlikčiau. Vertimą pasiųsčiau Jums peržiūrėti ir tada su Jusų sutikimu būtų galima paleisti amerikiečių spaudon (a. pab-raukimas), kuri dabartinės politinės situacijos akyvaizdoje, ja mielai priimtų. Šitai darau ne kokio pelno sumetimais...

Žinoma, Jums sunku būtų apsispręsti manęs nepažįstat, bet jei pažinote Petrą Šalčių ar Antaniną Šalčiuvienę Gustaitytę, mano tėvus, tikiuosi...

Man būtų labai pravarti studija — jokiame Universitete neteko nieko panašaus užtikti."

(Parašas).

Knyga veda į geresnę ateitį skaityk, ji padės ir Tau!

SVARBUS PLIAS SUSIRINKIMAS AŠTUNTĄ RUGSĖJO

Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos (PLIAS) Argentinos Skyriaus visuotinas narių susirinkimas įvyks Lietuvių Klūbo patalpose, Avenida Boedo 737, Buenos Aires, penktadienį, rugsėjo 8, 1950, 19 val.

Šin susirinkiman kviečiami kolegos technikai ir industrialistai. Einant PLIAS statutais, gali tapti nariu kiekvienas doras lietuvis. PLIAS susirinkimas suderintas su reikšminga mūsų tautai diena. Apart paprastų narių, pageidautinas garbės narių ir narių rėmėjų buvimas šioje grynai profesinėje lietuvių organizacijoje, turinčioje savo skyrius visuose pasaulio centruose.

Dienotvarkėje taipgi bus naujos PLIAS Argentinos Skyriaus Valdybos rinkimas.

Kiekvienas narys pasikviečia bent po vieną naują narį, kad po šio susirinkimo žymiai sustiprėtų tokį didelį pritarimą kolonijoje turinti Pasaulio Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos organizacija.

Kolegos — į talką!

Narys Eilinis.

MUŠKETŲ LIETUVIŠKOS PLOKŠTELĖS

Firmoje „Victor" 31. 7. 50 Leonas Mušketas su sūnum Rikardu ir Alfonsas Patapavičius akordeonais įgriežė 4 šokius į dvi plokšteles, kurias bus galima gauti brolių Mušketų muzikos instrumentų krautuvėje.

Generalinės tų akordeonistų repeticijos įvyko p. L. Mušketo namuose 26. 7. 50, dalyvaujant komp. V. Rymavičiui. Kadangi tai buvo Oninės, tat ponia Ona Mušketienė skania vakariene pavaišino svečius, kurių tarpe matėsi Adolfas Mušketas su šeima, Juozas Krikščiūnas su šeima, akordeonistė Rita Patapavičienė, J. Zubrickas, A. Jurėnas, „A. L. B." red K. Norkus ir kiti pp. Mušketų šeimos draugai.

NUO 901 NR. „A.L.BALSĄ" SPAUSDINAME SAVA MAŠINA

Greit bus ketvirtadalis šimtmečio, kaip suskambėjo „Argentinos Lietuvių Balsas". Porą metų jį vos pajėgdavome atspausdinti rotatorium: parašydavome mašinėle ir multiplikuodavome.

Arti du desėtkus metų spausdinome vietinėse spaustuvėse. Tik pernai Balsas įsigijo linotipą raidėms rinkti, o prieš porą mėnesių nusipirko ir spausdinamą mašiną. Taigi, „A. L. Balsas" nuo 901 Nr. ne tik savoje spaustuvėje surinktas, bet ir sava mašina atspaustas.

Šis neantraeilės svarbos laimėjimas pasiektas po arti ketvirtadalio šimtmečio darbo, ne kelių, ne keliolika, bet kelių tūkstančių žmonių pastangomis. Leidykla, Redakcija, Administracija, Ekspedicija, o dabar ir sava Spaustuvė, sykiu su šimtais nuolatinių bendradarbių, skelbimų davėjų, ir tūkstančiais prenumeratorių šioje, svetingoje, Argentinos padangėje pasiekė to, kad, minint mūsų spaudos laisvės atgavimo 46 metų sukaktį, „Argentinos Lietuvių Balsas" nuo pradžios iki galo pagaminamas savoje spaustuvėje.

„A. L. Balsas" niekuomet nesinaudojo jokiomis pašalpomis, kaip tai darė čia pasirodę ir dingę „meteorai", kurių leidėjai tykojo be darbo pragyventi ir kolonijos istoriją savotiškai piešti. Tiesos žodis, bešališkas įvykių apibudinimas, griežta kova už lietuvio žmogaus teises savo gimtinėje ir už brolišką lietuvių sugyvenimą išeivijoje buvo, yra ir bus „A. L. Balso" vyriausi tikslai.

Lietuviškas pasaulis mus turi pažinti tokius, koki esame. Tokio nusistatymo laikosi „A. L. Balsas" su savo bendradarbiais, taip savo veiklos gaires vairuoja visos rimtos pačių išeivių sukurtos organizacijos, pasirinkusios „A. L. Balsą" savo spaudos organu.

Savo spaustuvė tuo tarpu randadasi skurdžiose patalpose, Defensa 828, Buenos Aires centre. Bet jos mašinos toli gražu nebaigtos mokėti. Dar daug pasiryžėlių prakaito joje teks išlieti, kol neliks skolų, kol galėsime persikelti į patogesnes patalpas, kol pasieksime to laipsnio, kad lietuviška kultūros įstaiga galėtų pasigėrėti ne tik lietuviais, bet ir kitų tautų žmonės. Kaip matėme, kelias sunkus ir ilgas. Tik bendru visų gerbiamų skaitytojų nuoširdumu ir įvertinimu mes greičiau prilygsime prie kultūringiausių tautų kolonijų.

Visus gerbiamus skaitytojus ir skaitytojas prašome įvertint „Argentinos Lietuvių Balso" darbą, dirbamą kolonijos ir tautos garbei. Juo didesnė moralė ir kad ir maža materialė parama suteiks galimybę Argentinos lietuviams žengti dar platesniu nepriklausomos, demokratinės spaudos darbo keliu.

Visi skaitytojai atsiliepkite, nes visi esate „Argentinos Lietuvių Balso" Garbės Leidėjai!

Redakcija ir Administracija.

ELEKTROS INSTALIACIJOS
gyv. namuose ir dirbtuvėse.
Elektrinių prietaisų bei motorų taisymas:
POVILAS MAČERNIS
Isleta 3865, Valentin Alsina.
— 4 de Junio

V. VAIVARAS.

Poema

APIE DYPUTĮ ANTANĄ KRIUKUTĮ

„Ar pažinot Kriukutį,
Kur prie Kauno gyveno?
Matė šilto ir šalto,
Bet dėl to nepaseno:
Nesuras žilo plauko
Nei vaikai nei pati."

Visi žinojo tą jau nuo seno,
Kad jis tėvynėj gražiai gyveno:
Galvą turėjo, suktis mokėjo
Ir pinigėlio daug susidėjo.

Pirko sklypelį, statės namelį
Ir užsodino jauną sodelį.
O tu, svieteli, gūžtelėj savo
Kokie laimingi paukščiai burkavo.

Todėl Kriukutis draugam kaimynam
Nuoširdžiai gyrė savo tėvynę:
Kur bus taip gera, kaip Lietuvoje
Mieloj šaleląj tavo gimtoje:

— Namukas ir sodukas...
Žmonelė kaip slyva...
Tu pats — kaip karaliukas!
Valio, mūs Lietuva!

Bet štai... audra užėjo
Ir nusiaubė gūžtelę..
Kriukutis iškeliavo
Į vakarų šalelę.

Paliko jo sodukas,
Vyšnelė ir slyva,
Paliko nameliukas,
Paliko... Lietuva...

Amerikiečiai kai užkariavo,
Tuoj barakėlį Kriukutis gavo!
O tu, svieteli, gūžtelėj savo
Ir vėl laimingi paukščiai burkavo.

Taukai spirgėjo, mėsa čirškėjo,
Na, ir konservų dabar turėjo!
„Old Gold" ar „Camel" kvepiantis dūmas —
Tai bent smagumas ir malonumas.
Čia tau koncertą UNRRA surengia,
čia nuogą kūną BALF'as pridengia.

O kai praleido mėnesį, kitą,
Iš dėdės gavo afidavitą...
Afidavitą iš dėdės gauti,
Tai už Atlanto reiškė keliauti!

Išplaukiančiam Kriukučiui
Tautiečiai palinkėjo
Daug laimės už Atlanto,
Atlante — gero vėjo!

Sujaudintas lig kaulų
Ir su džiaugsmu krūtinėj
Kriukutis prižadėjo
Jiems centą paskutinį.

— Jei man likimas lėmė
Anksti išemigruoti,
Turėsiu savo broliams
Aš ranką juk paduoti!

Kelionė puikiai sekės:
Žuvėdros — kaip plaštakės...
Saulutė auksą žėrė...
(Kai kas žuvis pašėrė)
Kai kas, kiek tilpo valgė
Ir vis į diržą žvelgė,
Kol taip dešimtą rytą,
Dangoraižiai sušvito!

New Yorko uoste muito
Nesuriestas į ragą,
Kriukutis atkeliavo
Į garsiąją Čikagą.

Ir čia naujoj buveinėj
Vos tik pastatė koją,
Iš BALF'o gautas kelnes —
Vėl BALF'ui paaukojo.

Visiems jis sakė, kad paskutinės,
Ir kad jam liko tik apatinės.
Jei nebūt gėda blauzdų plaukuotų
Ir apatines jis paaukotų.

Toks geraširdis, toks gailestingas,
Toks pavyzdingas, nors neturtingas.
Vieni jį gyrė, kiti jį peikė,
Treti gi sakė: visokių reikia!

O kitą dieną mūsų herojų
Broliai lietuviai apdovanojo.
Prinešė kelnių, švarkų ir paltų,
Kad balandėlis tas nesušaltų.

Kai taip, kiek netikėtai
Kriukutis išgarsėjo,
Ryžtingai — energingai
Gyvenimą pradėjo.

Panoro susikūrti
Karališką rytojų,
Todėl du darbu dirbo,
O trečio vis ieškojo.

— Na, šitas — tai bent vyras!
Jis bus labai naudingas —
Tėvynei ir tautiečiams
Jo centas reikalingas.

Taip džiūgavo kaimynai,
Bičiuliai, dėdės, tetos...
Ir laukė jo pagelbos
Lietuviškosios gretos.

Bet... o, dangau! Kriukutį
Apleido mintys kilnios,
Kai dolerį parodė
Riestauodegis velnias!

Iššoko jis iš voko
Pirmosios jo algelės
Ir ištiesė banknotą:
— Štai — dievas visagalis,
Dangoraižių kūrėjas,
Karalių, prezidentų
Geriausias patarėjas!
Už jį tu viską pirksi!
Su juo garbingų vyrų
Draugijoj paraduosi!
Kada šimtai šimtinių
Netilps į piniginę,
Joje turėsi viską —
Ir laisvę ir tėvynę...
— — — — — — —

Vos juodo velnio žodžiai
Monetom nuskambėjo,
Kriukutis pirmą algą
Prie pat širdies įdėjo.

Namo gi parskubėjęs,
Į kojinę įgrūdo...
Ir taip kas savaitėlę —
„Prie grūdo dėjo grūdą."

(Bus daugiau)

Lietuviškų knygų nedaug teturime, jos gimsta per vargą ir aukas, brangink jas!

ŽINGSNIAI... žingsniai... — ūžtelėjo kraujas Pavlovo gyslose. Taip! Eina kažkas: pamaži, iš lėto — bet eina. Kaip lietaus lašai kala žingsniai: vis smarkyn, smarkyn — ir vėl tyliau.

— Negali būti, — sušnabždėjo kažkas kambary — Pavlovas krūptelėjo — po velnių, juk iš jo lūpų veržėsi šie žodžiai ir jis pats nebežinojo, ką kalba.

Taip, už lango, lauke tikrai teška lietaus lašai, bet dabar Pavlovas jų nemato. Jis langą uždengė senu, iš Charkovo atsivežtu dekiu. Jis nenori, kad iš viso kambariuose būtų langai, nes tai lyg akys, kurios viską stebi ir seka. Tiesa, dieną nieko, bet sutemus, naktį jo langas tampa juoda akimi, kuri viską kiaurai mato. Štai kodėl Pavlovas tą akį vos atvykęs užmerkė ir nenori jos matyti. Taip dar Rusijoj įprato.

— Lietaus lašai, — pagalvojo jis ir lengviau atsiduso. Suraukta kakta pamaži atsileido, raukšlės išnyko ir juodi antakiai pakilo. Suspausta dešinė atsigniaužė, ir ant kelių išslydo revolveris, — taip, tai tik lietaus lašai...

Tada jis pamažu atsikėlė nuo kėdės, kuri stovėjo kambario kampe ir priėjo prie stalo. Greit įsipylė stiklelin degtinės ir išgėrė. Po to jau ramiau apžvelgė kambarį ir krūptelėjo: tai žioplystė, — ant kėdės gulėjo paliktas revolveris. — Durnas aš, — pamąstė jis, — juk iki jo dabar nemažiau, kaip trys geri aršinai, — bet nėjo prie kėdės, o įsipylė dar vieną stiklelį. Vienok jo negėrė: žvilgterėjo durų link ir priėjęs patikrino: užrakinta. Dar sykį apžvelgė kambarį: lova ten kampe, ant jos guli suvelta milinė, stalas su buteliais, gramafonu ir popiergaliais, pečius, kėdė — viskas tvarkoj.

Pavlovas priėjo prie stalo, išsitraukė iš kelnių kišenės mažytį raktelį ir, atvertęs dėmėtą rašalu ir degtine stal tiesę, pradėjo jį taikyti į spyną. Ranka drebėjo lyg drugio krečiama, o rak tuko galas vis žaidė apie juodą stalčiaus spyną ir erzino ant vieno kelio priklaupusį Pavlovą. Juodi antakiai paslinko vienas arčiau kito, rudos akys pradėjo keistai blizgėti, bet raktukas žaidė toliau ir tiek.

— Perdaug išgėriau, — pagalvojo jis, glostydamas kaire ranka mažytę kaktą, — po velnių, taip negalima, — raktelis nusviro ir nurimo. Pavlovas pakraipė galvą į šalis, tarsi jam būtų buvusi per ankšta jupos apykaklė ir atsistojo. Tačiau turėjo įsitverti stalo: kažkaip vienusyk galvoje šilta pasidarė.

— Ne, taip negalima, — mąstė jis, — šiaip jie mus tuščiais buteliais uždaužys; ne, taip negalima.

Jis pamaži nuslinko prie lovos ir atsisėdo. Ar ne geriau būtų užgesinus šviesą? — pagalvojo ir pajuto, kad tikrai būtų geriau. Tada pakilo, išsuko elektros lemputę, ir kambarys prisipildė palaimingos tamsos. Ne, jis nebuvo labai išgėręs, tai jis dabar aiškiai pajuto, — jis tik buvo pašėlusiai nuvargęs. Nuvargęs ne nuo tų tardymų, lakstymų, įsakinėjimų, bet nuo kažko kito. Ir tas kažkas kitas jį taip vargino, kad jis galėjo visiškai nusigerti arba ir nė kiek negerti, — tas kažkas jį vistiek baisiai kankino ir gniuždė.

Kai jo akys šiek tiek jau priprato prie kambario tamsos, — jis pajuto baisų norą pasiimti šalia savęs gulinčią milinę, gulti į lovą, užsikloti ir miegoti. Lietus tyliai šureno už lango, ir Pavlovas dabar pamatė, kad jis skleidė savotišką pilką šviesą, kuri tryško pro charkoviškio dekio kraštus. — Turbūt mėnesiena, — pamanė jis ir priėjo prie lango. Tyliai praskleidė dekio kraštelį ir pažiūrėjo lauk.

Gatvėje degė lempa. Ji buvo pakabinta ant ištemptos vielos ir truputi siūbavo. Pačios lempos Pavlovas nematė, nes nuo Nemuno kyląs tirštas rūkas buvo ir ją į savo pienuotą paklodę suvyniojęs. Šiaip lauke buvo tamsu. Tik geriau įsižiūrėjęs, Pavlovas galėjo matyti artimiausių namų siluetus. Tačiau ten žemai, kur miego jo išsidriekęs miestas, buvo tamsu nors į akį durk. Ir tenai, toje rūko pilnoje tamsoje slypėjo kažkas nematomas ir baisus. Iš tos tamsos vieną kartą išners jie ir pasirodys jam aiškiai ir tikrai. Galbūti jie ateis iš to tamsaus miegančio slėnio, o gal stačiai iš gatvės rūko — nežinia, bet jis jautė, kad jie ateis. Jis jautė, ne, jis tikrai žinojo, kad taip bus, o vienok nieko nedarė, kad tai neįvyktų. Ką jis turėjo daryti? Persikelti į miesto centrą? — jį ir tenai atras. Apsistatyti milicija ir sekliais? — amžiais jų pas save nelaikysi, o antra vertus, ar negalės atsitikti kaip Timofejevui? Jie persirengė milicininkais ir saugojo namą, o kiti susirinko dokumentus ir Timofejevą likvidavo. Peiliu, be jokio garso. Tik po šešių valandų jį rado lovoje paguldytą su visa enkavedisto uniforma, o milicininkų nebuvo nei kvapo. Gal persikelti į MVD rūmus? — Bet ne — nublokė ir šią mintį nuo savęs — kuo pasiaiškinsiu? Bijau jų? — Ne, drauge Pavlovai, o kas jų nebijo? Argi visą personalą rūmai priglaus? O be to, drauge Pavlovai, jūs esate drąsus. Jūs nebijote už revoliucinę idėją net mirti. Tai kaip čia dabar — bėgti ir trauktis — ne, tai nesuderinama su mūsų uždaviniais, — šitokiomis mintimis piešė sau Pavlovas komisaro žodžius. Taip, šiaip jis jam ir pasakytų, ne kitaip.

Galvojo jis pasikviesti draugų ir gerti per naktis. Taip, galvojo, kol vieną dieną į tarnybą nebeatėjo Garšenko, Juljanovas, Simanovas ir dar keli iš deportacijų skyriaus. Visi žuvo iš karto, tik Juljanovas dar nuovadoje pusvalandį ant kruvino suolo pasiraitė. Jie gėrė septyniese. Visi turėjo pistoletus, o Garšenko, kuris vienas tik šunim ir audėjo. Tas pats Garšenko, kuris vienas tik su šunim ir automatka du šimtus vyrų prie Volgos kanalo darbų išsaugodavo. Niekas nepasprukdavo. Bet tą vakarą nė jis nebespėjo. Jie kaip iš žemės išaugo — ir, žodžio netarę, paklojo visus. Ugnis tryško iš jų rankų ir švietė jų akmeninius veidus. Visi pasiruošimai nieko negelbėjo.

Pavlovas mirties nebijojo. Jam net patiko apie ją šliaužioti, kaip pelei apie snaudžiantį katiną — bet neperilgai. Metus ir mėnesius išstovėti ant nebūties slenksčio, tai jau po velnių, bet truputį perdaug. Ir degtinė tada nebegelbsti. Vot, kad ateitų ir arba — arba! Kritai — viskas baigta, nužengei nežinion ir trauk tave velniai. Bet šis laukimas — štai kas buvo nepakenčiama. Juk regis taip viskas aišku: jis rusas. Rusai šitame krašte turi mirti, ir: jie ateis. Liko tik vienas klausimas: kada?

Pavlovas krūptelėjo: lyg tai lauko durys sugirgždėjo. Taip aiškiai šyptelėjo... Ne, tai vėjas supa gatvėje lempą, o vielos čypia. — Kyla vėjas, dingtelėjo Pavlovui, — išsklaidys rūką ir bus galima matyti gatvę. O jau ir rytas nebetoli — trečia.

Jis nutarė gulti. Jei tardymas bus nelabai sudėtingas, bus galima ir rytoj miegą pridūrti. Gaus velnių nuo tardytojo, bet miego jau vistiek nebeatims.

Taip galvodamas pradėjo autis batus.

Džiang! — kažkas suterškėjo lauke, bet taip negarsiai, kad Pavlovas sekundę net pats suabejojo savo ausimis. Vienu šuoliu atsidūrė prie lango. Praskleidė dekį ir pažiūrėjo.

Vėl truputį linojo. Vėjas judino pravirus prieš namą geležinius vartelius, bet jie tylėjo. Tačiau ten gatvėje, ties namu, kur kabėjo lempa, ten — stovėjo trys vyrų siluetai. Rūke jie buvo tokie neryškūs, kad, atydžiau pažiūrėjus, Pavlovui pradėjo raibti akys. Vienok jie stovėjo ir kažko laukė. Gal lauke daugiau savo sėbrų, gal pilna gatvė buvo jų patrulių — ką žinosi?

Pavlovui pasidarė šilta. Jis viską pamiršo, tik žiūrėjo ir atydžiai sekė tuos žmones, kurie kaip nebylės statulos stovėjo ano namo sargyboje.

Štai! Vienas iš jų atsiskyrė ir perėjo įstrižai gatvę. Minutėlei stabtelėjo prie pravirų vartelių ir po to mikliai, net jų neužsklendęs, įšoko kiemelin. Neišvengiamoji likimo ranka iškėlė ties juo savo kalaviją. Pavlovas perbrauké ranka per skruostus ir kaktą. Po velnių, kaip mažai, kaip pasiutusiai mažai jam beliko gyventi! Gal ir gerai. Gana to nepakeliamo laukimo — jis jau pasibaigė. Gintis ir kelti triukšmą šūviais? Ne, jis nėviegs kaip skerdžiama kiaulė — jis mirs tyliai ir drąsiai atstatęs krūtinę pasalūnui priešui, kad visi likę žinotų, jog jis mirė drąsiai, kad jis nebijojo mirties, nors ji jam ir nebūtį neša, priešingai tiems, kurie tiki į kažkokius sapnus po mirties ir visdelto bijo mirti...

Jis buvo taip baisiai pavargęs, kad nebeprisivertė atsitraukti nuo lango. Grindys ėmė siūbuoti jam po kojų ir ausyse pasigirdo kurčias ūžesys. Bet visai neilgai: staiga viskas praėjo ir jis pasijuto lengviau. Daug negalvodamas, užskleidė langą ir atsigręžė į kambarį.

Nors lauko durys nė negirgždėjo, bet Pavlovas jautė, kad vyriškis jau buvo prieškambaryje. Tada jis tvirtais žingsniais priėjo prie durų, vienu akimirksniu pasuko raktą ir atplėšė duris.

Tą pat akimirką jį apšvietė siauras šviesos ruoželis, kurį siuntė iš tamsaus prieškambario maža kišeninė lempelė. Jos šviesa pakilo, užlipo iki krūtinės ir plieskė į akis Pavlovas truputį pakreipė galvą į šalį ir laukė... šūvio.

Nepažįstamas žengė žingsnį artyn, ir Pavlovas pasitraukė į kambario vidų. Lempelės šviesa apibėgo kambarį ir sustojo akimirkai ties kėde: ant jos gulėjo revolveris.

Vyras paspaudė prie durų elektros mygtuką, bet šviesos nebuvo. Tik sausas jo garsas dusyk nuskambėjo kambary.

Tada Pavlovas ištiesė rankas ir pasuko lemputę. Tik šį momentą jis pas tebėjo, kad jo rankos jau kuris laikas buvo pakeltos į viršų.

Kambarys nušvito, ir Pavlovas tik dabar pamatė įsibrovėlį.

Jis buvo dar labai jaunas. Didelės, mėlynos akys atydžiai sekė jo kiekvieną judėsį. Lūpos buvo tvirtai sučiauptos ir tiesi, neplati nosis darė jį panašų į tą kareivį, kurio statulą Pavlovas buvo matęs Kijeve, kada jie turėjo ištuštinti vieną cerkvę šokiams. Apsivilkęs buvo pilka striuke ir susijuosęs brezentiniu diržu. Ant galvos turėjo truputį šonu pakreiptą kaimiečio kepurę iš po kurios matėsi gelsvi plaukai. Milines namų darbo kelnes jis buvo užleidęs ant mažų aulinių batų ir stovėjo gan platokai išsižergęs, lyg tikėdamasis būti stumiamas iš užpakalio. Dešinė ranka buvo visą laiką užkišta užantin ir Pavlovas neabejojo, kad ji laikė revolverį, gi antroji su lempute dabar pasislėpė striukės kišenėje.

Partizano žvilgsnis perbėgo sujauktą lovą, kėdę su pistoletu ir sustojo ant stalo. Jo vidury gulėjo mažasis raktkas! Jis ištiesė ranką, paėmė jį ir pažvelgė į stalo šoną: staltiesė dar tebuvo atversta ir ten blizgėjo maža kaustyta stalčiaus spyna.

Raktukas brakštelėjo. Jis įėjo nedrebėdamas į skylutę ir kambary pasigirdo čyptelėjimas: vaikinas ištraukė stalčių, kuriame gulėjo bylos popierių. Atvertęs pirmąją perbėgo akimis — taip, to ir reikėjo, — jis nutvėrė visas tris bylas, negailestingai viena ranka išilgai sulenkė ir taip sugniaužė, kad net kartonai sutratėjo. Po to vienu šuoliu atsidūrė prie kėdės, paėmė revolverį, pavartė, pažiūrėjo ir įsidėjo į kišenę. Tada pažvelgė į Pavlovą.

Jo žvilgsnyje buvo kažkas nepaprasta. Pyktis, užuojauta ir paniekinimas. Tačiau ne tai rūpėjo Pavlovui:

(Nukelta į 7-tą puslapį)

Pasaulis ir Moteris

ESTĖS, LATVĖS IR LIETUVĖS TARP 2.000 ATSTOVIŲ

Nuo gegužės 29 d. iki birželio 3 d., 1950, Bostone, Mechanic Building patalpose, įvyko 59-tasis Moterų klūbų generalinės federacijos metinis suvažiavimas, kuriame kartu su este Mall Jurma atstovavau Pabaltijo Moterų Tarybą.

Tik ką atvykusios buvome nepaprastai šiltai sutiktos Federacijos Tarptautinio Skyriaus pirmininkės J. L. Whitehurst, kuri čia pat pareiškė, jog jau esame laukiamos spaudos atstovų ir kad mums skiriamas ypatingas dėmesys kaip vienintėlėms delegatėms, atstovaujančioms tautas, esančias už geležinės uždangos. Po nuotraukų ir pasikalbėjimų su korespondentais, kuriem trumpais bruožais nupasakojome mūsų tėvynių paskutinio dešimtmečio tragišką istoriją, vėl grįžtame į posėdžių salę. Čia pat J. L. Whitehurst taria žodį, ypatingai pabrėždama rytinę ir vidurio Europos tautų tragediją. Whitehurst kvietė moteris atsiliepti į už geležinės uždangos esančių tautų šauksmą.

Šiame suvažiavime, be JAV, buvo atstovaujamos 18 valstybių, kurių tarpe iš Europos: Anglija, Švedija, Olandija, Graikija, Estija ir Lietuva. Iš viso auditoriją sudarė 2,000 įgaliotų atstovių. Federacijos bendras narių skaičius siekia 11 milijonų, kurių pusę sudaro užsienio įvairūs klūbai ir organizacijos.

Kalboms pasibaigus, prasidėjo sveikinimai. Atstovės iš salės plauké į sceną, susijaudinusios bučiavo ir verkė. Daugelis jų dar nebuvo girdėjusios šių XX amžiaus baisenybių. Siūlydamos savo pagalbą, ir nenuilstamai klausinėjo, ką galėtų padaryti, kad mūsų kenčiančių tėvynių ir mūsų likimas būtų palengvintas. Ir taip po tokios sveikinimų bangos vėl teko prieiti prie mikrofono ir kalbėti į susirinkusias. Daugelių klūbų pirmininkės praše prisiųsti literatūros susipažinti artimiausių pastarųjų metų įvykiais mūsų kraštuose.

Birželio 2 d. buvo mums suteikta galimybė, tarpininkaujant J. L. Whitehurst, tarti žodį į pasaulio moteris per radiją (WRUL). Ponia Whitehurst pati pasakė įžanginę kalbą, paminėdama už geležinės uždangos esančių tautų padėtį. Be kitų, kalbėjo PMT pirmininkė Mall Jurma ir aš. Vėliau gavome kalbėti tą pačią dieną *12,30 val. suruoštuose specialiuose* priešpiečiuose tarptautinių atstovių garbei. Ir čia visos labai domėjosi mūsų kraštų gyvenimu. Čia turėjau progos sutikti ponią Edvards, pirmojo JAV pasiuntinio Lietuvoje žmoną. Ji labai susijaudinusi, prisiminė anuos pirmuosius Lietuvos nepriklausomybės metus ir nepaprastai džiaugėsi, galėdama po tiek metų šiame suvažiavime sutikti atstovę iš jos taip mylimos Lietuvos. Ta proga jai dovanojau A. Šapokos trumpą Lietuvos istoriją. Atvertusi knygą, ponia Edvards buvo tiek sujaudinta krašto padėties, kad ilgesnį laiką negalėjo ištarti nė žodžio. Ji prisiminė savo ilgą kelionę po Lietuvą prieš karą, kaip ji mylėjusi tuos žmones, kaip ji vaikščiojusi Kaunu, kaip ji lankusi teatrą, koncertus, kaip ji gerai pažinusi Lietuvos valstybės veikėjus, kaip ji sekusi Lietuvos kelią į laisvę ir kaip ji dabar jai daromas skriaudas. Visa tai su smulkmenomis pažadėjo nupasakoti savo vyrui, kuris yra didelis lietuvių tautos bičiulis.

Nauja Federacijos pirmininkė išrinkta H. C. Houghton. Tarptautinės sekcijos pirmininkė liko ir toliau J. L. Whitehurst. Naujai išrinktoji pirmininkė savo kalboje labai palankiai atsiliepė mūsų problemų atžvilgiu. Tai davė naujų vilčių ateities bendradarbiavimui išplėsti, supažindinti pasaulio moteris, o pirmoje eilėje amerikietes, su mūsų tautų naikinimo didžiąja tragedija.

Tą pačią dieną dar turėjome ilgą pasikalbėjimą su State Departament tarptautinės spaudos atstove Faith Brewer.

Suvažiavimui pasibaigus, aplankėme parodėlę, kuri vaizdavo atskirų federacijos klūbų veiklą. PMT skyrelio viršuje buvo Pabaltijo valstybių žemėlapis, kuriame piautuvas ir kūjis rodė žiaurią šių kraštų okupaciją. Apačioje buvo trumpas veiklos aprašymas ir nuotraukos iš PMT parengimų Vokietijoje. Fotografijose, be kitų, buvo tautiniais drabužiais apsirengusios dr. M. Žila Erdmanis ir esčių Mall Jurma.

Iš suvažiavimo grįžome kupinos vilčių ir pasiryžimo, padedant viso pasaulio moterims, dirbti mūsų tėvynių išlaisvinimui.

Ligija Dirkienė.

LIETUVOJ MIRĖ ARTISTĖ ONA RYMAITĖ

Kanadiškio „Liaudies Balso" laido je iš 7. 7. 50 telpa pranešimas apie nusipelniusios artistės Onos Rymaitės mirtį Kaune. Pranešimą pasiraše seni dramos artistai ir su teatru susiję žmonės:

J. Baltušis, J. Banaitis, T. Černiauskas, B. Dvarionas, K. Gabdankas, B. Gerulaitis, J. Gustaitis, A. Grigaitis, J. Grybauskas, R. Juknevičius, K. Juršys, P. Kaveckas, K. Kymantaitė, J. Kupčinskas, P. Kubertavičius, A. Kupstas, J. Laucius, J. Maniušis, J. Mikėnas, J. Miltinis, K. Petrauskas, S. Petraitis, J. Rudzinskas, J. Siparis, J. Šimkus, A. Vainiūnaitė, P. Zulonas.

Gimusi Kaune. Jau pradžios mokykloj būdama, ėjo scenon. Pirmojo pasaulinio karo metu baigė Prozorovos gimnaziją Maskvoje; lankė Chalutinos dramos mokyklą ir Dailės Teatro Studiją.

Lietuvon grįžo 1921 metais ir iki pat savo mirties dirbo dramos scenoje.

Kas pažįsta Lietuvos Valstybinės Dramos Teatrą, tas žino gerai, kad Ona Rymaitė visą laiką buvo viena geriausių jo artisčių. Ne tik Lietuvos valdžia ją apdovanojo ordinais, bet ir okupantai nusilenkė jos meniniam genijui. Šeiva.

LIETUVAITĖS PAVEIKSLAS ŽURNALO VIRŠELYJE

„Picture Post", vienas didžiausių D. Britanijos iliustruotų žurnalų, viršely įdėjo tautiniais drabužiais pasirėdžiusios lietuvaitės portretą, kurį taip paaiškino: „Šios mergaitės tėvas, Lietuvos kariuomenės majoras, rusų ištremtas į Sibirą, kur vienoje koncentracijos stovyklų ir mirė. Mergaitė su motina paskutiniuosius penkis metus išgyveno DP stovyklose. Dabar jos motina, p. Liaudanskienė, su ja išvyksta į Ameriką. Mergaitė vežasi ir tautinį kostiumą, vienintėlį daiktą, kurį pavyko pasiimti iš namų".

Minėtam žurnalo numery yra ir daugiau nuotraukų iš DP gyvenimo, taip jau ir platokas jų gyvenimo Vokietijoj aprašymas. — B. L.

DIANA STASEVIČIŪTĖ, mokytoja, kuri žiemos atostogų proga iš Rosario buvo atvykusi į Buenos Aires, atveždama linkėjimų balsiečiams. Malonioji viešnia dalyvavo PLIAS pobūvyje Lietuvių Klūbe.

LIETUVAITĖ „PERLEIDŽIA" SAVO VYRĄ

„Vienybės" red. J. Tysliava savo pastabų skiltyje 2. 6. 50 rašo apie nepaprastą Marijos Dulaitienės dovaną:

„Dar viena lietuvaitė pateko į didžiosios Amerikos spaudos skiltis.

Bet kokiu būdu?

Šiomis dienomis chicagietė Marija Dulaitienė kreipėsi į teismą, prašydama divorso, kad tuo būdu ji galėtų savo vyrą perleisti „geriausiai draugei" Miss Lorraine Lee, kuri rugpiūčio mėnesį gimdysianti...

Žodžiu, pavogei arklį, tai še tau ir balną...

Kaip teismas teiksis pažiūrėti į tokį „lietuvišką dosnumą", tai dar nežinia?"

LIETUVĖS MOTERYS M. M. M. KONGRESE

Birželio 6-9, 1950, Paryžiuje įvyko Pasaulio Motinų Sąjūdžio kongresas (Mouvement Mondial des Méres). Lietuvaites motinas atstovavo dr. Karvelienė, kuri kongrese padarė pranešimą apie „Lietuvos Motinos Padėtį", ir M. Galdikienė. Taip pat delegačių skaičiuje dalyvavo ir P. Bačkienė. Dr. V. Karvelienė išrinkta į Tarptautinio Sąjūdžio Tarybą.

KAD IR SKAUDA, BILE MADA...

Visos Moterys Madų Vergės

Moteris, kuriame pasaulio krašte ji begyventų, nori būti graži ir patraukli. Europietės ir amerikietės seka Paryžiaus madas. Kas sezonas jos keičia savo drabužių spalvas, pakeičia suknelių ilgį, šukuosenas, skrybėles. Nuo galvos iki kojų moteris nori iš savęs padaryti vyro akiai malonų reginį. Gal ji nori vyrą paveržti, gal jos prigimtis jai liepia taip elgtis. Taip yra ir tegul taip ir būna — į tą klausimą nesigilinsim.

Bet ne vien civilizuotos Ievos dukterys, o ir laukinių ar puslaukinių tautų atstovės serga tomis pačiomis madų gaudymo ligomis. Imkime Gvinėjos salos gyventojus. Tos žavios moterys susuka savo plaukus į ragus, o pastaruosius papuošia gėlėmis, rojaus paukščių plunksnelėmis ir didelėmis iš bambuko padarytomis šukomis. O veidukus nudažo net trim spalvom: raudonai, geltonai ir baltai.

Salamono salose mados vaikymas ne tik kad nemažai laiko atima, bet gražuolėms net ir skausmo suteikia. Prieš įtekant, kiekviena mergina būtinai turi leisti save tatuiruoti. Aštriu titnagu arba išgaląstu straigės kiautu gražuolės kūnas yra įrėžiamas. O paskui į tų gilių idrėskimų vietas yra įleidžiami augaliniai dažai.

Mergaitė po tokios operacijos, žinoma, truputį paserga. Bet jinai būna graži! O už tą „pagražinimą", kuris vistiek nėra labai pigus, išlaidas tėvams turi sugrąžinti būsimasis vyras. (Vargšai tie vyrai, visur jiems reikia mokėti).

Fidži salų moterys turi ypatingą būdą savo šeimyninei padėčiai paženklinti. Ištekėjusios, bet dar vaikų neturinčios, jos nešioja sijonus iki kelių. O pirmojo vaiko sulaukusios privalo sijoną pailginti iki pusės blauzdos. (Apie sijonus prakalbėjus, negalima nepriminti, kad ir mūsų moterų prosenelės sijono nėra pačios išgalvojusios).

Toji mada yra atėjusi iš puslaukinių tautų. O plaukus Fidži moterys dažo. Prieš tai nukerpa ir nudažo. Raudonai, juodai ar baltai — kaip kuriai patinka ir „kaip prie veido".

Vargšės tos moterys! Karštose šalyse per patį saulės kepimą jos vaikšto vilnoniais, sunkiais drabužiais apsikarsčiusios.

Šaltoje gamtoje nusinuogina. Jos dažnai nei marškinėlių nenešioja, bet dėvi korsetą. Jos nori būti gražios, žavios — ir... madų vergės. Nežiūrint, kur ir kaip gyventų, kokio socialinio ar civilizacijos laipsnio atstovėmis būtų, moterys visada parodo, kad be madų joms neįmanoma gyventi. — S.

ELEONORA ROOSVELTIENĖ NORVEGIJOJE

Norvegijon atskrido JAV prezidento velionies F. D. Roosvelto našlė ir 7. 6. 50 dalyvavo Roosvelto paminklo atidengimo iškilmėse Oslo mieste.

Savo vizito proga Norvegijoje, ponia Rooseveltienė viešėjo princo Olaf rūmuose, 30 klm. nuo sostinės. Buvęs pogrindžio kovų vadas, dabar vyriausias teisėjas Paal Berg, įteikė poniai Rooseveltienei raudonų rožių bukietą. Kelionėje ją lydėjo sūnus Ellot su vaikais ir Norvegijos ambasadorius Vašingtone.

Grįžus į JAV, labai palankiai mini Norvegiją.

Kasdieniniai Reikalai

ADOMO JANKAUSKO — ELENOS VAIČIŪLYTĖS VESTUVĖS

Liepos 8, 1950, po civilinio registro ir Dock Sudo parapijos klebono religiniai sutvirtinto moterystės akto, iškilminga vestuvių vakarienė įvyko jaunosios švogerio Koretkevičiaus namuose, Dock Sude. Svotais buvo Bronius Sivičius su Jone Koretkiene, Marius Bileskas su Elze Bileskiene ir Jonas Stasiulevičius su Petronėle Kuraitiene. Apart svotų dalyvavo: A. O. Žukauskai su sūnum, Ag. Stasiulevičiené su dukrele Maryte, J. A. Koretkevičiai su sūnum, V. Pranskaitis, broliai Naujokai, J. Simulkevičius, J. Leonikas, Ad. Malkevičius, Antanas Dunauskas, Pr. Litvinavičius, A. Deveikis, J. Basius, ir kiti jaunųjų kviesti svečiai, kurie linksminosi ir vaišinosi prie apkrautų valgiais ir puikiais gėrimais stalų. Antano Purvinio orkestrui griežiant, svečiai šoko ir dainavo iki pat ryto. Skirstėsi linkėdami jaunavedžiams daug laimės jų šeimyniniame gyvenime.

Jaunavedys yra iš tremties atvykęs amatininkas. Jaunoji — vėlionies Snieškaus našlė. — Krosnietis.

SCENOS MYLĖTOJAI VAIDINA DVI KOMEDIJAS

Dramos aktorei Beatričei Kleizaitei-Kerbelienei režisuojant ir jai pačiai vaidinant, Scenos Mylėtojų Būrelis rugpiūčio 19, 1950, 20:30 val. Lietuvių salėje, c. Brasil 835, Avellaneda, stato 1 veiksmo komediją — Uošvė į namus — tylos nebebus. Kiti vaidylos: Algirdas Matukas, Regina ir Stasys Stanaičiai ir Uršulė Šileikienė.

Rugsėjo 2 d. ten pat Scenos Mylėtojų Būrelis stato Sofijos Kymantaitės-Čiurlionienės 3 veiksmų komediją — Pinigėliai.

— MALVINA GRESKAITĖ-LISO VIENĖ, kilusi iš Vilkiškių kaimo, Kaišedorių, praše atsiliepti savo brolį Vincą Greską, JAV laivyno jūrininką, gyvenantį JAV nuo 1914 m. karo laikų. Brolis, jo žmona, sūnus ar kas jo likimą žino, malonėkite pranešti minėtai sesutei šiuo adresu: Pasaje Carrito 2191, Avellaneda, prov. Buenos Aires, Argentina.

JAUNAVEDŽIAI J. M. BALIUKAI VYKSTA PATAGONIJON

Iš tremties atvykęs girininkystės technikas Jonas Baliukas Argentinos ž. ū. ministerijos paskirtas vadovauti miškų sodinimo darbams į Patagoniją, teritorijon Chubut, į Cholila, prie Rio Negro ir Chilės sienos. Ten gauna ir namą apsigyvenimui su savo jauna žmonele, Maryte Žygaite-Baliukiene, kurių iškilmingos vestuvės įvyko Aušros Vartų bažnyčioje 5. 8. 50, o puošni vakarienė parapijos salėje. Jaunavedžiai gavo daug sveikinimų ir dovanų. Prie jaunosios draugių skaniai paruoštos vakarienės svečiai turėjo progos paragauti ir tikros lietuviškosios skaidriosios, ponios Baliukienės išsaugotos iki vestuvių puotos.

Apart jaunavedžių, vakarienėje dalyvavo svočia ponia Birutė Kalninš de Pellegrini su savo vyru p. Clemente Pellegrini; svotas „A. L. B." red K. Norkus, jaunojo brolis Juozas Baliukas su šeima, jaunosios sesutė Julė ž. Purienė, generalinis Brazilijos konsulas Argentinoje p. Alfredo Poilsin, ponia Emilia T. Čekanauskienė, inž. J. Čekanauskas su ponia Katalina P. Čekanauskiene, K. ir St. Deveikiai, T. Deveikiai, S. Bekeriai, J. Malėlai, A. Petravičiai, P. Margeniai, Dr. J. Narbutas su ponia Narbutiene (giedojusia solo bažnyčioje laike šliūbo ir vadovavusia „Ilgiausių Metų"), J Vanagai, A. Repečkai, A. Žideliai, V. Rasiūnai, J. Gilvydžiai, J. Bendorinai, J. Puoliai, K. ir V. Cibavičiai, J. Zubrickas, Petrusevičius, jaunavedžius surišęs kun. Garšva, kun. Margis ir kun. dr. Černiauskas, ponios O. Neniškienė, A. Rymavičienė, Br. Grigaravičienė, E. Mačernienė, T. Juknevičienė, K. Pačėsienė ir V. Veselauskas.

Inteligentiškų lietuvių jaunavedžių porą širdingai sveikinu. Linkiu ir tolimoje Patagonijoje garbingai atstovauti gerą lietuvių vardą, kaip ir iki šiol visur pasireikšti kaip kultūringi garbingos lietuvių tautos nariai.

Piršlys.

— IRENA VILNONYTĖ, 10 metų tremtinė, priimta į Sydnėjaus valstybinę konservatoriją. Ją skambinant viename koncerte girdėjo tos mokyklos direktorius prof. Smith

Jonas ir Marytė Žygaitė Baliukai, jų vestuvių dienoje, 5. 8. 50 Lietuvių salėje, Avellanedo, piauna tortą. Aplink jaunavedžius matosi jų iškilmingų vestuvių dalyvių dalis. (Foto: J. Zubricko)

Patarimai Jaunai Motinai

JAUNUOLIO AMŽIUS

Gražiausias to amžiaus jaunuolio būdo bruožas — jo idealizmas. Jau nuolis yra tiesos ir teisingumo ieškotojas. Jis nekenčia melo ir apgaulės. Jis kartais pervertina proto galias ir savo paties sugebėjimus, bet jis drąsiai tikisi surasti gyvenimo prasmę, nuolat statydamas klausimus: kas esu? kam esu? ko vertas? Tuo pačiu metu jaunuolis ieško sau konkretaus asmens, kuriame matytų sau pavyzdį, savo idealų įsikūnijimą. Tokį asmenį suradęs, jaunuolis pamilsta jį, tiki ir aukojasi jam. To amžiaus jaunuolio idealizmas reikalauja veiklos, svajojimų ir idealizuojamų uždavinių vykdymo. Jis nori savo idealus matyti įvykdytus jau čia pat, tikrovėje. Pasinaudodami tomis jaunuolio brendimo amžiaus būdo savybėmis, auklėtojai gali nukreipti jo veiklumą kovai su jo paties ydomis. Toje auklėjamojo darbo srityje daug padeda ir skautų organizacija, gerų ir prityrusių pedagogų vadovaujama.

Nors to amžiaus jaunuolis labai sunkiai pasiduoda vyresniųjų valiai ir jį piktina jų įsakinėjimai, tačiau savo dvasioje jis ilgisi vadovybės, bet tik tokios, kuria jis pats pasitikėtų. Ir kai jaunuolio vadas tampa jo idealizuojamas asmuo, jis lengvai atsisako nuo savo svajojamosios laisvės, klausys ir vykdys vadovybės įsakymus, nors jie ir sunkiausi būtų.

Lytinio brendimo amžiaus jaunuolis — nuotaikos, jausmo žmogus. Nors jis pats dažnai kitiems parodo nemėgstąs jausmingumų, tačiau praktiškai pats yra labai jausmingas. To amžiaus mergaitės ir berniukai mėgsta paslaptingumą, nuotaikingumą, iškilmingumą. Progų tokiems savo pergyvenimams jaunuoliai randa gamtos tyloje, iškilmingose pamaldose, kelionėse ir klaidžiojimuose. To amžiaus jaunuolis dažnai pergyvena ir didelę religinę krizę, pasireiškiančią abejojimais ir svyravimais. V. Čižiūnas.

— B. GINTAUTIENĖ iš Long Island, neseniai atvykusi į JAV, iš tremties, Lietuvių radijo grožio varžybose laimėjo pirmąją vietą, o L. Kazlauskaitė iš Ridgewood laimėjo populiariausios lietuvaitės vardą.

APIE NAGŲ KRAMTYMĄ

Dažniausia nagus kramto mokyklinio amžiaus vaikai, bet ne retenybė pamatyti „meniškai" bekramtantį nagus studentą, daktarą ar net žymų valstybės vyrą!

Stebėjimai rodo, kad nagus pradeda kramtyti vaikai vyresni trijų metų amžiaus. Tokių „kramtytojų" skaičius auga iki 7 metų amžiaus, o vėliau lieka pastovus iki brendimo pradžios — kada pasiekia maksimumą ir po to staiga krinta. Ir jei jaunuolis po 16 metų amžiaus dar tebekramto nagus, tai jau galima įtarti emocinį bei socialinį nesubrendimą ar net psichinį atsilikimą.

Nagų kramtymas yra žalingas ir kramtytojo burnai bei visam jo virškinimo aparatui (o tuo pačiu sveikatai) ir jo nagams. Juk panagėse yra gausūs šaltiniai įvairiausių nešvarumų, kuriuose tūno nesuskaitoma daugybė įvairių ligų antkryčių, kurie patekę į burną jau žino ką toliau veikti. Kita vertus — nuo kramtymo neretai gaunasi panagių uždegimas, surandėjimas ir nagų sudarkymas.

Psichologai ir medikai nagų kramtymo veiksmą laiko asmens vidinės įtampos išraiška; vėliau jis virsta įpročiu. Viena tokių dvasinės įtampos priežasčių gali būti blogi tėvų ir vaikų santykiai. Vaikas jautriai pergyvena šeimos nedarnumą ir ieško vienokios ar kitokios paguodos: ir didelė dalis randa ją nagų kramtyme. Vaikui augant — nagų kramtymo draudimas bei smerkimas iš tėvų ir mokytojų pusės didėja. Toks „persekiojimas" verčia vaiką ieškoti kitokio pakaitalo, k. a.: lūpų, pieštuko bei plunksnakočio kramtymo, nagų bei nosies krapštymo ir net blogiausio veiksmo — rūkymo. Gi pats nagų kramtymas esąs pakaitalas draudžiamo pirštų čiulpimo. Gausūs stebėjimai rodo, kad vaikai, nežindę piršto, retai tekramto nagus ir atvirkščiai: energingi pirštų čiulpėjai virsta nagų kramtytojai.

Bet gyvenime matom ir pas suaugusius vienokių ar kitokių dvasinio pergyvenimo išraiškų, kaip pav. drovus jaunuolis, sutikęs savo „išsvajotąją", ima glamžyti kepurę, dainininkas ar kalbėtojas ima beprasmingai linguoti, gestikuliuoti ar čiupinėti kokį daiktą ir t.t. B. L. — K. Valteris.

VAIKŲ KAMPELIS

DALYTĖ IR KATINĖLIS PINCIS

Senis katinas Rainis, kuris buvo labai riebus, ir, kai jis ėjo, atrodė, linko grindys, labai nekentė Dalytės, kam ji atvažiavo su mamyte ir tėveliu iš anapus vandenų ir apsigyveno pas tetą Oną.

Senis Rainis nuėjo kartą piktas pas kaimyno šunį Skipį, kuris irgi buvo labai piktas ir net trims laiškanešiams buvo įkandęs, ir tarė:

— Matai, atvažiavo čia jie iš kažkur ir gyvena. Ona duoda jiems valgyti, ir Dalė pieno išgeria daugiau už mane. O kas bus, kai nebeliks mums pieno?

— Tikrai, — tarė Skipis, — aš jai kada įkąsiu.

— Aš pats jai įdrėksiu. Ji vis: „Katinėli, katinėli", o kas man iš to? Pirma teta Ona mane labai mylėjo, o dabar vis tik Dalytę glosto, o mane visai užmiršo.

Senis katinas vis pyko ir pyko. Kartą, kai mamytė ir tėvelis buvo išėję į darbą, gi Ona — į krautuvę, Dalytei vienai pasidarė liūdna. Ji nuėjo ir prakalbino senį Rainį, kuris labai riebus ir tingus miegojo salonėly po stalu. Dalytė priėjo, pasilenkė, ištiesė ranką ir tarė: „Katinėlis, katinėlis."

Rainis pasikėlė ir piktas ištiesė savo riebią ir tingią koją ir perdrėskė Dalytei mažąjį pirščiuką. Būtų ir daugiau perdrėskęs, bet Dalytė pabėgo. Neverkė Dalytė. Mamytė išmokė ją neverkt. Visada sakydavo, kad vaikams, kurie Lietuvoje dabar gyvena, daug blogiau, todėl neverta čia esant verkti dėl niekų. Ji užspaudė pirščiuką, kad kraujas nebėgtų, ir nutarė daugiau su pikčiurna neprasidėti. Sugrįžus teta Ona apriše pirščiuką ir tarė:

— Nebijok, Dalyt, aš tau atnešiu šuniuką. Daug geresnį negu tas piktasis katinas. Ir tikrai, po kelių dienų ji Dalytei atvedė seną juodą šuniuką, kuris mergaitei buvo labai geras. Dalytė tampydavo jį už uodegos ir už nosies, ir šuniukas visai nepyko. Bet po poros dienų žiūri Dalytė, kad jo nebėra. Mamytė ir tėvelis visur ieškojo, bet nėra ir nėra. Paskui teta pasakė, kad šuniukas parbėgo namo.

— Kodėl jis, mamyt, pabėgo? — paklausė Dalytė. — Ar jam čia nebuvo gera? — Ne, Dalyt. Buvo, bet visi nori namo. Todėl ir pabėgo.

— Tai mes vėl jį galim atsivest, — pasakė Dalytė. — Mes taip gražiai visą laiką žaidėm.

— Ne, Dalyt, — tarė Ona, — jis vėl pabėgs. Tu kartais būni viena, ir tau būna liūdna, todėl aš tau atnešiu katinėlį.

Ir tikrai, prieš Velykas teta iš savo sesers Teklės atnešė jauną Katinėlį Pincį. Pincis su Dalyte visą laiką lakstė, siūlus tampė ir gaudė nedidelį sviedinėlį. Bet vieną vakarą, kai tėvelis skaitė laikraštį ir kalbėjo apie negerus žmones, kurie dabar pavergė tėvynę ir neleidžia į ją grįžti, Dalytė susirūpinusi paklausė:

— Mamyt, ar Pincis nepabėgs taip pat kaip šuniukas?

— Ne, Dalyt, — atsakė mamytė, — ne. Jis mažiukas. Jis čia užaugs ir nežinos, kur yra jo namai.

Praėjo keletas dienų. Buvo pats pavasaris, šiltas ir gražus. Saulutė klostė žemę ir žmones. Atėjo Velykos. Dalytė su mamyte nuėjo į bažnyčią. Visi giedojo ir meldėsi. Dalytė stovėjo, lūputes patempusi ir žiūrėjo į didelius angelus, nupieštus viršum altoriaus. Bet mamytė tyliai pasakė:

— Pasimelsk, Dalyt, už visus žmones, kurie nėra namučiuose, kad visus Dievulis parveštų namo, kad prisikeltų laisvi kraštai, ir visiems gera būtų gyventi. — Dalytė ilgai galvojo ir meldėsi. Kai išėjo iš bažnyčios, ji paklausė:

— Mamyt, visi žmonės nori namo. Ir aš, ir tėvelis, ir tu, ir teta Ona. Ir šuniukas parėjo namo. Ir katinėlis Pincis nori.

— Nori, Dalyte, visi nori. Be namų nors ir labai turtingai gyventum, vis tiek negera.

Sugrįžus namo, Dalytė ilgai galvojo. „Taip, visi nori namo. Šiandien Velykos, ir negera būti kitur. Visi nori namo. Ir paukšteliai skrenda namo, kai atšyla oras, pasakojo tėvelis, ir šuniukas pabėgo. Ir kačiukas nori. Visi nori". Dalytė ilgai galvojo, paskui pasiėmė savo mažą krepšiuką, įsidėjo į jį Pincį ir laiptais nulipo žemyn. Ji bijojo, kad nepamatytų teta Ona. Ji barsis, o Dalytė nori Velykoms Pincį parnešti namo. Ji nežinojo, kur Teklės namai, bet ji žinojo, į kurią pusę jie stovi, todėl į tą pusę ir nutarė katinėlį panešėt, kad jis toliau pats pareitų, kaip ir šuniukas parėjo. Ji pradarė sunkias koridoriaus duris ir išėjo į gatvę, Gatvėj daug žmonių ir mašinų. Dalytei liepė tėvelis niekad neiti į gatvę, Dalytė nenori tėvelio paklausyti, bet vis tiek ji turi truputį panešėti Pincį. Ilgai Dalytė stovėjo ir negalėjo pereiti skersai gatvės. Lėkė didelės ir gražios mašinos, ir kelias visą laiką buvo užimtas. Ir ji žiūrėjo į tuos blizgančius vežimus, ir net katinėlis kiše galvą iš kašelės ir labai norėjo pamatyti raudonas ir žalias šviesas, kurios buvo panašios į jo paties akis. Po keleto minučių išėjo tėvelis ir labai išsigando, pamatęs Dalytę stovinčią viena gatvėj. Tėvelis ją vedė namo, buvo piktas ir barėsi. Ir kai parvedė, mamytė taré garsiai, bet nepiktai:

— Dalyt, vaikeli, kur tu vaikštai? Pagaus dar kas ar suvažinės.

Dalytė padėjo kašelę su Pinciu ant grindų ir pradėjo verkti.

— Mamyt, — ji papasakojo, kumšteliais šluostydama ašaras, — juk visi nori namo. Ir paukšteliai ir žmonės nori. Ir aš katinėlį nešiau namo.

— Tu pati katinėlis, — taré tėvelis, katinėliu čia gera su mumis. Jis gali čia užaugti ir nežinoti namų, ir jam vis tiek. Tik žmogui ne vis tiek. Jis turi protą ir širdį.

Ilgai tėvelis saké jai apie namus, ir mamytė pasakojo apie Lietuvą. Dalytė pavargo ir užmigo. Prie jos nosies atsitūpė ir užsimerkęs murkė katinėlis. Ir mamytė bijojo juos abu pabudinti. Tik Velykų saulutės spindulėlis žaidė Dalytės galvutėje, matyt, jis buvo atklydęs iš Lietuvos ir norėjo Dalytę išbučiuoti, kad myli namus ir nori, kad ir kiti, net ir Pincis jų neužmirštų ir įjuos grįžtų.

Aloyzas Baronas

AUSTRALIJOS LIETUVAITĖS LAIŠKAS

Lietuvaitė, turinti 12 metu ir gyvenanti tokioj Australijos vietoj, kur nėra jos amžiaus lietuvaičių, nori susirašinėti ir pasidalinti įspūdžiais su tokio pat amžiaus lietuvaite, gyvenančia Argentinoje. Mergaitės, norinčios užmegzti su tolima savo tautiete ryšį ir bent laiškais draugiškai pabendrauti, prašomos rašyti šiuo adresu:

V. Valiukevičiūtė,
C. I. C. Rushworth,
Vic. AUSTRALIA.

P. S. „Arg. L. Balsas" labai skatina tokį susirašinėjimą ir tokiems reikalams visuomet patarnaus.

INŽ. PIJUS BIELSKUS

Sudaro planus ir vykdo
Namų Statybą

TUYŲ 3055 — VAL. ALSINA

Įvairiai

NEDOVANOTINAS PAVARDŽIŲ IŠKRAIPYMAS

Dr. H. Lukoševičius, gyvenęs Argentinoje, „Drauge" paduoda visą eilę pavyzdžių, kaip JAV lietuvių dauguma suambrina savo pavardes:

Kupčiūnas čia išvirto į Ketchup, Kurtinaitis — į Kurten, Vainiauskas — į Wain, Diškevičius — į Descavadge, Marcinkevičius — į Morrison, Rašimas — į Russell, Adamonis — į Adams, Ališauskas — į Allen, Kentautas — į Kent, Vasiliauskas — į Wesey, Bukantas — į Bukant, Čižauskas — į Chase, Radzevičius — į Rodger, Šukevičius — į Sucevage ir t. t.

Dar daugiau turime atsitikimu, kad Vilkas čia išvirto į... Wolf, o kažkur Brooklyne Kriaučiūnas pavirto į Taylor! Tokia grynai lietuviška pavardė, kaip Povilaitis, pavirto į Powell, o iš Endziulaičio pasidarė Ansell, iš Vokietaičio — Voket, iš Mačiulio — Mitcsell, iš Šalinsko — Shalins, iš Baltrūno — Balton, iš Vaičiūno — Waich ir t. t.

Bet štai, atsiverskime garsaus Amerikoje „Life" žurnalo 1949 m. gruodžio 26 d. numerį. Malonu ten rasti nuotraukas, vaikuojančias, kaip lietuviškos DP šeimos gyvena čia Amerikoje, po 1 metų nuo jų atvykimo Deja, ten rašoma, kad Audronė, kur čia atvyko prieš metus, dabar jau ne Audronė, bet Audrey (... now — Audrey), ir tūlas Vaclovas P., kuris čia atvyko prieš metus, „...now Vince". Arba štai — mokyklos sąraše toks gražus lietuviškas vardas, kaip Rūta jau įrašytas Ruth, ir pati ta mažoji, puiki lietuvaitė savo pačios ranka ant sąsiuvinio užrašo Ruth Yakas. Bagočiūnas čia pasidarė Boga, Arminaitė — Armine, Šidlauskas — Sheidel. Galminas nutrynė tai, kas jo pavardėj yra charakteringiausia — lietuvišką galūnę „as", — ir pasidarė Galmin; Jurkevičius ne pasidarė Jurkus, bet pavirto į Jurken; na, o vietoj Gintauto atsirado Gintoff... Nejaugi prof Pakštas, kal bėdamas didžiajame Amerikos Lietuvių Kongrese, teisingai pasakė, kad — pamatysit, jog DP greičiau nutautės už senuosius lietuvius amerikiečius?!

DABAR ESAME TIKRI!

Kiekvienas lietuvis, tiek partizanas, tiek užsienyje esąs, įgavo bent daugiau vilčių savos tėvynės išlaisvinimui, negu turėjo prieš kelis mėnesius. Pagaliau pasaulis suprato, jog ką mes pavergti kalbėjome apie bolševikus, buvo tiesa, tiesa mums krvina. Šiandie tasai pasaulis jau tą tiesą bent pajunta prakaite ir kovoje, kur irgi liesis kraujas.

Daug kas būt buvę išgelbėta, daug dėl ko nebūtų reikėję šiandien lieti kraujo, jei būtų pasitikėję mumis.

Daug geriau vėliau, negu niekad... Korėja atidarė akis pasauliui — stalinizmas loja. Jis yra šuo, kuris neprisilaiko šuns logikos: šuo, kuris loja — nekanda. Stalinistai pasakė ir parodė, kad senos patarlės moderniškam pasauliui nebetinka.

Tai mes žinojome, tai mes skelbėme pasauliui, bet pasaulis nenorėjo to suprasti. Šiandien ne tik suprato, bet ir nusigando. Blogiau jiems, kad per vėlai, nes šiandien jiems kainuos daugiau: žus netikinčių (ką mes skelbėme) vaikai, bet, nusilenkdami prieš šias aukas, galime su drąsa ir garbe pasakyti, jog pavergtųjų, kurie šaukės pagelbos, daug daugiau kraujo nutekėjo. Susilies du kraujo upeliai, ir ten pražys naujas pasaulis.

Šiandien labiau, negu kada nors turime būti vieningi!

Nesame ir niekad nebuvome karo šalininkai, bet jei karas prasidėjo, o jis prasidėjo ir tęsis, nors menkame „maštabe". Ir mums svarbų ne tiek karas, kiek vienos svarbiausios ir galingiausios valstybės, JAV, nusistatymas — sulaikyti bolševizmą, kur jis bemėgintų pulti. Tuo labiau ir daugiau vilčių mums teikia, jog JAV nusistatymą, griežtą žingsnį, paremia visas pasaulis. Argentinai padėkojo JAV valdžia už jos pažadėtą paramą, ir mes žinome, jog Argentina savo sutartis, tuo labiau tarptautines, šventai pildo. Tikime, jog Argentina dėl to pat suvaldys „Quintą columną", kurią turim, kuri dargi ir tarp lietuvių sėja nesantaiką.

Šiandien esame tikri, kad mūsų partizanų kova ir aukos nebus veltui: išsilaikė ir laikos.

Reikia nepamiršti, jog JAV nepripažino niekad Pabaltijos valstybių okupacijos ir ateityje, atrodo, bet kokiose derybose nenukryps nuo savo nusistatymo. JAV ir visas pasaulis, pradėjęs karą Korėjoje, pareiškė - ne tik vergiją netoleruos ir kovos su tomis valstybėmis, kurios vergiją palaiko. Linkolnas pradėjo pilietinį karą, kad panaikinti vergiją JAV, šiandien ta pati JAV pradėjo pasaulinį žygį, kad panaikinti vergiją visame pasaulyje.

Būkime tvirti ir dar labiau sukaupkime mūsų jėgas galutinai kovai.

St. Miščikas.

„MIŠKŲ BROLIAI", GORKIS, LENINAS IR LIBERALAI

Leninas nepasitikėjo ūkininkais, rašo „Naujienos", ir sako:

Steigiamajam Seimui išvaikyti Leninas pasiuntė 1918 m. sausio 18 d. į Taurydos Rūmus latvių Šaulius. Jisai šitaip aiškino šitą savo įsakymą:

„Mes negalime atsidėti rusų ūkininku. (Kitaip sakant rusišku kareiviu). Jisai gali persimesti į kitą pusę. Mums reikia proletarinio ryžtingumo".

Leninas bijojo, kad rusai kareiviai atsisakys šaudyti į žmonių išrinktus St. Seimo narius. Jisai labiau pasitikėjo latviais „miškų broliais", kurie rusų neapkentė, atsimindami 1905 metų „baudžiamąsias ekspedicijas", kurios malšino latvių sukilimą prieš caro valdžią.

Liberališki veikėjai smurtininkams taipgi nebuvo pageidautini.

Iš vakaro prieš susirenkant St. Seimui būrys bolševikiškų jūrininkų įsiveržė į ligoninę Petrograde, kur gulėjo du žymūs rusų liberalai: prof. Feodor Kokoškin, pagarsėjęs mokslininkas, ir Dr. Andrei Šingarev. Juodu buvo pasižymėję, kaipo opozicijos vadai Valstybės Dūmoje, ir buvo išrinkti į Steigiamąjį Seimą.

Įsiveržę į ligoninę, bolševikiški jūrininkai juodu užmušė.

Kai Leninui buvo pranešta apie šią žmogžudystę, ir socialistai revoliucionieriai kartu su menševikais pareiškė protestą, jisai atsakė:

„Tegu jie protestuoja. Tegu jie truputį pasikarščiuoja, truputį pašūkauja, truputį padūsauja, išgeria daug arbatos ir pasiginčija per naktį, o paskui, užtikrinu jus, jie greitai užmigs. Toks jų yra tikrasis darbas. Niekam kitam jie nėra tikę. Bet kadetai (konstituciniai demokratai), be abejonės, ims organizuoti kontr-revoliuciją. Juos reikia stebėti abiem akim. Su pagalba kai kurių stambių generolų jie visada gali suorganizuoti naują Kornilovo pasikėsinimą prieš revoliucinę valdžią".

Šitaip Leninas tyčiojosi iš protestų dėl žvėriško nekaltų žmonių nužudymo. Jisai kalbėjo su panieka apie tuos, kurie protestavo žodžiais, bet nenorėjo naudoti ginkluotos jėgos savo protestui paremti.

Leninas gerbė tiktai jėgą

Demokratinės partijos nesuprato tos paprastos tiesos, kad prieš politinius banditus reikia kovoti ginklu, o ne liežuviu.

Bet Leninas klydo, kada jisai manė, kad Rusijos generolai organizuos kovą prieš bolševikus. Armijos vadai nenorėjo ginti Steigiamojo Seimo, nes jie beveik labiau neapkentė demokratinių socialistų, kaip bolševikų. Kariuomenė paliko „neutrali". Todėl bolševikų gaujos paėmė viršų. („Baltagvardiečiai" ėmė kariauti prieš bolševikus vėliau, kai prasidėjo dvarų plėšimai ir dvarininkų žudymai).

Minint šiuos istorinius faktus, pravartu pažymėti, kad garsusis rašytojas Maksim Gorki viešai pasmerkė bolševikus, o „atsiverte" tik gavęs maišą aukso iš jų.

Po Steigiamojo Seimo išvaikymo Maksim Gorki rašė savo laikraštyje „Novaja žizn":

„Vakar Petrogrado ir Maskvos gatvėse skambėjo šauksmai „Tegyvuoja Steigiamasis Seimas". Už šito jausmo reiškimą ramius demonstracijų dalyvius šaudė „Liaudies Valdžia".

„Sausio 19 d. Steigiamasis Seimas mirė — iki ateis laimingesnės dienos — jo mirtis lemia naujus kentėjimus nukankintam kraštui ir masėms žmonių. Tiesa, šioje valandoje dar nėra išrašytas mirties paliūdymas Steigiamajam Seimui. Bet Maldos už Velionį jau yra atskaitytos. Steigiamasis Seimas tėra ne kas kita, kaip lavonas, be gyvybės, be sielos. Jisai gali būti prikeltas, tiktai susirinkiavus naujoms jėgoms, tiktai atsipeikėjus žmonių masėms ir blaiviai supratus nelaimę, kurią atnešė jų tamsumas, gudriai panaudotas saujos bepročių".

Tačiau tos „bepročių saujos" vadas Leninas vėliau patį Gorkį panaudojo savo tikslams, suteikdamas jam riebiai apmokamą spaudos prižiūrėtojo vietą.

Klysta tie, kurie mano, būk bolševizmas reiškia daugumą. Tikrumoje jie visuomet buvo ir yra mažumoje, o pasilaiko vien didesniais svetimo gėrio dalinimais ir smurtu, kaip visi diktatoriai.

Bet nieko amžino nėra ir jų despotiškas sauvaliavimas turės žlugti.

Homo.

Dalis svečių, dalyvavusių PLIAS Argentinos skyriaus pobūvyje įvykusiame Buenos Aires Lietuvių Klūbo patalpose 15. 7. 50, tos organizacijos vienerių metų sukaktį minint. Paveiksle atstovai iš Wilde miesto.

KOMPOZITORIŲ M. PETRAUSKĄ PRISIMENANT

Dzūkijos vargonininko šeimoje prieš 70 metų gimė Mikas Petrauskas. Nuo 14 metų pats vargonavo ir dar anksčiau sudarė orkestrą iš savo 4 brolių. Pats jauniausias, Kipras Petrauskas, tada jame mušė būgną...

Mikas baigė Petrapilio konservatoriją, Rimskio-Korsakovo vestą klasę. Buvo didis kovotojas prieš rusiška caro valdžią. Net ir dabar Vilniaus žurnale „Literatūra ir Menas" Alg. Kalinauskas rašo:

„Tačiau Lietuvoje gyventi M. Petrauskas negalėjo. Žandarams nuolat persekiojant, jis išvyksta į Ameriką, iš kurios grįžta tik 1920 m., parsiveždamas didžiulį lobį dainų, 18 operečių ir 2 operas (jų tarpe "Eglė žalčių Karalienė"). Lietuvoje M. Petrauskas bandė organizuoti liaudies operos teatrą. Tačiau neradęs pritarimo ir materialinės pagalbos, šis gražių užmojų teatras neilgai gyvavęs buvo priverstas likviduotis. 1937 m. III. 23. M. Petrauskas mirė.

M. Petrausko reikšmė mūsų muzikinės kultūros augimui yra ta, kad jis pirmasis pradėjo rašyti dainas revoliuciniais tekstais, jis pirmasis rašė ne vien muzika, bet mokėjo savo muzika išreikšti pažangias mintis — agituoti. Kitas svarbus M. Petrausko veiklos baras — pirmųjų lietuviškų nacionalinių operų kūrimas. Net ir jo operetės nėra ta prasme, kaip mes įpratę matyti, o maži nesudėtingi scenos vaizdeliai, parašyti taip, kad kaimo mėgėjai galėtų juos lengvai pastatyti. Šioje srityje M. Petrauskas dar nesulaukė pasekėjų."

Trylika metų praslinko nuo Miko Petrausko mirties. Paminklas jam pastatytas Kauno miesto sodne, prie Valstybės Teatro, Nepriklausomybės laikais. Lietuvių tauta jį gerbs amžinai. Birutė, Eglė — žalčių Karalienė, Kamankėtis ir Malūnininkas, tai Miko Petrausko kūriniai.

Pirmieji chorai ir muzikos draugijos Amerikoje sukurtos Miko Petrausko. Savo koncertais jis kultūrino išeiviją, skiepindamas jon meno ir lietuvybės meilę. Daugelis jo mokinių pasiekė operų viršūnes.

Mikas parašė daug muzikos kūrinių, bet dar daugiau raštų bus paraišyta apie jo veikimą mūsų tautos labui.

N. G.

LAISVŲ ŽURNALISTŲ MITINGAS LONDONE

Tarptautinė Rytų, Vidurio Europos, Baltijos ir Balkanų kraštų laisvų žurnalistų sąjunga pereitą gruodžio mėnesį turėjo eilinį visuotiną atstovų susirinkimą Londone ir ta progą surengė du didelius mitingus, per kuriuos supažindino žmones su visa tuo, kas dabar dedasi jų, už Geležinės uždangos atsidūrusiuose kraštuose. Holborn Halle buvo susirinkę per 1000 žmonių, kur įvairių tautų žurnalistai pavaizdavo anapus Geležinės uždangos atsidūrusios Europos dabartį iš įvairių sričių. Lietuvių atstovas, p. Bajorinas, pateikė platų vaizdą apie tai, kaip rusai naikina tautas užimtuose kraštuose. Šitam mitinge kalbėjo keli įžymūs britų visuomenės veikėjai: cap. A. R. Blakburnas, M. P., majoras E. Beddingtonas Behrensas, M. C. Ph. D.

Dorčesterio salėje buvo mažesnis mitingas. Čia Europos dabarties ir ateities klausimais kalbėjo p. Harry Martinas, Amerikos žurnalistų sąjungos pirmininkas, p. Malcolm Muggeridge, iš „Daily Telegraph", Sir Haroldas Butleris, K. C. M. G., C. B. ir Laisvų žurn. sąjungos tautiniai atstovai. Lietuvių žurnalistų atstovas dr. Kuzminskas pranešė apie spaudos nelaisvę už Geležinės uždangos.

Kitomis dienomis Laisvų žurnalistų sąjunga svarstė savo gyvenimo ir veiklos klausimas. Plenumui pirmininkavo M. Papirnikas (čekas) vicepirm. buvo lietuvis (p. Lanskaronskis), antrasis - estas. Darbams paspartinti buvo sudarytos 4 komisijos. Visose lietuviai žurnalistai buvo atstovaujami. Komisijos parengė įvairiais sąjungą, jos narius ir jų veiklą liečiančiais klausimais sumanymus, kuriuos pilnatis priėmė.

Kongrese dalyvavo 120 atstovų, atstovaudami 13 tautų žurnalistus. 42 atstovai buvo atvykę iš kitų kraštų. Lietuvių žurnalistų delegaciją sudarė 8 žmonės, kurių 3 buvo iš kitų kraštų atvykę.

GUATEMALOS SENAMIESTIS

Guatemaloje ilgus amžius gyveno mayojų tautelė. Mayojai turėjo savo įdomią kultūrą, kurią vėliau išnaikino čia atvykę kariai ispanai, tai bus koks penketas šimtų metų atgal. Dabar archeologai ilgai tą mayojų kultūrą tyrinėjo ir vienoje vietoje surado jų užsilikusio po žeme miesto pėdsakus. Dabar tasai miestas atstatomas tokiame pavidale, kokiame jisai buvo bent 1400 metų atgal. Čia pamažu kyla buvę tos tautelės namai, jų maldyklos, piramidės ir visa kita, kas anuomet jų kultūros buvo sukurta.

Tai senovės mėgėjams, turistams bus labai įdomi atsilankymų vieta, o archeologijos mokslui tikras radinys.

UŽSIRAŠYKIT „KELEIVĮ"

„Keleivis" yra įdomiausias ir plačiausia skaitomas lietuvių savaitraštis; jis yra skaitomas po visą pasaulį, kur tik yra lietuvių. Gausiai iliustruotas, gerai vedamas, pažangios dvasios. Kaina Pietų Amerikoje 3 USA doleriai metams.

Adresas toks:

„KELEIVIS",
636 Broadway, So., Boston, Mass.
U. S. A.

Pinigus iš Argentinos galima siųsti banko čekiais, laiškuose arba per „A. L. Balso" Administraciją

Aukso Išdirbinių Fabrikas

JUSTINO VALAIČIO

Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, retežėlius, vyrams ir moterims. — Parduoda laikrodžius:

CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas
T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

JUAN V. LIMBA

Mekaniška dirbtuvė. Mašinų konstrukcija ir pataisymai.

2 a. Santa Rosa 3565
TE: 740 - Florida - 3663

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE

„Lituania"

suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite:

Sr. JOSÉ PALŠIS
VILLA RUMIPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

LIETUVIŠKA STIKLO IŠDIRBINIŲ PARDUCTUVĖ

Gaminama ir parduodama gražiausio stiliaus stiklai. Restoranams, viešbučiams, klūbams, kavinėms, šeimoms pilnus junginius ir atskiroms dalims.
Išnuomuojam piknikams ir didžiuliams pokiliams.

SAVININKAI:
P. VIDŪNAS, Dr. A. MASIULIS ir VL. PALAČIONIS

Gatvė Zavaleta 551, T. E. 61-8765 ir
Dr. Juan Madera 1694, T. E. 61-8690.
BUENOS AIRES

Casa Musketas

Savininkas Adolfas Muškėtas.
Sanabria 2790/92, Buenos Aires.
Telefonas: 50 - 5948.

Parduoda ir išnuomoja pianus. Dirba naujus ir taiso Radio Aparatus. Parduoda lietuviškas ir įvairias plokšteles. Parduoda akordeonus. — Visais muzikos instrumentų reikalais kreipkitės šion lietuvių firmon.

Pasitarimas

EKONOMINĖ JAV LIETUVIŲ KONFERENCIJA

Gegužės 28 d. Illinojaus Lietuvių Prekybos ir Pramonės Rūmai (Chamber of Commerce) sušaukė 4 Amerikos lietuvių ekonominę konferenciją Čikogoje, Bismark viešbutyje. Į konferenciją atsilankė vietinių ir nau jai atvykusių lietuvių apie 120 žmonių, o po konferencijos įvykusiame bankete dalyvavo apie 350.

Konferencijos tikslas buvo išsiaiškinti kai kurias lietuvių ekonominio gyvenimo problemas ir įkurti JAV lietuvių ekonominį centrą, nes ekonominis lietuvių susibūrimas ir susiorganizavimas yra sąlyga pakelti atskirų verslininkų gerovei ir stipriau remti lietuvių kultūrinį, visuomeninį ir tautinį gyvenimą, taip pat ir Lietuvos laisvinimo darbą.

Konferencija apie 10 val. buvo atidaryta Bismark viešbučio salėje, kur prie prezidiumo stalo matėsi JAV ir Lietuvos vėliavos.

Konferenciją trumpu sveikinimo žodžiu atidarė Illinojaus Liet. Prekybos ir Pram. Rūmų pirmininkas Balzekas. Pačios konferencijos pirmininkais buvo išrinkti: J. Mozeris, J. Varkala ir Dr. K. Draugelis, o sekretoriais — O. Šukytė ir Pr. Sadauskaitė. Taip pat buvo sudarytos sveikinimų (E. Mikužiūtė ir M. Rudienė) ir rezoliucijų (A. Baliūnas, K. Grish, J. Pushankis, Dr. J. Paplėnas, Dr. S. Stankus) komisijos.

Konferenciją sveikino raštu ir žodžiu visa eilė asmenų ir organizacijų. Iš oficialių Lietuvos atstovų pirmiausia minėtini sveikinimai Lietuvos Pasiuntinio JAV žadeikio, generalinio konsulo J. Budrio, konsulo Dr. P. Daužvardžio, garb. kons. A. Šalnos, taip pat VLIK'o Vykd. Tarybos pirmininko M. Krupavičiaus. Toliau visos eilės organizacijų: Liet. Vyčių, Čikagos Liet. Moterų Klūbo, ALT, Lietuvos Universiteto Klūbo Čikagoje, Pasaulio Liet. Inžinierių ir Architektų Sąjungos, Lietuvių Profesorių Draugijos Amerikoje, Pasaulio Liet. Dailininkų ir Architektų Sąjungos, SLA Vykdomosios Tarybos, Ekonominio Sambūrio, Liet. Miškininkų Sąjungos Tremtyje, Dentistų Draugijos, BALF'o, Liet. Jūrininkų Sąjungos Užsieny, Kęstučio Klūbo ir kt. Svei kino laikraščiai ir paskiri verslininkai.

Amerikos Lietuvių Ekonominio Centro valdybon išrinkti: J. P. Varkala — pirmininku, A. Rudys — vicep., A. Baliūnas — sekr., J. Mozeris — iždininku.

Rep.

„AUSTRALIJOS LIETUVIS"
35 Cator St., W. Hindmarsh,
Adelaide SA, Australia.

Pirmas nepartinis lietuvių laikraštis Australijoje, išeinąs kas dvi savaitės, teikia plačią vietos lietuvių gyvenimo informaciją. Leidžiamas 30—40 pusl. dydžio.

Prenumerata Argentinoje: metams 15 pezų, pusei metų — 8.
Užsisakyti per „A. L. Balso" Redakciją.

DOVANA MUZIKOS MĖGĖJAMS

Išmokit gaidas (notas) be kito pagalbos. Dainavimo ir muzikos 8 lekcijų (pamokų) knyga su prisiuntimu pusantro dolerio. Gaunama pas muzikos kompozitorių:
Mr. G. A. BARONAS
11059 Dodge Rd. 2,
Van Dyke, Michigan, USA

NIKODEMAS LEIPUS
Laikrodininkas
c. Constitución 3586.
Telefonas 46 - 1819.

LIETUVIŠKA ORGANIZACIJA
„A L S"

Suveda knygas ir prirengia balansus ir inventorius.
Sutvarko mokesčius (Réditos, Ventas, Act. Lucrativas, Ganancias Excesivas, Aprendizaje)
Likviduoja algas, pensijas (jubilaciones) ir kt. įmokėjimus sąrysy su personalu.
Formalizuoja naujų įmonių steigimą, veikiančiųjų praplėtimą ar likvidavimą.
Teikia patarimus organizaciniais, aministraciniais ir legaliais klausimais.
Casilla Coreo 2265 T.E 32 - 3545.
Buenos Aires.

PAN - AM - TUR

PAKETAI IR LAIVAKORTĖS

Visa kas turi ryšio su KELIONĖMIS ir PARAMA, geriausiomis sąlygomis. Oficialės kainos. Patarnavimas nemokamas. Teiraukitės:
TUCUMAN 646 — Buenos Aires
Atstovai visose pasaulio šalyse.

Sportas

ANGLIJOS LIETUVIS LAIMĖJO TAURĘ

Gegužės 27 ir 29 d. Sunderlande įvyko didžiulis, Durham County stalo teniso turnyras. Jis atliktas vieno minuso sistema. Dalyvavo per du šimtu žaidėjų, jų tarpe ir du lietuviai: V. Piščikas ir J. Brazauskas.

Vėlai, pirmadienio vakare, išryškėjo ir finalininkai, iš vienos pusės V. Piščikas ir Roberts'as iš antros; abu Durham Co. žaidėjai. Po sunkios kovos rungtynes pelnytai laimėjo V. Piščikas 81:18, 21:15, kartu įsigydamas Durham Co. meisterio vardą, pereinamąją taurę, o taip pat ir asmeninę dovaną — brangų, gražų barometrą.

J. Brazauskas jaunas, bet jau prityręs žaidėjas, įsimušė net į Bishop Auckland rinktinę. Ketvirtame rate susitikęs antrą finalininką Roberts po sunkios ir įdomios kovos turėjo nusileisti jam 21:15, 19:21, 18:21.

P. Gudelis.

GERIAUSIA TREMTIES SPORTO PASEKMĖ

Elvyra šikšniūtė, lengvaatletė, atvyko į JAV ir apsigyveno Clevelande, Ohio. Savo pasekmėmis ir elgsena įvairiuose lietuvių, kitataučių ir tarptautinėse rungtynėse ji gražiai re prezentavo lietuvius, įpindama ne vieną pergalę mūsų naudai. Jos pasekmės: 60 m. — 8,2. 100 m. — 13,3 (geriausia tremties pasekmė). Į tolį — 4,73. Šiai, dar nepilnų 17 metų lengvatletei, sportinis gyvenimas prieš akis, ir ji pasiryžusi bet kokiomis sąlygomis savo pamėgtos srities neužmesti. E. Š. yra Dariaus ir Giréno vardo jaunimo sportinio sambūrio narė.

L. K.

ANGLIJOS LIETUVIAI TAPO NUGALĖTOJAIS

Londono lietuvių stalo teniso komanda, kuri pereitą žiemą varžėsi Rytų Londono stalo teniso pirmenybėse, gavo sveikinimą iš East London Table Tennis League Executive Committee, kaipo nugalėtojai Division IV Sauth ir perkelta į Division III. Nesant pereinamos dovanos, keturi „Lithuanian A" komandos žaidėjai apdovanoti medaliais. Žaidėjai ir trumpa statistika: Bušmanas, komandos kapitonas, žaidė 17 susitikimų, iš 45 partijų laimėjo 29, pralaimėjo 16; Razminas, 17 susitikimų iš 45 part. laimėjo 29, pralaimėjo 16; Lingaitis, 8 susitik. iš 24 part. laimėjo 21, pralaimėjo 3; Petkus, 6 susitikimai, iš 18 partijų laimėjo 17, pralaimėjo 1; Valinskas, 4 susitikimai, iš 12 partijų laimėjo 11, pralaimėjo 1 partiją v.r.

LIETUVIAI ŠACHMATININKAI BROOKLYNE

Brooklyno Lietuvių Atletų Klūbo šachmatų pirmenybėse pirmą vietą laimėjo Repečka, surinkęs 9 tšk. (iš 11 galimų). Antrą — trečią vietas pasidalino Staknys ir Kulpavičius — po 8,5 tšk. Nedaug nuo jų atsiliko Merkevičius, surinkęs 8 tšk. Kiti 5—6 Bileris ir Milčius — po 5,5 tšk.; Volskis — 4,5; 9 Vakselis — 4; 10 Lišauskas — 2,5; 11 Kondrotas — 2; Zeidat — 1,5 tšk.

PASAULINĖS FUTBOLO PIRMENYBĖS

Per paskutiniuosius 20 metų pasauliniais futbolo nugalėtojais buvo šios tautos:

1930 pasaulinės rungtynės įvyko Urugvajaus sostinėje, Montevideo. Laimėtojai: 1 — Urugvajus, 2 — Argentina, 3 — JAV ir Jugoslavija.

1934 Romoje: Italija, čekoslovakija, Vokietija.

1938 Paryžiuje: Italija, Vengrija, Brazilija.

1950 Rio de Janeiro: Urugvajus, Brazilija, Švedija.

Kiaulelė.

— AUSTRALIJOS Melbourno Lietuvių Sporto Klūbas įsteigė Būriavimo Sekciją, kuriai pirmininkauja Dr. Diržys. Valdybos nariai, — Tamošaitis ir Raulinaitis.

Mūsų Pastogė.

— BRONIUS PURVĖNAS, buvęs švedų karališkojo teniso klūbo treneris, dabar mokina to sporto Holyvudo žvaigždes Kalifornijoje.

— IGNAS ŽALYS, Kanadoje, Montrealyje, šachmatų pirmenybėse iškovojo miesto nugalėtojo vardą.

KILNUS BŪDAS REIŠKIASI KILNIAIS DARBAIS; NIEKAS NEIŠDUODA ŽMOGAUS DAUGIAU, KAIP JO ELGESYS. Spencer.

— Šeštadienį pasimatysim...
— Žinau ir eisiu į Lietuvių Klūbą, nes ir tango ten lietuviškai skamba!

ARGENTINOS LIETUVIŲ
BALSAS

Nepartinis, seniausias ir plačiausia skaitomas lietuvių laikraštis Pietų Amerikoje
Spausdinamas savoje spaustuvėje
Prenumerata Metams:
Visoj Pietų Amerikoj 20 Arg. pezų. Kitur 3 doleriai
Redakcija ir Administracija:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires. Tel. 45 - 4444

MŪSŲ KOVOS PRASMĖ UŽSIENIUOSE ESANT

„Tėviškės Žiburiai" tuo gyvybiniu mūsų tautai reikalu patiekia pirmaeilės svarbos argumentus:

„Mūsų kova dėl nepriklausomybės atgavimo, kova dėl tautos teisių ir skundas pasauliui, beldimasis į pasaulio sąžinę vyksta ne iš inercijos, ne dėl to, kad taip jau įprasta, bet yra sąmoninga kova. Didžiąsias tautos skriaudas ir neteisybes kiekvienas doras lietuvis pergyvena visa savo širdimi, visa savo būtybe. Tačiau ne retam dažnai į širdį įsimeta desperacijos šauklys, nevilties kirminas. Mes tokie maži ir nepajėgūs, o tautą sukaustęs ir ėdąs slibinas toks milžinas. Ypač daug kam tokios mintys lenda į galvą skaudžiųjų sukakčių progomis. Štai jau paminėjom krašto okupacijos dešimtmetį ir metų sukaktį nuo tautos masinio naikinimo pradžios. Kiek per tą laiką aukų sudėta, kiek kančių iškentėta ir širdgėlos patirta, o rezultatų dar nematyti. Tauta naikinama, ir ne mes vieni pradedam būkštauti, kad Lietuvoje po kito dešimtmečio gali nebelikti lietuvio...

Be abejo, tai skaudi, bet reali galimybė. Tačiau dėl to negali atbukti nei mūsų budrumas, nei susilpnėti kovingumas. Tautos kartais amžiais kovoja ir ištveria. Patiria aukų, bet ištveria. Ištvers ir lietuvių tauta. Viltys juo didesnės, kad šioje kovoje mes ne vieni. Pavergta ir kankinama yra beveik pusė Europos. Bolševistinio imperializmo slibino nagai turi suardę Europos gyvenimą ir graso tuo pačiu visam pasauliui. Dėl to tai mūsų pusėje yra ne vien 120 milijonų pavergtųjų, ne vien visa Europa, bet visas pasaulis. Juk šiandien niekas — be pačių bolševikų — Rytų Europos padėties nelaiko normalia. Visi žino, kad sprendimas artėja.

Mūsų tautos atsparumas jau amžiais išbandytas. Ji jau daug kovojo. Nepražuvo sunkiais laikais, būdama nesąmoninga, tad juo labiau gerų vilčių gali turėti dabar, kada ji yra pasiekusi aukščiausio sąmoningumo laipsnio. Ji niekad nebuvo taip sąmoninga, kaip dabar.

Didžiąją kovos naštą neša tėvynėje likusieji, bet ir ant išeivijoje bei tremtyje esančių pečių taip pat gula didelė atsakomybė. Išeiviai ir tremtiniai yra tos pačios tautos dalis ir bendros kovos dalyviai, kovotojai to paties fronto, tik kitokiomis priemonėmis. Jei ten kovojama su kruvinomis aukomis, tai čia tik propagandos priemonėmis.

Visi mūsų minėjimai, visi pasirodymai ir raštai turi gilios prasmės. Reikia tik, kad viskas vyktų tikslingai, eitų į vieną taikinį."

POLITIKAVIMO MAŽA, REIKIA POLITIKOS

Tokiu antgalviu „Lietuvių Kelias" rašo vedamąjį, tvirtindamas, kad tik toji politinė srovė Lietuvos vadavimui reikšminga, kuri stipri ne savo parapijoje, bet tarptautiniame veikime. Amerikos Lietuvių Taryboje bendradarbiauja socialdemokratai, sandariečiai — liaudininkai, krikščionys — demokratai ir tautininkai. Užgirdamas sandariečių — liaudininkų, dalyvavimą Žaliajame Internacionale, „Lietuvių Kelias" tarp kita rašo:

„Mūsų politinės srovės JAV yra susispietusios Lietuvai vaduoti vieningon ALT organizacijon ir tos organizacijos vardu visuose politiniuose ir diplomatiniuose žygiuose kaskart pademonstruoja savo vieningumą pačiais gyvybiniais laisvinamos Lietuvos reikalais. Iš tos pusės mūsų keturioms pagrindinėms demokratiškoms politinėms srovėms, atrodo, nieko prikišti negalima. Jei kartais ir įvyksta kokių nesklandumų tarp srovių pačioje ALT, tai yra jau tos organizacijos vidaus reikalas, kuris platesnės viešumos nepasiekia ir pagrindiniams Lietuvos vadavimo tikslams per daug netrukdo. Ten, kur mūsų politinės srovės dirba Lietuvos labui išvien, joms nieko esmingesnio primesti negalima.

Bet už tat joms galima primesti ten, kur jos pradeda dirbti kiekviena sau. Galima primesti tai, kad sau, tai yra, savo srovės interesams dirba perdaug, o Lietuvos interesams permaža. O Lietuvos interesams ir kiekviena paskira srovė galėtų labai daug nudirbti, jei tik išeitų iš savo grynai parapijinio veikimo ribų.

Paimkime, pavyzdžiui, krikščioniškąją srovę. Savo parapijose ji yra labai stipri ir savo parapijų interesams dirba efektyviai. Atskiros parapijos dėl grynai savo interesų dažnai pamiršta ir lietuvybės išlaikymo, ir Lietuvos vadavimo, ir lietuviškuosius švietimo ir kultūros reikalus. Tiesa, krikščioniškoji srovė turi savo organizacijas, kurios yra apjungtos Katalikų Federacijos. Bet ir pati toji Katalikų Federacija, apjungianti tik šio krašto lietuviškąsias katalikų organizacijas, tarptautiniu katalikybės mastu imant, irgi tėra grynai parapijinė vienos valstybės organizacija."

LIETUVAI VADUOTI NEREIKIA PATENTO

Profesinės organizacijos, paskendę vien savuose profesiniuose interesuose, dabar nepateisina savo lietuviškos užduoties. Tuo labiau nepateisina savišalpinės, kurios Lietuvos vadavimo darbą vadina „politika". Lietuvos reikalai reikalingi platumo, — sako „Lietuvių Kelias":

„Būtų klaidinga manyti, kad Lietuvos vadavimo reikalais turi rūpintis vien bendrinės mūsų politinės organizacijos, kad jos tik vienos turi ieškoti ryšių su atitinkamomis politinėmis JAV ar tarptautinėmis instancijomis, kad tik jų vienų pareiga klabinti Lietuvos vadavimo reikalus ir Valstybės Departamente, ir Jungtinių Tautų Organizacijoje, ir senate, ir kongrese ir diplomatų tarpe. Jos tą darbą ir atlieka, bet tatai neatpalaiduoja ir visų kitų organizacijų, nors ir grynai profesinių, idėti savo veiklos ir pastangų indėlį į tą didžiulį Lietuvos vadavimo darbą, kuris kiekvienam ir pavieniam ir organizuotam lietuviui yra privalomas."

„Mums svarbu, kad Lietuvos skriaudą galima būtų skelbti ne tik iš Jungtinių Tautų, JAV kongreso ir senato, Anglijos parlamento tribūnų. Mums svarbu, kad toji skriauda būtų išgirsta ir iš gydytojų, teisininkų, inžinierių, mokslininkų, rašytojų, žurnalistų ir kitų tarptautinių konferencijų katedrų, kad ji pasiektų visos žemės rutulio profesionalų ir intelektualų ausis ir sąmonę. Jei tai būtų įvykdyta, didelis palengvinimas mūsų bendrinėms politinėms organizacijoms ir genocido, ir Lietuvos vadavimo, ir kitus mums rūpimus reikalus sparčiau varyti pirmyn ir susilaukti greitesnio Lietuvai padarytų skriaudų atitaisymo."

PROFESORIUS MATULIS BARA LIETUVIUS

LTS politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos pirm. prof. Matulis 8. 5. 50 tos rusų sukurtos draugijos susirinkime barė lietuvius inteligentus, kad jie permažai *agitacijos varą. Iš okupantų* spandos pranešimų paaiškėjo, kad:

„Didžiausį kaltinimą metė Profesoriams K. Šalkauskui, J. Balčikoniui, K. Jablonskiui, docentams Bielinskiui ir Galickiui, kurie neskaitę nė vienos paskaitos. Esą ir fabrikų direktorių (Stankevičius, Kaplanas), kurie nekviečia paskaitininkų.

Suvažiavimas išrinko naują valdybą. Valdybon išrinkti: A. Abeciūnaitė, Anuškinas, M. Babianskas, J. Banaitis, B. Baranauskas, K. Baršauskas, G. Baronas, F. Bieliauskas, K. Bieliukas, J. Bučas, J. Bulavas, J. Čygas, K. Davtian, V. Germanas, V. Girdžius, A. Jurevičius, V. Kadziulis, A. Knyva, P. Kolcovas, J. Kriščiūnas, V. Kuzminskis, J. Kupčinskas, A. Liolytė, J. Macijauskas, J. Matulis, M. Mickis, R. Mironis, M. Nedzinskaitė, V. Niunka, A. Nevodvorskis, I. Podživalovas, K. Preikšas, A. Raguotis, P. Samulionis, P. Slavėnas, J. Šimkus, V. Taurinskis, V. Vitkauskas, G. Zimanas, J. Žiugžda, A. Žukauskas. Pirmininkas ir toliau liko prof. Matulis."

IŠRINKTA NAUJA BENDRUOMENĖS TARYBA

„Britanijos Lietuvis" 4. 8. 50 praneša, kad liepos pabaigoj. 1950, Schweinfurte buvo susirinkusi naujai išrinktoji Vokietijos Lietuvių Bendruomenės Taryba. Tarybon yra išrinkti: Dr. Dumbrys, J. Čaplinskas, A. Lymantas, J. Glemža, J. Apyrulis, J. Strolia, V. Endriukaitis, Dr. J. Pikūnas, St. Vykintas, V. Skrinskas, kun. A. Trakys ir J. Pavilonis. Taryba išrinko prezidiumą, komisijas ir apsvarstė aktualiuosius Vokietijos lietuviams klausimus.

KAIP OKUPANTAI MELAVO LIETUVAI

Prieš 10 metų, 12. 7. 40, mėnesį išbuvę Lietuvoje, okupantai skelbė jų užgrobtose „Lietuvos Žiniose":

„Valstiečiai, valstietės! Neklausykit mūsų liaudies priešų skleidžiamų nepagrįstų gasdinimų, esą Lietuvos vyriausybė versianti jus kurti kolchozus ir persekioti tikinčius. Tai yra pikti prasimanymai ir šmeižtas..."

LIETUVIŲ KELIAS

tautiniai - demokratinės - liberalinės krypties savaitraštis, leidžiamas Jungtinėse Amerikos Valstybėse, pastaruoju metu techniškai persitvarkė, įsigijo nuosavą spaustuvę ir patobulino turinį. Iki šiol išleista 17 numerių. Sutelkta gražus būrys bendradarbių. Laikraštį leidžia Dr. M. M. Devenis ir B-vė, redaguoja žurnalistas Henrikas Blazas. Metinė prenumerata užsieniuose 5 dol.

Naujas redakcijos ir administracijos adresas:
Lietuvių Kelias, Northfield Road, P. O. Box 86, Watertown, Conn., U. S. A. L. Š.

Lietuviai Penkiuose Kontinentuose

PABALTIJO MOKSLININKAI BENDRAME INSTITUTE

Buvę Pabaltijo Universiteto profesoriai sudarė Baltijos Institutą, kurio tikslas yra dvejopas: pirma, bandyti sudaryti sąlygas trijų Pabaltijo tautų mokslininkams glaudžiau bendradarbiauti, ir antra, gilinti mokslo žinias apie lietuvių, latvių ir estų kalbas, kraštą, istoriją, literatūrą bei ūkį. Baltijos Institutą taip pat norima paversti informacijų šaltiniu apie Pabaltį.

Baltijos Instituto vadovybė yra tokia: Prof. Vladas Stanka — prezidentas, Prof. Dr. M. Eglitis — viceprezidentas, Prof. Dr. K. Kirde — sekretorius, valdybos nariais yra Prof. Dr. J. Puzinas, Prof. Dr. A. Raun ir Prof. Dr. J. Sulcs.

Kad Institutas neprarastų savo pradinio pobūdžio, numatyta jo vadovybę visuomet sudaryti iš lietuvių, latvių ir estų atstovų, po du iš kiekvienos tautos. Į Instituto tarybą įeis po 7 atstovus nuo kiekvienos Pabaltijo tautos.

Baltijos Institutas turi 42 narius, bet pirmame šių metų posėdyje dalyvavo tiktai 19. Dauguma jo narių jau išvažinėjo iš Vokietijos. Pažymėtina, kad posėdyje dalyvavo 16 latvių, 3 estai ir nė vieno lietuvio. Tuo tarpu instituto centras yra Hamburge.

Baltijos Instituto nariais yra šie lietuviai profesoriai: Kazys Alminas, Jonas Balys, Mykolas Biržiška, Vaclovas Biržiška, Viktoras Biržiška, Česlovas Butkys, Vytautas Čepas, Pranas Čepėnas, Elena Gabrys, Jurgis Gimbutas, Jul. Graurokas, Petras Gruodis, Kristopas Gudaitis, Petras Jonikas, Pranas Jucaitis, Leonas Kačinskas, Vincas Maciūnas, Jonas Matickas, Bronys Povilaitis, Jonas Puzinas, Ignas Saldukas, Pranas Skardžius, Vladas Stanka, Jonas Šernaitis, Jonas Šimoliūnas, Albertas Tarulis, Kazimieras Valteris ir Jonas Vengris.

SKULPTORIUS P. RIMŠA SERGA DŽIOVA

Žinomas skulptorius Petras Rimša prisiuntė Petrui Pivaronui, Pittsburgh, Pa. telegramą iš Lietuvos prašydamas vaistų nuo džiovos. Matyt, jis dabar ta liga serga. Tačiau pasiuntimas tokių vaistų šiais laikais nėra lengvas ir užtikrintas dalykas. Jais gali pasinaudoti visai pašaliniai.

— RAYMUND JANULIS Valparaiso universitete baigė humanitarinių mokslų fakultetą. Alfonsas Šimbelis Čikagos universitete baigė fizikos - matematikos fakultetą.

— DR. AL. M. RAČKUS Čikagoje išleido šapirografuotą Lietuvos paštto ženklų katalogą.

JAV VYRIAUSYBĖS UŽUOJAUTA LIETUVIŲ TAUTAI

JAV u. r. ministerija 9. 6. 50 atsiuntė Nepriklausomos Lietuvos ministeriui Vašingtone pulk. Povilui Žadeikiui oficiališką užuojautą mūsų tautai dėl buvusio Lietuvos Respublikos prezidento, Dr. Kazio Griniaus, mirties Čikagoje.

Pasiraše už u. r. sekretorių Geo. W. Parkins. Tai dar vienas įrodymas, kad JAV pripažįsta Lietuvą ir jos atstovybę.

— LIETUVIŲ Kultūrinio Sambūrio „Šviesa" visuotinis atstovų suvažiavimas įvyko New Yorke. Tan sambūrin kviečiamas visas lietuvių jaunimas, atvykęs iš tremties ir gimęs išeivijoje. Obalsiai: Kova už žmogų, laisvę ir tėvynę.

— KAROLIS POŽĖLA, žinomas imtininkas, pagamino spalvotą filmą televizijai, Čikagoje.

LIETUVIAI PRIEŠBOLŠEVIKINĖJE VEIKLOJE

ANB (Anti - Bolshevist Nation) yra sąjunga dėl laisvės kovojančių organizacijų, kurias sudaro bolševizmo pavergtųjų tautų atstovai. Ji yra įsteigta 1943 m. Ukrainoje ir šiandien jungia šių tautų revoliucines ir išlaisvinimo organizacijas: estų, latvių, lietuvių, gudų, slovakų, vengrų, serbų, kroatų, albanų, bulgarų, rumunų, ukrainiečių, Dono kozokų, šiaurės kaukaziečių, georgiečių, turkestanų, aserbaidžianiečių, armėnų, totorių, uraliečių ir Sibiro tautų.

Čia suminėtų tautų revoliucinės kovos organizacijos veikia bolševikų užimtose teritorijose ir išlaisvinimo organizacijose Vakarų Europoje ir kituose kontinentuose. Į ABN neįeina tik lenkai, nors Lenkijoje veikia revoliucinės lenkų organizacijos prieš bolševikus, bet lenkų tremtiniai nesijungią į šį bloką, kadangi jie tebetausoja užmačias į anksčiau lenkų okupuotas Lietuvos, Gudijos ir Ukrainos sritis.

ABN nėra jokių tremtinių organizacija, ji yra tėvynės organizacija. Už sienyje tebeveikia ABN užsienio komitetai, kurių tikslas laisvame pasaulyje demaskuoti bolševizmą ir telkti dvasines ir materialines jėgas sunkiai kovai už savo kraštų laisvę

Nors lietuviai ABN dalyvauja jau kelinti metai, bet organizuota ir centralizuota ABN veikla prasidėjo 1950 m. pavasarį, kada buvo įsteigtas Lietuvių ABN Centrinis Komitetas. Šis komitetas per trumpą laiką suorganizavo ne tik Vokietijoj, bet ir Kanadoj, Australijoj lietuvių ABN judėjimus.

APIE ADOMO MICKEVIČIAUS TĖVUS

„Sandaros" bruožų raštytojas V. G. 23. 6. 50 rašo:

„ Man teko žvilgterėti į vieną senoką knygą, kurią parašė Pranas Mickevičius, garsaus Lietuvos poeto Adomo Mickevičiaus brolis. Iš tos knygos patyriau apie tos šeimos lietuviškumą. Apie poeto tėvus atsiliepiama sekančiai:

„Ne turtu, ne valdiška vieta ir ne diduomenės titulais jie atsižymėjo. Jų kilnumas pasireiškė artimo meilėje, o labiausiai pamylėjime brangios Lietuvos, mūsų žemelės ir tėvynės."

Taip tai yra pasakyta apie poeto Adomo Mickevičiaus tėvus, kurie gyveno Naugarduke, į pietus nuo Vilniaus. Tame miestuke iki pastarųjų laikų buvo užsilikę Mindaugo pilies griūvėsiai.

LIETUVOS LAIVYNO KAPITONAS JAV JŪREIVIS

Antanas Šimkus, buvęs Lietuvoj prekybos laivyno kapitonas, dabar plaukioja jūreiviu Amerikos tanklaivyje „Paoli", priklausančiame New York City Oil Service Company.

Jo visi trys sūnūs lanko mokyklas New Yorke, vyresnysis, Algis, kitais metais baigs aukštesniąją mokyklą.

Buvo šiauriniame Pacifike (Vancouveryj) bei Pietiniame Atlante, kaip Venezueloj, Argentinoj ir, žinoma, įvairiuose JAV uostuose.

Gauti karininko — šturmano vietą Amerikos laivyne užsieniečiui trukdo šalies nuostatai, jau nekalbant apie kapitono vietą.

— JONAS STAŠKEVIČIUS, buv. Lietuvos Vyr. Tribunolo teisėjas, atvykęs iš tremties, mirė JAV 18 5. 50, sulaukęs 71 m. amžiaus.

SPAUDOS DARBAI

VIZITINĖS KORTELĖS

VOKAI IR LAIŠKAI

SĄSKAITOS — FACTURAS

KNYGOS IR BROŠIŪROS

BLANKAI IR ĮSTATAI

ATLIEKAMI „A. L. BALSO" SPAUSTUVĖJE

Av. Boedo 737 — TE: 45-4444, Bs. Aires

PRASTA TVARKA „PAMŪŠIO" KOLCHOZE

Iš bolševikų spaudos sužinome, kad Lietuvos kolchozuose vykstančios nepaprastos vagystės. Vagiama viskas, kas tik galima pavogti. Vagia valdybų nariai, sandėlininkai, suka sąskaitininkai ir buhalteriai. Kai ką pasivagia ir išbadėję, nudriskę kolchozininkai. Vienoje korespondencijoje iš „Pamūšio" kolchozo Biržų apskrityje rašoma:

„Kuliant javus, Stukelis (kolchozo pirmininkas) išsyk neužrašė važtaraščių, o svėrimo rezultatus užrašinėjo ant kaž kokių popiergalių. Tik vėliau sudaryti važtaraščiai, kurie neatitiko faktino grūdų kiekio. Rastas didelis kiekis neužpajamuotų grūdų. Nesužinojo kolūkiečiai, kokiu būdu išnyko gausus obuolių derlius, ir t.t. ir t. p. Apie visa tai kolūkiečiai pranešė, ir apskrities prokurorui, ir Saločių valsčiaus Vyk. K-to pirmininkui. Tačiau labai neaišku, kodėl jie nesiėmė priemonių. Šis tylėjimas tiesiog paskatina prisiplakėlius ir savanaudžius M. Stukelį, J. Brazauską, K. Černiauską toliau varyti nešvarius darbelius."

RIMTAS PLB KLAUSIMO GVILDENIMAS

ALT Vykdomojo Komiteto iniciatyva Čikagoje sudaryta speciali 16 asmenų (8 lietuvių Amerikos piliečių ir 8 naujų ateivių) Studijų Komisija, kurios uždavinys ištirti galimybes čia, Jungt. Amerikos Valstybėse, įsteigti Pasaulio Lietuvių Bendruomenę. Dalyvaujant ALT Vykd. Komiteto nariams, birželio 16 d., ta Studijų Komisija turėjo pirmąjį savo susirinkimą. Laikinu pirmininku išrinktas p. adv. Antanas Lapinskas ir sekretorium p. Martynas Gudelis. Šiųjų uždavinys sušaukti ateinantį susirinkimą, kuris jau įvyko liepos mėn. 7, pagal paruoštą dienotvarkę Prof Mečislovas Mackevičius apsiėmė paruošti referatą Pasaulio Lietuvių Bendruomenės klausimu.

— LIETUVOS Antinacinės Rezistencijos buv. Politinių Kalinių Sąjungos Centro Valdyba: Vaclovas Aksninis, Jurgis Parancevičius, Vytautas Pikturna, Jonas Rimašauskas, Juozas Viekšnelis ir Povilas Žičkus ragina visos Amerikos žemyno lietuvius kovoti prieš antruosius Lietuvos okupantus — bolševikus ir jų agentus.

DIENOS IR NAKTYS OKUPUOTOJ LIETUVOJ

Dienos slenka liūdnos ir pilnos varginančių darbų. Tiesa, nėra laiko svajonėms apie buvusius laikus. Juozas sako Kotrynai:

— Ko verki? Mirsim šiandien ar rytoj, juk vistiek. Noriu mirti čia, kur kaulai mūsų tėvų — ne Sibire... Ir gal vaikučiai paliks. Jauni, gal sulauks... Tat neverk, dirbk, nekreipk „jų" dėmesio ašarotu veidu... „Jie" — visur jų pilna, vaikšto, žiūrinėja, šnipinėja, klausinėja. Nei dienos, nei valandos laisvos nuo „jų" akių.

Naktys. Naktys ilgos ar trumpos, bet visada pilnos baimės. Ar buvo savaitė Akmenynės kolchoze, kad nebūtų kratų? Nebuvo. O naktys, naktelės! Jų tamsumoje išgirsi šūvius mirštančių vaitojimus — ir tada širdis tavo, lietuvi, smarkiai plaka. Dažnas naktį išeina į miškus ir jau negrįžta. Lietuvos naktys — karštos ir kruvinos naktys. Partizanų naktys.

UŽUOJAUTOS DR. K. GRINIAUS ŠEIMAI

Dienraštis „Naujienos" skelbia sąrašus organizacijų ir asmenų, išreiškusių užuojautą buv. Lietuvos prezidento Dr. Kazio Griniaus šeimai.

Kaip žinoma, Dr. K. Grinius mirė Čikagoje 4. 7. 50. „A. L. Balsas" pasiekė skaitytojus 8. 7. 50 su Dr. Griniaus nekrologu ir paveikslu. Tą greitą žinių patiekimą pažymi „Naujienos" 17. 7. 50, suminėdamos „A. L. Balsą".

Taigi, nors mus skiria dideli toliai, bet svarbiausieji mūsų gyvenimo įvykiai greit konstatuojami.

Ir ELTA ir LAIC pastaruoju laiku rodo daugiau gyvumo.

— J. PAKNYS, „Vienybės" bendradarbis, 16. 6. 50 to savaitraščio laidoje daro išvadas, kad VLIK'as nepajėgia atsistoti savo uždavinio reikia moje aukštumoje. Pasekmingesniam tautos vadavimo darbui autorius pataria sudaryti artyvią egzilinę vyriausybę.

LIETUVOJE MIRĖ POETAS PETRAS VAIČIŪNAS

Veikalo Tuščios Pastangos, dainos Mes be Vilniaus nenurimsim ir kitų desėtkų scenos veikalų ir kelių tomų puikių eilių kūrėjas Petras Vaičiūnas esąs miręs okupuotoje Lietuvoje.

Iš vyresniosios kartos kūrėjų bolševikus priversti garbinti kunigas Mikolaitis - Putinas, provizorius Vienuolis - Žukauskas ir dar keli kiti, kol kas nenuėję amžinybėn, kaip kad nuėjo Cvirka, Gira, Sruoga, Salomėja Nėris ir t.t.

— MONTREALYJE, Kanadoje, atidarytas lietuvių teatras. Atidarymo proga vaidintas A. Škėmos veikalas „Živilė".

— PRANAS POVYLIUS, buvęs Kėdainių miesto burmistras, 8. 5. 50 mirė Bavarijoje.

AMERIKON ATVYKĘ LIETUVIAI TREMTINIAI

Spalių 27 d., 1949 m., laivu „General Howtze" į New Yorką atvyko 79 lietuvių šeimynos. Atvyko:

Juozas Algiminavičius, Vytautas Alseika, Adolfas Andrulis, Elena Bacevičius, Jonas Bacevičius, Vincas Baziliauskas, Balys Butkevičius, Kazys Banevičius, Ciprijonas Barkauskas, Jonas Bastys, Jonas Čenkus, Stasys Grimanauskas, Ričardas Hajeris, Algirdas Jesmanitas, Vincas Klimavičius, Antanas Katilius, Vladas Kaunas, Jurgis Kiaunė, Alina Kirkilienė, Alfonsas Krakauskas, Vytautas Kavolis, Liucija Kašiubaitė, Petras Kisielius, Konstancija Liuckiutė, Aleksandras Mantautas, Antanas Malinauskas, Povilas Mažinskas, Efodija Maksimovič, Jonas Mekas, Jonas Mikulskis, Tomas Miglinas, Mykolas Macevičius, Vincas Micheliunas, Simonas Morkūnas, Kazys Mykolaitis, Antanas Musteikis, Kazys Nakas, Aleksas Petkevičius, Pranas Povilaitis, Viktoras Prizgintas, Stasys Pundzevičius, Antanas Puras, Feliksas Putrius, Pranas Pračkys, Aleksandras Pratkelis, Pranas Pečys, Anelė Pečiulienė, Kazys Pumputis, Antanas Petraitis, Mikas Rakutis, Vytautas Rinkevičius, Stasys Radzevičius, Karolis Rutkauskas, Gervydas Simaitis, Marija Šomkaitė, Augustinas Slema, Valerijonas Sodeika, Julija Skiparytė, Jonas Šlapauskas, Juozas Stanaitis, Monika Stankaitis, Martynas Stonis, Marija Simaitienė, Vytautas Sipavičius, Bronius Steikūnas, Eduardas Šulaitis, Kazys Tallat - Kelpša, Vincas Urmanavičius, Juozas Veniukevičius, Jonas Verselis, Jonas Vaičiūnas, Paulina Valavičius, Mečislovas Valys, Antanas Zelenkevičius, Juozas Žemgulys, Jonas Zimkus, Jonas Žilius, Petras Žukas ir Feliksas Zutkus.

Lapkiričio 8 d., 1949 m., laivu „General Stewart" į New Yorką atvyko 44 lietuvių šeimos. Atvyko:

Ignas Anužis, Kazys Aukštikalnis, Leonas Baltrušaitis, Mykolas Biliunas, Petras Buinevičius, Bronius Dainavičius, Petras Deveikis, Veronika Gosaitienė, Vytautas Gusarovas, Jurgis Inčiura, Marijona Izokaitis, Antanas Janušonis, Narimantas Karasa, Jonas Klimas, Ona Kolienė, Eugenija Krukienė, Jurgis Leščinskas, Pranas Mačiulis, Mykolas Mažeika, Gustavas Mencas, Laimutė Mikulskis, Ignas Miškinis, Ignas Musteikis, Birutė Nagrockaitė, Benediktas Narkevičius, Petras Naujokas, Jonas Nekrošius, Janė Nikolskytė, Viktorija Povilauskas, Juozas Proskus, Boguslava Pacus, Povilas Kaufmanas, Kazys Račkaitis, Edvardas Špokas, kun. Albinas Spurgis, Valentina Trinkauskienė, Jurgis Uksas, Vincas Vainiunas, Antanas Varnaitis, Alfredas Valius, Ona Vežytė, Ramutė Vilčinskaitė ir Ida Zablauskaitė.

Lapkiričio 10 d., 1949 m., laivu „General Muir" atvyko 46 lietuvių šeimos. Dalis keleivių buvo išsodinta New Yorko uoste, o kiti buvo nuvežti į New Orleans uostą. Atvyko:

Jonas Dumplys, Antanas Gailiušis, Marija Johansen, Nelė Kruminas, Mečislovas Mackevičius, Vladislava Markauskienė, Augustinas Nagys, Emilija Grundmanienė, Vincas Norkaitis, Romualdas Pakalnis, Juozas Pautienius, Zigmas Ratassep, Rita Ruškytė, Jonas Šepetys, Kazys Šlenys, Doma Slezevičius, Jonas Ardickas, Jonas Bortkevičius, Jonas Budrys, Vytautas Cemarks, Juozas Dlugauskas, Zofija Januševičiūtė, Juozas Jonikas, Vytautas Juodvalkis, Marius Katiliškis, Juozas Kisielius, Julia Krygeris, Vytautas Kvietkauskas, Jonas Kvietkauskas, Halina Laucevičius, Klementina Liaudinskaitė, Vincas Linartas, Hanna Mendelevičiūtė, Eugenija Mertinaitė, Bronius Mičiulis, Rozalija Milašius, Stasys Miliukas, Antanas Šeperys, Eugenijus Slavinskas, Albinas Šležas, Ladislovas Valys, Jadvyga Vodopalas, Kazys Žibinskas ir Vincas Budvytis.

MŪSŲ RAŠYTOJAI KURIASI IR KURIA JAV

— JURGIS JANKUS, žymus mūsų rašytojas, atvykęs iš tremties į Rochesterį, N. Y. , tuo tarpu dirba prie vienos mokyklos fizinį darbą.

— BR. RAILA, gyvendamas Los Angeles mieste ir kasdieninę duoną pelnydamasis darbu įmonėje. yra pradėjęs kurti ilgesnį kūrinį.

— FAUSTAS KIRŠA, kuris anksčiau buvo susirgęs, vis nesveikuoja ir negali dirbti. Jis gyvena Bostone.

— DR. P. SKARDŽIUS, žymusis lietuvių kalbininkas, dirba fabrike Clevelande.

— DR. V. BIELIAUSKAS, ligi šiol dėstęs Kings College Pennsylvanijoje, šiomis dienomis persikėlia į valstybės kolegiją Richmond, Virginijoje, kur pakviestas psichologijos ir pedagogikos mokslams.

— DR. A. TARULIS ateinančiais mokslo metais lieka dirbti Carnegie Institute of Technology, Pittsburghe.

— VYTAUTAS TAMULAITIS, gyvenąs Toronte, daro pastangų dalį savo raštų išleisti anglų kalboje.

— ANTANAS ORINTAS, tremtinys, miręs Brocktone, Mass., gegužės 14 d., sulaukęs 94 metų. Jis atvyko į šį kraštą praėjusiais metais birželio pabaigoje lėktuvu. Vėlionis paliko Amerikoje du sūnus, kurių vienas — tremtinys, o kitas — senas ateivis. Pastarasis buvo tiek paraudonavęs, kad nenorėjo priimti savo senelio tėvo, kai šis atvyko. Bet laidotuvėse riedėjo ir jam ašaros. Draugas.

VIETOS KRONIKA

ARTIMIAUSI PARENGIMAI LIETUVIŲ KLŪBE.

RUGPIŪČIO 19 D., ŠEŠTADIENĮ, 21 val., kaip ir kiekvieną šeštadienį nepaprastai linksmas šokių vakaras. Kaip visuomet griežia orkestras „B A L T I C A''.

RUGPIŪČIO 26 D., ŠEŠTADIENĮ, Lietuvių Klūbo šokių vakaras. Dalyvauja estai latviai ir lietuviai. Grieš orkestras „B A L T I C A''.

RUGSĖJO 2 D., ŠEŠTADIENĮ, įdomus Lietuvių Klūbo vakaras, orkestrui „BALTICA'' griežiant. Svečių tarpe bus jaunimo iš Berisso ir kitų miestų. Gerbiamoji publika prašoma nesivėluoti. Pradžia 21 val.

REIKALINGI „A.L.B.'' NUMERIAI 892, 893, 894 IR 901

„A. L. Balso'' archyvui pritrūkome numerių: 892, 893, 894 ir 901.

Būsime dėkingi gerb. skaitytojams už atsiuntimą, jeigu kuriems jie, arba kuris nors iš tų numerių atlieka.

„A. L. B.'' Administracija.

KRIŠČIŪNAS IR IEŠMANTA DIRBA SAVISTOVIAI

Petras Kriščiūnas ir Augustinas Ieśmanta išsinuomavo kedžių dirbtuvę iš B. Eidukonio, Salta 265, TE. 22 - 5461, Sarandi, ir su keletą samdomų to darbo specialistų dirba kedes savon sąskaiton. Nuoma mėnesiui $ 1.400.

Pp. Eidukoniai savo naujuose namuose, ten pat, plečia jau ir taip gerai veikiančią įvairių baldų parduotuvę.

JURGIS PUŠKORIUS ATVYKO IŠ PERSIJOS

Kretingiškis Jurgis Puškorius, karo metu tapęs jūrininku, jau 5 metai dirba švedų laivyne. Paskutinėje savo kelionėje lankėsi Persijoje (Irane).

Rugpiūčio 11, 1950, J. Puškorius, iš Portugalijos uosto Lisabonos Argentinos laivu „Entre Rios'' atplaukė kaipo keleivis į Buenos Aires. Susitvarkęs dokumentus, žada dar jūrininkauti.

U Ž U O J A U T A

Mortai Želionytei - Dabulienei 29. 7. 50 Jungtinėse Amerikos Valstybėse mirus, gilaus liūdesio valandoje širdingą užuojautą reiškiame vėlionės broliui JUOZUI ŽELIONIUI, gyvenančiam Argentinoje.

Justinas Keblaitis.
Viktoras ir Maria Bakšiai.

Buenos Aires, 15. 8. 50.

— STEPONAS JAŠINSKAS, kretingiškis, keletą kartų lankęsis Argentinoje kaipo švedų laivo virėjas, apsistojo Australijoje. Dabar jis dirba sausumoje, kaipo vienos lėktuvų linijos maisto supirkimo viršininkas.

— JAUNAVEDŽIŲ pora ieško kambario su virtuve Buenos Aires miesto centre arba netoli jo. Siūlyti „A. L. Balso'' telefonais: 45 - 4444 ir 45 - 8214.

— LIETUVOS PASIUNTINYBĖS Pietų Amerikai adresas: c. Juan María Pérez 2820, Montevideo-Uruguay. Telefonas: UTE 41-55-91.

VLADUI URBIEČIUI 48 METAI AMŽIAUS

Rugpiūčio 5, 1950, įvyko didelės vaišės gerb. Vlado ir Paulinos Mogilaitės Urbiečių namuose, Lanus, šeimininko amžiaus 48 metų sukakties proga. Vaišinga pp. Urbiečių šeima gavo daug sveikinimų. Po skanių vaišių, Ilgiausių Metų linkėjimai tęsėsi iki ryto. Svečių tarpe matėsi:

Gerb. Emilia T. Čekanauskienė su dukromis Sofia, Nelida ir Irene ir p. Melo Acroca, inž. Jonas Čekanauskas su ponia Katalina P. Čekanauskiene, ponia Birutė Kalninė Pellegrini su vyru, V. A. Andriuškai su dukra studente Irene, Juozas Kučinskas su šeima, J. E. Petroniai, J. M. Sudniai, J. Aukštikalniai su dukra Benita, Ursula Černis, K. Šimkevičius su šeima, A. E. Korsakai, prof. D. Gruodis su šeima, Navickai, Palilioniai, Kaušilai, B. Survila, „ALB.'' red. K. Norkus, kun. dr. K. Černiauskas, muzikai E. Radionovas ir Ignas Andrijauskas, aviatorius J. Povilavičius, Sarnovich ir visa eilė vietinių svečių ir pp. Urbiečių fabriko pareigūnų. R. V.

VLADAS URBIETIS, vienas žymiausių metalo industrijos pionierių, gavo daug sveikinimų jo amžiaus 48 metų sukakties proga 5. 8. 1950.

PIRKIT NUOSAVYBES PER ŽINOMAS ĮSTAIGAS

Kiekvienas džiaugiasi, kas nusiperka žemės sklypą, nes tai geriausias savo darbo sutaupų apsaugojimas ir ateities aprūpinimas.

Bet perkant reikia daboti, kad nepatekti, kaip Mar del Platos lotų pirkėjai arba Kamil Sudamericana klijentai, tapę apviltais.

Dabar arčiausia prie Buenos Aires ir geriausių lotų dar galima gauti San Francisco Solano, kuriuos parduoda žinoma TULSA bendrovė, Viamonte 190, Buenos Aires. Darbo dienomis nuo 10 iki 12 ir nuo 17 iki 19 val. interesantus ten priima to skyriaus vedėjas p. Česlavas Buividas. Pamatykite jį asmeniškai arba klauskite sąlygų laišku.

VINCO SAJAUSKO SVEIKATA GERĖJA

Mūsų kolonijos scenos veterano Vinco Sajausko sveikata žymiai gerėja, nors reumatizmas dar jį kankina. Dabartinis V. Sajausko adresas: c. Florida 2831, Valentin Alsina.

SADAUSKŲ ŠEIMA ATVYKO IŠ BELGIJOS

Panamos laivu „Protea'' 4. 7. 50, Argentinon atvyko Juozas Sadauskas su žmona Juzefa Leščinskaite Sadauskiene ir trimis vaikučiais: Daliutė, 6 metų amžiaus, gimusi Lietuvoje; Loreta, 5 metų, gimusi Vokietijoje ir Antanas, pusantrų metų amžiaus, gimęs Belgijoje. Tėvas yra telšiškis, Navarėnų valsčiaus, o motina — šakietė, žvirgždaičių valsčiaus.

Juozas Sadauskas yra šoferis - mechanikas, bet Belgijoje, pagal sutartį dirbo anglies kasyklose. Argentinon leidimą išrūpino didelis „A. L. Balso'' draugas, ponios Sadauskienės brolis, Alfonsas Leščinskas, kurio namuose svečiai apsigyveno: 2 Pirovano 261, Lomas de Zamora.

ŠIRDINGAI DĖKOJAME

Laimingai pasieke svetingos Argentinos krantus, širdingai dėkojame šios šalies vyriausybei už suteiktą leidimą ir mūsų broliui ir švogeriui, gerb. Alfonsui Leščinskui, už pusę kelionės išlaidų apmokėjimo ir pastogės suteikimą. Taipgi dėkojame Belgijos lietuvių veikėjui, gerb. kun. Juliui Danauskui, už vietoje suteiktus nurodymus, I. R. O. organizacijai už paramą ir „A. L. Balsui'' už pagalbą leidimo gavimo reikale.

J. Sadauskas su šeima.

Lomas de Zamora, 8. 8. 50.

— EUGENIJA BUDRECKAITĖ-BRANCEWICZ, gyvenanti Brazilijoje, paieško savo vyro Kazio (Casimiro) Brancewicz, gimusio Vilniuje 1882 metais. Jis iš Brazilijos miesto Porto Alegre 1934 metais išvyko Argentinon ir pasiliko Buenos Aires mieste. Kas jo likimą žino malonėkite pranešti šiuo adresu: Consulado da Lituania, rua Jaguaribe 477, Sao Paulo, Brasil.

— JONAS BALČIŪNAS, savo giminių pp. Balčiūnų kvietimu prieš porą metų atvykęs iš Anglijos į Buenos Aires provincijos miestą Quilmes, nusipirko Denis sunkvežimį su priekaba ir transportuoja prekes į Chaco, Comodoro Rivadavia ir kitas tolimas Argentinos dalis. Jam gelbsti Albinas Lakickas, taipgi neseniai atvykęs iš tremties.

— FOTOGRAFIJOS studija Floridoje ieško agento: Av. San Martin 2983; T E. 740 - 1987. Tartis su savininke, pulk. E. Diko našle arba jos dalininku, kalbančiu rusiškai ir ispaniškai.

U Ž U O J A U T A

J A V 29. 7. 50 mirus Martai Želionytei - Dabulienei, reiškiame gilią užuojautą velionės broliui, Argentinos lietuvių dainos meno veteranui, Juozui Želioniui.

A. M. J. Stasiulevičiai.

— JONAS STRAZDAS Argentinos Valstybinio Laivyno laivu „Rio 1'' išplaukė į JAV, dirbdamas kaipo to laivo virėjas. Grįš už poros mėnesių.

Pilnas Strazdo kelias yra šis: Buenos Aires, Paranagus, Santos, Trinidad, New York, Philadelphia, Baltimore, Norfolk, Charlestown, Houston, New Orleans ir vėl Buenos Aires.

—VARDINĖSE Onos Šernaitės Zurbienės 26. 7. 50, Villa Sastre - Temperley, dalyvavo daug svečių, pasveikindami ir atnešdami dovanas maloniai šeimininkei. Krosnietis.

BERISSE VAIDINO LIETUVOS „VYČIAI''

Mindaugiečių parengime 12. 8. 50 vieno veiksmo ispanų kalboje komediją „Šeimyninis nesusipratimas'' suvaidino iš Buenos Aires atvykę lietuvių jaunuolių organizacijos „Vytis'' artistai:

Juzefa Juškaitė, Juozas Plioplis ir Edmundas Buinevičius. Ypatingai gerai vaidino Juškaitė, nors ir jos scenos vyras ir tarnas savo roles atliko gerai.

Publikai labai patiko L. Stankevičiaus išpildytas jakavičiškas monologas, „Kaip aš į Rygą atvykau''.

Antanas Slančiauskas, Jonas Simanauskas ir Kazimieras Balsys sudaina vo keletą lietuvių liaudies dainų, vadovaujant chorvedžiui A. Petraičiui.

Taręs žodį Albertas Maniušis ir virš programos suvaidinę dialogą jaunuoliai tenka pasveikinti už gražų lietuvių kalbos mokėjimą. Rep.

— LEOPOLDAS VAITIEKŪNAS, PLIAS Argentinos skyriaus narys, grįžo iš Rosario, kur dalyvavo Argentinos industrijos parodoje, atstovaudamas vietinę firmą. T. proga pasimatė su pp. Švarliais, Stasevičiais ir kitais Rosario lietuviais.

— JUOZAS RAUGEVIČIUS (s) 9. 7. 1950, susižiedavo su panele Anele Simanavičiūte. Sužieduotinis dirba kaipo M. Garcia siuvyklos vedėjas ir priima darbus namie: Brasil 963, Avellaneda. Krosnietis.

— BUENOS AIRES mieste suimtas Carlos Bellatti, pinigų keitimo įmonės savininkas, San Martin 120, už nesilaikymą oficialiai nustatyto kurso svetimoms valiutoms. Gavo apsimokėti $ 50.000 pabaudos ir 60 dienų kalėjimo, kuriame susitiko su daugeliu juodosios biržos spekuliantų.

— ANTANAS JATUŽIS daro didelę pažangą savistoviai ūkininkaudamas Chaco. To ilgamečio „A. L. Balso'' prenumeratoriaus sūnus dabar garbingai atlieka karinės tarnybos prievolę Argentinos kariuomenėje, Monte Caseros, Corrientes

DR. STANY SIRUTIS, „A. L. Balso'' bendradarbis, kuris po trijų mėnesių kelionės po Europą, grįžo į Bogota, kur yra įsikūręs prieš keliolika metų. Malonu pažymėti, kad gerb. p. Sirutis tapo paskirtas Tarptautinės Pabėgėlių Organizacijos centro Šveicarijoje (IRO) generaliniu atstovu Kolombijai.

—Lietuvių Klūbo knygyne yra daug gerų knygų, kuriomis galima naudotis vietoj ir išsinešant į namus. Knygos išduodamos ir apkeičiamos trečiadieniais nuo 20 iki 22 val.

VIANORD
Skandinavų lėktuvais ir laivais kelionės į Europą ir atgal
PATARIMAI EMIGRACIJOS REIKALAIS
T. E. 35-0485 — SUIPACHA 156 — T. E. 35-7912

Orkestras „B A L T I C A'' šį šeštadienį ir visus sekančius šeštadienius grieš publikos šokiams Lietuvių Klūbe, Av. Boedo 737, Bs Aires.

LIETUVIŲ KALBOS VADOVO PRENUMERATORIAMS

Vokietijos Lietuvių Bendruomenės Valdyba (Rauchstrasse 20, München 27) savo raštu iš 4. 7. 50 praneša, kad pabrangus spaudos darbams, Lietuvių Kalbos Vadovo prenumeratoriai turi damokėti skirtumą.

Vieno egz. kaina 2 JAV doleriai pakeliama iki 3.50, arba tą dolerių sumą mokėti kitų šalių valiuta.

Išsirašyti galima per lietuvių laikraščių redakcijas arba per Lietuvos Pasiuntinybę: c. Juan Maria Perez 2820, Montevideo, R. O. U.

— REIKALINGA inteligentiška moteris arba mergina dirbimui tarnautojos namuose. Sąlygos geros. Turi būti gerai rekomenduota. Kreiptis asmeniškai nuo 13 iki 14 val.: Rivadavia 1958, piso 9, depto. 91, Buenos Aires.

— LAIŠKUS, atėjusius „A. L. Balso'' adresu, prašomi atsiimti: Rosa Šiaučiulytė, Juozas ir Marija Staškūnai, Juozas Naglius, Karolis Karalius, Kazimieras Jarušas, Leonas Ribikauskas. Kaziui Česlavui Lapinskui yra telegrama.

KIEK LIETUVIŲ VOKIETIJOJE

Balfo atstovo Vokietijoje žiniomis, š. m. birželio 1 d. Vokietijoje lietuvių buvo.

A n g l ų z o n o j e: Augusdorfe — 200, Dortmunde, Essene ir Wettery — 200, Liubecke — 1000, Spakenberge — 600, (stovykla išskirstoma), Hanovery — 350, Lebenstedte — 700, Wehnene (Oldenburgija) — 1000, Diepholze — 900, Vatenstedte — 750 (stovykla panaikinama), Lehrtėje — 300, Neustadte — 500. Viso apie 6500.

Apie tokį pat skaičių lietuvių neturėjo IRO globos, daugiausia M. Lietuvos lietuviai. Jie buvo susiorganizavę į 133 seniūnijas.

Džiovos sergančių buvo — 142, įvairių ligonių — 460, senų žmonių — 560.

A m e r i k i e č i ų z o n o j e: Augsburge — 550, Ausbache — 100, Kemptene — 600, Landshute — 180 (jau perkelti į Schleiheimą), Muenchene — 850, Ingolstadte — 300, Memmingene — 300, Bamberge — 200, Wunsiedely — 120, Passau - Grafenau — 20, Hanau — 800, Butzbache — 100, (perein. stovykla), Heidelberge — 60, Schweinfurte — 300, Mittenwalde — 60, Dagendorfe — 25, Neustadte — 60, Straubinge — 40, Dillingene — 50, Erlangene — 20, Neuburge — 45, Grafenschau — 12[illegible] per 5000.

Džiova sergančių — 129, įvairių ligonių 189, senių — 416, invalidų — 61, naślaičių — 9, naślių moterų su mažais vaikais — 300.

P r a n c ū z ų z o n o j e: Tiubingeno ir Reutlingeno apylinkėje 400, kitose vietose labai mažai, bendrai nesudarys 500.

Dėl emigracijos šie skaičiai smarkiai mažėja.

JONAS KISIELIUS & SŪNUS
Namų Statytojai
Piedrabuena 5550 — Bs. Aires
Statyba — Planai — Sąmatos.

BRUNO MATUSEVIČIUS
Įvairiausių baldų dirbtuvės sav.
Gral. Fructuoso Rivera 6679,
Villa Lugano — Buenos Aires

Įrengiu elektrą ir antenas
Darau naujus ir taisau
RADIO APARATUS
Leonas Bernotas,
Camarones 5826, Buenos Aires.

VILIUS RASIŪNAS
Optikas Technikas
Akiniai, Foto-Aparatai
Savo Laboratorijoje priima:
Šeštadienį nuo 10—16
Sekmadienį nuo 11—15
Gral. M. Acha 876
(Frente Club Pomona)
Parqeu Peluffo-Moron-F.N.D.F.S.

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA
Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

M. Baltaitytė - Frey
lietuvė akušerė
priima ligones ir duoda patarimus gimdyvėms visą dieną.
CHACO 2158 Valentin Alsina

Lietuvių Krautuvė
parduoda: papirosus, loterijos bil., marškinius, kojines vyrams, kvepalus ir rašomąją medžiagą.
PETRAS VAICEKONIS, sav.
WARNES 378 VILLA CRESPO

Radio – Elektra
Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių, aparatus. Pataiso antenas pigiai, garantuotai ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banketams Radio - Fono amplifikadoriai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Liniers - 4154.

Akušerė Beneš Bilek
Diplomuota Pragos ir Bs. Aires Universitetuose. Specialė pagelba gimdyvėms. Pasitarimų valandos nuo 8 iki 21 ir sekmadieniais; 3 kv. nuo Constitución.
Calle Lima 1217, Bs. Aires.
TE. 23-3389.

Dr. M. RABINOVICH
Šlapumo ligos. — Venerinės. — Lytinis nusilpimas.
Oda. — Sifilis. — Pilvas.
Širdis. — Plaučiai.
Moterų ligos. — Gyslos. — Hemorojus.
Spindulinė X. Trumpieji, Elektrokoagulacia.
Priėmimo val. nuo 15 iki 20. Sekmad. ir švent. nuo 10 iki 12
JOSE E. URIBURU 770 — T. A. 47, Cuyo 4970 — BS. AIRES
(Altura: Córdoba 2200)

ROBERTO FISCHER
PRISAIKINTAS IR TECHNIŠKAS VERTĖJAS:
Lietuviškai, vokiškai, angl., pranc., oland., port., skandinavų kalboms.
C. SAN MARTIN 154
(Galeria Güemes)
4 aukštas: T. E. 34-0149

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas - chirurgas
diplomuotas Berlyno ir Kordobo universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, daba Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje
nuo 15 iki 18 val.
CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

RESTORANAS IR BARAS „JOSÉ MITURA''
(St. Povilonio namuose)
c. La Rioja 2219, VILLA PORVENIR
TE: 20 — Avellaneda — 9380
Europieiški valgiai. Visoki gėrimai

ODOS LIGOS — SIFILIS
Dr. MIGUEL FINKELBERG
Gydytojas specialistas ligoninės Durand
CORRIENTES 5628, 1 piso T. A. 54-7593
Priėmimo val.: 15 - 19. — Sekmad. ir šventad. 9 - 11.

GRAN INSTITUTO "RAMOS MEJIA"
VENEREAS
LYTIES LIGOS — SIFILIS — ŠLAPUMAS
Gydymas ligų ODOS ir KRAUJO
Egzema — Psoriasis — DR. FILIPPINI, Gyd.
Pilvelio — vidurių — jaknų — inkstų — plaučių ligos.
REUMATIZMAS — ŠIRDIS — Hemorojus — Venų išsiplėtimas.
MOTERŲ LIGŲ Gydytojas, DR. NUÑEZ
GERKLĖ — NOSIS — AUSYS — Gyd. DR. MACCHI
Priėmimas nuo 9 iki 21, Sekmadieniais nuo 9 iki 12.
SUSIKALBAMA LIETUVIŠKAI.
RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE

VIKTORAS SIPAVIČIUS
Knygvedys - Specialistas.
Tvarko balansus, pelno mokesčius.
Beguiristain 734 - Avellaneda
T. E. 22 - 9947

ISPANIŠKAI - LIETUVIŠKAS ŽODYNAS
176 puslapiai. Kaina $ 2. Galima gauti „A. L. Balso'', Boedo 737, Bs. Aires.

ANTANAS PASTARNOKAS
Restoranas — Baras — Bilijardai
CARLOS PELLEGRINI 1453
Isla Maciel — Avellaneda

Ave America!
25 poeto Jurgio Kastyčio Gliaudos eilėraščiai. 17 dailininko Vl. Vijeikio piešinių. Gražus 32 pusl. leidinys. Viršelyje — dangoraižiu perverta širdis.
Išleista J.A.V. Knygelės kaina 3 Argentinos pezai. Gaunama: „A. L. BALSE''
Av. Boedo 737 — Buenos Aires.

JURIDINIS BIURAS
Adv. Dr. Roman Ciechanow
Adv. Dr. Roberto Rois
c. Maipu 231, oficina 231
TE: 34 - 1020 ir 34 - 0601
Nuo 3 iki 6:30. Šešt. 3 - 4
Darbo bylos. Šeimos Dokumentai pilietybei ir pensijai. Pirkimas ir pardavimas nejudomų nuosavybių.

VINCAS BAGDONAVIČIUS
Almaceno „Kėdainiai'' sav.
Albarreyos 2799; Tel. 51-7014
Villa Pueyrredon — Bs. Aires.

Arenas Resnikas
Laikrodžiuinkas ir auksorius
Parduoda ir pertaiso laikrodžius ir brangenybes. Perdirba žiedus
Ir perka auksą.
CORRIENTES 5349 — Buenos Aires
T. A. 54, Darwin 7981

Antano Girdausko
Visokių Baldų Fabrikas
HERNANDARIAS 1721 - Bs. Aires
Dirba moderniškiausius baldus šeimynoms garantuotai ir nebrangiai. Kviečia persitikrinti ir pasirinkti.

CORRALON Y SANITARIOS
de Wolf Arender e hijo
Įtėikiama statybai medžiaga įmokant 50 % kainos. Likęs išsimokėjimui. Kainos pigios. Lietuviai pasiteiraukit
MAXIMO PAZ 1099, esq. Santa Fe
T. A. 241-0673 - 4 de Junio

GERKLĖ, AUSYS, NOSIS
DR. S. R A B I N O V I C H
Ligoninės Penna specialistas. Klinika ir operacijos.
Nuo 16 iki 19 val. priima savo konsultorijoje:
c. Ruiz Díaz 182, 1 p. — T. E. 26 - 2577.
(Alt. Av. Patricios 200) — Bs. Aires.

JURIDINĖ SLAVŲ STUDIJA
Dr. Joaquín Prieto — adv., b. Trib. teisėjas.
Sr. José Podres — Admin. reikalai.
I. STAMBOLSKI — Procurador
GUIDO PODRES
Civiliai, kriminaliai ir administraciniai reikalai; ypatingai greit sutvarkomos bylos už SUŽEIDIMUS DARBE, kelionėse ir už paliuosavimus iš darbo sostinėj ir provincijoj. Palikdami, paveldėjimų išieškojimai. Tarpininkauja perkant ir parduodant biznius ir namus. Skuba visuomet užtikrintc.
Priėmimo valandos nuo 10 iki 12 ir nuo 16 iki 20
LAVALLE 1605 (entrepiso derecha) — BUENOS AIRES
T. A. 35, Libertad 3444
PASTABA: Išreikalavimas, legalizavimas ir vertimai metrikų iš visų Europos šalių pensijomis ir pilietybės gavimui.

Linotipia „La Voz'', calle Defensa 828, Bs. Aires.